CELJE 21. SEPTEMBRA 1972 — ŠTEVILKA 38 — LETO XXVI — CENA 1 DIN

NOVI tednik

GLASILO OBČINSKIH ORGANIZACIJ SZDL CELJE, LAŠKO, SLOVENSKE KONJICE, ŠENTJUR, ŠMARJE PRI JELŠAH IN ŽALEC

PRODOR V TEMELJ

Delavci ne kažejo nobenega interesa! Delavce zanima le osebni dohodek! Ni nobene pobude iz vrst neposrednih proizvajalcev! Sredstva javnega obveščanja seznanjajo javnost preveč načelno!

Takšne in še na desetine drugih izgovorov slišimo v tem času, kadar kdorkoli želi zvedeti kaj več o uresničevanju ustavnih sprememb, zlasti pa tistih, ki jih popularno imenujemo »delavske amandmaje«. Take izgovore in opravičila uporabljajo odgovorni v vodstvih podjetij, pa tudi vodstva političnih organizacij v kolektivih. Po navadi pridejo takšni izgovori kot naročeni iz tistih sredin, kjer najodgovornejši sami ne kažejo nobenega pravega interesa, da bi komisije začele delovati.

Najbolj značilna je opravičilna inačica, češ, neposredne proizvajalce zanima samo osebni dohodek. In ravno ta je izhodišče in temelj konkretnih razprav ter odločitev samoupravljalcev v procesu prilagajanja konkretnih razmer ustavnim spremembam. Vsi dobro vemo, da je vskladitev internih samoupravnih aktov terminsko določena politična naloga, ki naj bi bilo opravljena do konca leta. Seveda vseh vprašanj dokonč. no ne bo mogoče rešiti v tem roku, zlasti tistih ne, ki terjajo daljši razvojni proces. Ni pa se po drugi strani mogoče zadovoljiti s spiskom imen na seznamu komisije, ki je na papirju. Kaže, da je v najpogostejših primerih tale »kratek stik«; da bi se delavci najlažje vključili v razpravo s platforme dohodka, kar je eno temeljnih vprašanj ustavnih sprememb, vodstvene strukture pa bi raje videle, da bi razprava tekla o vsem drugem prej, le o neposrednem odločanju zaposlenih o vprašanjih dohodka ne.

Delavci ne kažejo interesa, glasi opravičevanje. In vendar smo v preteklih letih bili priče mnogim zaostrenim situacijam v kolektivih, mnogim prekinitvam, ki so imele v ozadju vzrok nedemokratičnih odnosov in samovolje posameznikov, skupin, pa tudi obrata do obrata. Kar čez noč bi naj bile vse te reči, vsi ti vzroki nesoglasij izglajeni, vse naj bi bilo v najlepšem redu, pa si delovni ljudje ničesar boljne želijo, kot »statusa quo«?

Politični delavci, predvsem komunisti niso v največjih primerih prebrodili kratke razdalje med idejo in konkretnostjo. Eno je, če kdo vpraša, ali ima kdo kakšno mnenje ali pripombo v zvezi z ustavnimi spremembami, pa po kratkem premoru zapiše, ni pripomb. Drugače pa, če pisano besedo ustavnih amandmajev »prevede« v pogovorni jezik in začne razpravo s konkretnimi primeri iz življenja kolektiva, ko so delavci že izpovedali svoje samoupravne interese, ki so gotovo istovetni ali vsaj blizu besedilu ustavnih sprememb.

Na ponedeljkovem sestanku predsednikov sindikalnih svetov v celjski regiji so udeleženci glasno razmišljali o morebitni nuji, da bo treba prodreti do neposrednih delavcev v delovne enote in skupine tudi mimo vodstvenih struktur. Seveda se s tem spravljajo v nevarnost, da bi zadeli ob očitke (posameznikov v imenu kolektivov), češ da se vmešavajo v samoupravne pravice kolektiva. Da je to možno, dokazuje primer republiškega sindikalnega voditelja, ki je želel priti do delavcev v obratu neke tovarne, pa so mu s spretnimi manevri obleganja z aktualnimi vprašanji vodilni v podjetju namero onemogočili. Manjka samo še to, da po več kot dveh desetletjih samoupravljanja odkrit razgovor z delavci ne bo mogoč v kolektivu. JURE KRAŠOVEC

Verjeli ali ne, toda JOŽE URBANC in STANKO DREV iz Tovarne usnja v Šoštanju sta edina delavca v Evropi, ki še ročno »folcata« goveje kože, iz katerih izdelujejo specialne jermenske krupone in likanec. Zaradi vrhunske kvalitete, ki jo pri teh izdelkih dosegajo, je potrebno, da se struganje kož opravi na klasičen, ročen način. Od nekdaj številnih »folcarjev« sta ostala sama, ko se šiht za šihtom sklanjata preko lesenega kozla pritiskajoč s trebuhom na spolzko kožo . . . Foto: Berni STRMČNIK

VEKŠ Z DRUGIM LETNIKOM

2. oktobra bosta začela z delom oba letnika (prvi in drugi) oddelka višje ekonomske komercialne šole v Celju. Izredno velik vpis v letošnji prvi letnik, zanj se je prijavilo skoraj 60 dijakov, dokazuje, kako veliko zanimanje vlada za ekonomsko-komercialni študij. Prav zaradi tega bi bilo najhitreje rešiti status oddelka, doseči priznanje republiškega izvršnega sveta in tudi zagotoviti ustrezne prostore. Odločitev, da oddelek letos štarta tudi z drugim letnikom, je nedvomno pravilna. Na ta način so ustvarjene zasnove, da bo oddelek VEKŠ dejansko deležen tiste družbene podpore, ki jo zasluži.

SPREMEMBE V VRHU

V predsedstvu občinske konference ZMS Celje bo prišlo do kadrovskih sprememb. Dosedanji predsednik Viki Krajnc odhaja na študij in bo do marca prihodnjega leta opravljal predsedniško funkcijo neprofesionalno Profesionalno pa bosta na predsedstvu dela Milan Bratec in Franci Ramšak.

O CESTNEM PODJETJU PO KONFERENCI

Posebna komisija, ki jo je komite občinske konference ZKS Celje zadolžil, da pripravi dopolnjeno poročilo skupine ZK iz Cestnega podjetja o razmerah v tem kolektivu, do seje občinske konference ZKS Celje še ni končala z delom. Komisija želi oblikovati čimbolj resnično oceno o idejnopolitični odgovornosti članov ZK v Cestnem podjetju. Komite bo o poročilu razpravljal prihodnji teden.

NI LAHKO ŽIVETI

Naslovu, ki smo ga izbrali za pričujočo pripoved, bi lahko dodali tudi: Ni lahko imeti otroke. Grenka je ta ugotovitev, grenka še toliko bolj, ker dan za dnevom, prav povsod, kjer je le priložnost, poudarjamo našo veliko skrb za malčke, za mlade, za vse, ki si sami še ne znajo služiti kruha.

Zgodilo se je oni dan v samem centru mesta, zgodilo pa bi se lahko tudi kje drugje, a bi bilo bolje, da se ne bi. Preveč je bilo boleče in prevelik je bil opomin. Zabolele so solze, zapekla trpkost besed, izrečenih ob stojnici s knjigami, zvezki, radirkami in vsem, kar potrebuje šolarček, gimnazijec, študent.

Prišla je mati. Zgrbljena, zgarana in z nemirnim pogledom v očeh, zmedena zaradi hrušča in trušča okoli sebe. Prišla je v mesto, da nakupi nekaj stvari, prišla, kot ne pride velikokrat. Vse na njej je kazalo, da je bolj vajena motike, kose, blatne zemlje in vodenih kolovozov. Pa je vendarle prišla natanko takrat, ko se je začela šola in so ljudje drveli v nekakšni mrzlični naglici po nakupih. Napotila se je proti stojnici in zaskrbljeno pogledovala po knjigah in zvezkih, nekako utrujeno ji je begal pogled. Potem se je vzravnala, kolikor ji je to pustila njena zemlja, nesojen tiran njenega življenja in je pogledala dekletu, prodajalki, v oči: »Za štiri bi prosila. Za prvi pa drugi . . .« Beseda ji je zamrla v grlu, ko je soseda zraven nje plačevala račun. Potem je izdavila iz sebe še za ostala dva. Stala je tam, z rokami, sklenjenimi kot v molitvi in čakala, mirno in vdano v usodo, kmečka mati.

Dekle je povedalo račun, ko je že vse zavilo in je nastal kar precejšen zavoj. Račun ni bil majhen. Potem je dejalo: »Še to bi potrebovali, tudi to morajo imeti. Lahko pa vzamete kasneje, ker se ne mudi tako.«

Mati je izdavila iz sebe in v grlu je bilo čutiti solze: »Dekle drago, za božjo voljo, kje pa naj vzamem.«

Skotrljale so se solze po licu, dekle pa tega ni razumelo . . .

MILENKO

STOP – pop moda shop

MLADO ZA MLADE

2. nadstropje

VELEBLAGOVNICA T

z urednikove mize

Najprej dve veliki novosti. Prihodnji teden bo izšel Novi tednik na najmanj osemindvajsetih straneh in sicer v čast V. sejam obrti. Zato boste v tedniku našli posebno sejemsko prilogo in vse, kar bo zanimivega na sejmu. Seve — mnogo tudi o posameznih razstavljalcih. Prihodnjič NT v več desettisoč izvodih in na osemindvajsetih straneh.

Dalje — od 25. septembra do 7. oktobra se bo vsak dan dopoldne za skoraj celo uro oglasil naš radio. Radio Celje tudi dopoldne s pisanim programom in z neposrednim, živim prenosom o dogodkih na sejmu. Čas oddaje od 8.10 do 9. ure. Tudi v popoldanskih dveh urah bomo v spored uvrstili neposredne prenose iz sejemskih razstav.

V prihodnji številki pa smo vam v redakciji pripravili še eno presenečenje, dragi bralci. Začenjamo z objavo ljubezenskega romana BELE TULPIKE, ki vam ga poklanja trgovsko podjetje Avtomotor. Prvega nadaljevanja ne smete zamuditi!

In kaj še? Ne, vsega pa res še ne smemo povedati!

VAŠ UREDNIK

Zakasnela „zakonska" razprava

Z ustavnimi amandmaji je bilo letos vsklajeno tudi vprašanje zakona o davku na promet premičnin, ki velja od 1. julija dalje. Ta zakon ne upošteva več špekulativne možnosti prikrivanja dejanske kupoprodaje nepremičnin z »uradno« navedenimi številkami v kupoprodajnih pogodbah. Stopnje prometnega davka so zdaj določen ne glede na prometno vrednost zemljišča in gradbene objekte in so vrh tega stopničasto progresivne.

Ni namen tega zapisa pojasnjevanje zakona, njegovo učinkovanje in namen. Sprejet zakon so obravnavali že na svetu osmih občin celjske regije, kjer so se zedinili za enotne stopnje, ki so tako vsklajene ustrezni organi pripravili za sprejem na sejah občinskih skupščin.

Pred dnevi so davku na promet z nepremičninami razpravljali in odločali tudi v Laškem. Razprava je bila po svoji vsebini podobna hudo zakasnelemu razgovoru, ki bi sodil v čas razprav o osnutku zakonskega predloga. Mnenja so se križala na zelo pomembnem vprašanju, kdo bodi plačnik davka: prodajalec ali kupec? Odbornik, ki je zagovarjal tezo, da naj bi bil plačnik kupec in ne prodajalec, očitno ni izpovedal le svojega mnenja, saj se je pri poznejšem glasovanju izkazalo, da je bilo precej odbornikov proti uzakonjeni novosti, zlasti odborniki—kmetje. Omenjeni odbornik je namreč utemeljeval svojo trditev s tem, da se bo marsikdaj zgodilo to, da bo prodajalec zemljišča, to je navadno kmetovalec, prodal zemljišče po ceni, ki je davčni organ ne bo priznal in odmeril višji davek na promet z nepremičninami, pa bo zato prodajalec hudo oškodovan.

Nasprotniki te teze so bili spet mnenja, da novi zakon ravno omogoča kmetom, ki to hočejo tudi ostati, da si pridobijo zemljišča od tistih, ki kmetijstvo kot osnovno dejavnost opuščajo in da bi tako v prometu s kmetijskimi zemljišči polagoma nastale kmetije, ki po svojih površinah odgovarjajo tipu posestva za blagovno proizvodnjo. Ob tem se je razvila debata tudi o primestnih kmetijah, o kmetijah v sosesčini industrijskih podjetij, kjer kmetje izgubljajo mimo svoje volje zemljo ter z njo svoja delovna mesta, pa njihovega problema ne bi smeli reševati birokratsko suho, morda celo na nehuman način.

Vsekakor je v laškem primeru razprava pokazala, da je predmet omenjenega zakona veliko bolj občutljiv, kot se je morda zdelo zakonodajalcem. Zato se ponuja vprašanje o tem, ali je bila javna razprava ob osnutku zakona dovolj široka, dovolj poglobljena? Razprava s takšno vsebino je bila namreč zdaj že odveč, ko se je morala občinska skupščina odločiti le za spremembo dotlej veljavnega odloka oziroma za njegovo vskladitev z novim zakonom.

JURE KRASOVEC

NE ZAMUDITE!
PRIHODNJIČ

BELE TULPIKE

LJUBEZENSKI ROMAN, KI VAM GA POKLANJA

AVTOMOTOR

SEJEM OBRTI PRED VRATI

CELJSKO SREČANJE OBRTNIKOV ŽE IMA MEDNARODNI SLOVES — NUJNA GRADITEV SEJEMSKIH PROSTOROV POD GOLOVCEM — KAKO ŽIVI CELJE S SEJMOM?

Pred durmi je peti sejem obrti in turizma ter šesta zlatarska razstava. Celje je pred svojo največjo gospodarsko prireditvijo v letošnjem letu, pred obrtnim sejmom, kot ji na kratko pravimo, ki je ponesla ime mesta ob Savinji daleč preko ožjih meja območja, republike in države. Celjski obrtni sejem je namreč že od vsega začetka postal ne samo srečanje slovenskih obrtnikov, trgovcev in tiste industrije, ki izdeluje material za obrt, marveč tudi srečanje dela hrvaških in tujih obrtnikov.

Zaradi takšnega obsega in izredne solidnosti, da ne rečemo poslovnosti, je obrtni sejem v Celju že dobil svoje ime in ugled.

Celjsko srečanje obrtnikov — mednarodni sloves — Nujna graditev sejemskih prostorov pod Golovcem — Kako živi Celje s sejmom

Navzlic tradicionalnosti se organizatorji sejma, to so člani poslovnega združenja Formator, vsako leto srečujejo z novimi vprašanji in nalogami. To velja tako za organizacijsko kot vsebinsko plat. Osrednje vprašanje organizacijske strani so seveda prostori in s tem veličina same prireditve. **Letos bo na vrsti že peta improvizacija kot tem poskusom rad pravi direktor združenja, Ivan Uranjek.** Improvizacije pa so drage, razen tega ne dajo tistega, kar bi sejem lahko dal. **Spričo tega ni čudno, če se zlasti pri Formatorju na vso moč zavzemajo, da bi v Celju čimprej prišlo do sejemskih hal v okviru bodočega rekreacijskega središča pod Golovcem. Z njimi bi Celje postalo pravo sejemsko mesto, razen tega pa organizator še drugih stalnih razstav in občasnih prireditev.** Vrh tega na te hale komaj čakajo športniki, kulturni in prosvetni delavci in drugi. Gre torej za njihovo vsestransko uporabnost.

Načrt o graditvi rekreacijskega središča s halami ima splošno družbeno podporo. Kratek stik je le v denarnem pogledu. In vendar tudi to ni problem, ob katerem bi se zaustavilo celotno prizadevanje, zlasti še, če bi bilo več dobre volje in pripravljenosti.

Graditev hal pa zahteva še druga okolnost. Celje bo drugo leto, v okviru obrtnega sejma, tudi organizator tradicionalnega srečanja obrtnikov in turističnih delavcev Julijske Krajine, Koroške in Slovenije. In poslej bo tako vsako tretje leto. To pa hkrati pomeni, da ima mesto nove možnosti za še večjo afirmacijo v svetu. Ali ni to dovolj za začetek uresničitve zamisli o graditvi novih prostorov? Škoda bi bila velikanska, če bi to priložnost izpustili iz rok!

Letošnji sejem bo po obsegu in vsebini prerasel dosedanje prireditve. **Na njem bo sodelovalo nad 250 razstavljalcev.** To število pa je zaradi prostorske stiske še vedno omejeno, in zato organizatorji mnoge prosilce za sodelovanje odklanjajo.

Novost na letošnji prireditvi bo turistična razstava. Pobudo zanjo je dal kolektiv Izletnika. Prva razstava bo posvečena zimskemu turizmu in zdraviliščem. Mimo tega bodo prikazali še nekaj zgodovinskih značilnosti v rasti in razvoju našega turističnega gospodarstva.

Posebnost zase pa bo tudi tokrat zlatarska razstava, ki sama po sebi predstavlja veliko mednarodno in celotno jugoslovansko prireditev. Na njej bo sodelovalo 64 razstavljalcev, med njimi 52 tujih iz petnajstih držav! Tu bo celoten prerez jugoslovanskega in svetovnega zlatarstva! In to v Celju, v majhnem mestu ob Savinji, ki se med drugim ponaša z vodilnim jugoslovanskim kolektivom na področju zlatarske obrti in umetnosti! Tu bodo svoje izdelke razstavljali Švicarji, Indijci, Američani, Grki, Španci, Nemci, Avstrijci, Italijani, Belgijci, Francozi, Japonci, Poljaki, Čehi, Nizozemci in drugi. Lep in dolg je ta seznam. In verjemite, da bi ti ljudje in zlatarji ne hodili na prireditve, če bi ne uživala svetovnega slovesa! **In spet je Celje tisto, ki bo zaslovelo v teh državah in pri vseh ki jih zanimajo zlatarski in podobni izdelki.**

Obrtna razstava bo tokrat pripravljena pod geslom »kvalitetne obrtne izdelke in storitve«. Prevladovali bodo individualni obrtniki, četudi drugih ne bo manjkalo.

Vtem ko bo obrtna razstava z zabaviščnim prostorom in prodajo blaga po znižanih cenah (sejemski popust) na stadionu AD Kladivar, bo turistična razstava v slovenskem ljudskem gledališču, zlatarska pa v muzeju revolucije od 28. septembra do 8. oktobra.

Formator kot organizator sejma je sredi največjih priprav. Ob vsem tem pa se nehote pojavlja vprašanje, kak šen bo delež celotnega mesta, vseh prebivalcev, k tej prireditvi. Očitno je, da Celje ne »živi« in ne »diha« s svojo največjo prireditvijo. Kaže, kot da je sejem le naloga in zadeva Formatorja. Pogrešamo namreč iniciative na drugih področjih. To je namreč čas, ko bi se lahko uveljavili še drugi in pripravili posebne prireditve, ki bi vse skupaj privabljale v mesto čim več ljudi, domačih in tujih in prispevale k splošnemu sejemskemu vzdušju, razpoloženju. Zakaj torej mrtvilo na drugih področjih, če govorimo, da gre za celjsko prireditev?

M. BOŽIČ

Velenjski izvoz

38 MILIJONOV DOLARJEV

Poročali smo že, da so v Velenju že sprejeli družbeni plan razvoja občine v prihodnjem letu. Dejstvo, da so to opravili že v sedanjem času, je prav gotovo izrednega pomena, saj bo tako možno, da bodo tudi v delovnih organizacijah podvzeli vse potrebno, da bodo prilagodili svoje programe ter tako skupno prispevali k uresničitvi postavljenih nalog.

Na posameznih področjih gospodarstva, prav tako pa tudi v družbenih službah bodo še nadalje dosegali pomembne rezultate. Industrija je zdaleč najmočnejša gospodarska veja, saj bo v prihodnjem letu ustvarila kar 90,6% celotnega družbenega proizvoda.

Na podlagi dosedanjih gibanj gospodarstva ocenjujejo, da bo družbeni proizvod na območju celotne velenjske občine zrastel za 23,5 odstotka, pri čemer bo v družbenem sektorju seveda nekoliko višji, in sicer naj bi tu zrastel kar za 25 odstotkov. Tak porast družbenega proizvoda bodo med drugim dosegli tudi s povečanjem števila zaposlenih in seveda s porastom proudktivnosti dela. Zaposlenost se bo ocenah načrtovalcev v prihodnjem letu povečala za nadaljnih 10,5 odstotka, produktivnost dela pa za 10 odstotkov.

Porast proizvodnje pa bo terjala tudi ustrezno ekspanzijo na zunanja tržišča. Že doslej so velenjska podjetja predstavljala pomebne izvoznike, vendar računajo, da se bo izvoz še povečal. Gospodarske organizacije velenjske občine predvidevajo, **da bodo izvoz industrijskih izdelkov v primerjavi z letošnjim letom povečale za enkrat in tako dosegle v prihodnjem letu kar 38 milijonov ameriških dolarjev izvoza!** Podatek, ob katerem je sleherni komentar odveč. Gospodarstvo, ki tako povečuje svojo aktivnost, mora prosperirati!

Spričo dejstva da se bo število zaposlenih v industriji še nadalje povečevalo, pa so se v občini odločili posvetiti posebno pozornost tudi kmetijstvu, pa čeprav le-to v strukturi družbenega proizvoda ne predstavlja več kot 0,2 odstotka. Akcijski program kmetijstva za leto 1973 temelji na razširitvi kooperacijske proizvodnje, zlasti živinoreje ter na pospeševalnem delu pri usmerjanju in povečevanju proizvodnje na posameznih kmetijah, tako da bodo le-te postale čimvečje blagovne proizvajalke. Veliko pozornost pa bodo posvetili tudi preusmerjanju kmetij ter v kmetijstvo na sploh vložili kar znatna sred. stva. Kmetijska proizvodnja naj bi po ocenah v prihodnjem letu porastla za 21 odstotkov.

Terciarni sektor v občini močno zaostaja za splošnim razvojem. Glede na doseženo razvitost gospodarstva bi moralo tudi to območje hitreje napredovati, vendar se je doslej terciar razvijal predvsem z lastnimi sredstvi, to pa mu ni omogočalo, da bi šel v korak z ostalimi panogami. Investicije v trgovino in gostinstvo so doslej predstavljale le 1,6 odstotka od skupnih investicij v osnovna sredstva v celotni občini. To pa ne zagotavlja ustreznega razvoja, še zlasti če upoštevamo, da je dohodek na glavo prebivalca (per capita) že dosegel stopnjo, ko iz svetovnih gibanj vemo, da se tudi terciarno področje pričenja hitreje razvijati. Po ocenah bo občina Velenje že v letošnjem letu dosegla 1.620 dolarjev narodnega dohodka na prebivalca! Povečevati nameravajo kvadraturo prodajnega prostora in pridobiti nove gostinske kapacitete za še hitrejši razvoj turizma. Posebno pozornost pa bodo na tem področju morali posvetiti kadrom, saj le-ti že predstavljajo zaviralni faktor za uspešnejše tokove na tem področju.

Še posebna pozornost bo veljala razvoju obrti. Delavnice družbenega sektorja so se v glavnem preusmerile v manjšo proizvodnjo, privatnih obrtnih delavnic pa je izključno premalo. S smotrno politiko in ustrezno družbeno pomočjo bodo poživili tudi to področje gospodarske aktivnosti.

K hitrejšemu razvoju občine pa sodi tudi skladen razvoj na področju komunalne stanovanjske izgradnje in prav tako tudi na področju družbenih služb. O tem pa kdaj drugič.

Naj sklenemo z mislijo, da so naloge, ki stoje pred delovnimi ljudmi občine Velenje v prihodnjem letu resnično velike, toda izkušnje nas učijo, da jih z njim lastno voljo in delovnostjo tudi uspešno uresničujejo, zato je pričakovati, da bomo tudi v prihodnjem letu priče še hitrejše rasti kot doslej, da bo tudi to leto pomembnih delovnih zmag in dosežkov.

BERNI STRMČNIK

Ob nedavnem obisku v Velenju, so predstavniki skupščine s svojimi načrti za prihodnje leto, podrobno seznanili tudi predsednika izvršnega sveta Slovenije, Staneta Kavčiča.

Aktualne naloge

Predsedniki krajevnih organizacij SZDL občine Žalec so imeli pretekli teden širše posvetovanje, ki ga je sklicala občinska konferenca SZDL. V osrednji točki dnevnega reda so obravnavali teze za bodočo organizacijo občinske skupščine, skladno s predvidevanji delegatskega sistema, ki ga uvajamo na podlagi ustavnih dopolnil. Poleg tega pa so na posvetovanju odmerili veliko časa razpravi o pripravah na krajevne konference organizacij SZDL, ki so v minulih dneh v nekaterih krajih že stekle. Večina konferenc bo v naslednjih dneh, največ pa prihodnjo nedeljo. Glede na to, da so na teh konferencah v ospredju obravnav pomembne aktualne naloge, je razumljivo, da je bila razprava zelo pestra in konkretna. Na posvetovanju so se dogovorili tudi o nadaljnjem poteku priprav za izvedbo referenduma o združitvi delavskega in kmečkega zavarovanja, o čemer prav tako teče javna razprava na letnih konferencah.

Glede na nekatere novosti, ki izhajajo iz nedavno sprejetih republiških zakonov, pa so se na posvetovanju dogovorili o tem, da bodo v javni razpravi obravnavali tudi predloge nekaterih občinskih odlokov, ki so jih pripravile strokovne službe na občini, zadevajo pa problematiko zemljiške in davčne politke.

Posvetovanje, ki ga je vodil sekretar občinske konference SZDL, Ivo Robič, je pokazalo, da je potrebno ravno konferencam krajevnih organizacij SZDL posvetiti temeljite organizacijske in tehnične, še zlasti pa vsebinske priprave, saj bo med drugim tudi od le-teh v celoti odvisno, kako se bodo občani žalske občine odločali o posameznih aktualnih nalogah v prihodnjem obdobju. Prve konference, ki so že bile, so zaključke s posvetovanja potrdile, saj je bila udeležba dobra, razprava pa vsebinsko bogata in konkretna.

B. S.

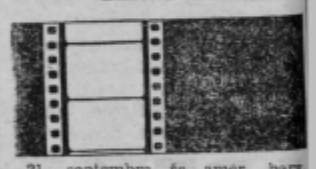

21. septembra še amer. barv. film KONJENIKI.
Od 22. do 26. septembra amer. barv. film AH, TA ČUDOVITI AVTO.

KINO METROPOL:
do 22. septembra japonski film NANAMI, PEKLENSKA LJUBEZEN.
Od 23. do 26. septembra amer. barv. film BILLY KID.
Od 27. septembra dalje ital. barv. film SOKOLOV PLEN.

KINO DOM:
21. septembra še amer. barvni film HIŠA IZ KART.
Od 22. do 24. septembra ital. barv. film PAS NEDOLŽNOSTI.
Od 25. do 26. septembra amer. barv. film PRISILJEN, DA MORI.
Od 27. septembra dalje amer. barv. film MOŽ Z IMENOM HRABROST.

KINO DOBRNA:
23. in 24. septembra amer. barv. film PRISILJEN, DA MORI.

Poročilo se je 11 parov, od teh: GIANFRANKO FRELIH in DARINKA ŠKOF, oba iz Celja; ZLATKO GREGL in MIRA AHTIK, oba iz Celja; MARJAN ŠARLAH, Celje in VILMA ROZMAN, Store; KAREL PLANKO, Polene in STEFANIJA PESAN, Celje; KAROL PESAN in AMALIJA UČAKAR, oba iz Celja; NIKOLAJ ZIMŠEK in HEDVIKA RAMSAK, oba iz Celja.

ŽALEC
ALOJZ VEHOVAR, 33, Celje in MARIJA PIKL, 35, Zg. Roje.

CELJE
37 dečkov in 18 deklic.

Slovenske Konjice

LETOS DRUGAČE

Še ni dolgo, ko so v konjiški občini ugotavljali nelahke gospodarske in samoupravne razmere v nekaterih delovnih kolektivih. To je veljalo za Kovaško industrijo Zreče, nekoliko kasneje za Konus. »Dosnja ocena«, pravi Franc Ban, sekretar komiteja občinske konference ZK v Slovenskih Konjicah,« je drugačna. V vseh sredinah so vidna prizadevanja za gospodarsko in politično stabilizacijo razmer. Rezultati so tu«.

Med zanimive primere notranjega presnavljanja, osvetljujočih načrtov in spodbudnih razvojnih zamisli lahko štejemo Konus. Po lanskih samoupravnih nasprotjih in življenjenju od danes do juri, ko je bil Konus stalno blokiran za več milijard, je sedanji Konusov trenutek mogoče drugačen. Od letošnjega maja dalje je njihov žiro račun toliko težak, da brez kreditov izplačujejo osebne dohodke in da so tudi do dobaviteljev finančno prijazni. Točni. Lanski bruto produkt je znašal nekaj čez 30 milijard letoš govorijo o 40 milijardah. Nočejo imeti nič nepokritega, nočejo v nobeno investicijo, toda le zato, ker čakajo na štart v novem letu. Ta štart ali uresničenje zamisli o novih proizvodnih načrtih naj bi dokončno postavil piko na i. Ali drugače — povedal bo, nedvoumno, da se je Konusova politika notranjega razčiščevanja stvari, usmeritve k delavcu-samoupravljalcu, z naslonitvijo na lastne kadre, z modernizacijo proizvodnje in z jasno dolgoročno tehnološko orientacijo — splačala! Medtem ko v zadnjem času beremo, kako v nekaterih delovnih organizacijah ne vedo, kateri proizvodi so rentabilni in kateri ne, so v Konusu hrabro opustili delicitarno proizvodnjo, asortiment pa razširili s tistim, kar prinaša dobičke.

Tudi Kovaška industrija v Zrečah se je morala nedolgo tega spoprijemati s težavami. Moderna proizvodnja in tehnologija, ki sloni na strokovnejših rešitvah, enotnejša prizadevanja celotnega kolektiva in urejene notranje razmere so pobudile sedanje »fantastične rezultate«, kot je rekel Franc Ban. Začrtana nova proizvodnja pa bo lahko morda celo pomenila več kot le zreški »boom«.

V Kostroju so začeli s privlačno in že dobro prodano proizvodnjo plastičnih oken, LIP je moderniziral svoje obrate in na novo zaposlil več deavcev, pa tudi v manjših delavcev, pa tudi v manjših čuti želja po večjih dosežkih.

Konjiški primer ni zgovoren samo zaradi tega, ker pač izraža krčevite napore za svetlejše zarje v manj razviti občini. Tudi ne zato, ker so v dveh delovnih kolektivih znali zakrpati stare rane in ustvariti živahen samoupravni in ekonomski, delovni utrip. Boljši stopa pred oči podoba našega območja, ki se v zadnjem času ravno ne more pohvaliti s spodbudnimi ekonomskimi upi in ki, navzlic nekaterim izjemam, premalo pogumno koraka vštric z vabljivimi ponudbami sadov sodobne tehnološke revolucije.

Konjiški kolektivi, zlasti mislim na Konus in Kovaško industrijo Zreče, sicer iščejo vse notranje ustvarjalne in miselne rezerve, njihov jutri pa vidijo predvsem v kooperaciji, v integracijskem povezovanju, v močnejšem »obračanju« sredstev. In ko v zadnjih mesecih sorazmerno mnogo govorimo o integracijskih procesih, bi morala bolj sveža kri poplakniti misli strokovnih skupin in služb za razvojne zasnove delovnih organizacij. Tako, da bi izbrali in dorekli izvirne tehnološke postopke, povezovanja in integracijske poti v občini, v regiji, republiki in še dalje. Toda kaj, ko celo razmišljanja o možnostih za skromne oblike poslovno tehničnega poslovanja največkrat sežejo le do tovarniškega vhoda. Lokalna ljubosumnost in majhnost nas dela še manjše. In včasih se je težko otresti občutka, da tak ali drugačen lokalni cezarizem ovira močnejši skok čez plot sedanje, če ji prav rečemo, nerazvitosti.

Ne bi mogli zanikati, da celjsko območje, kljub dokajšnji kadrovski suši, ne premore inženirskega, tehničnega, strokovnega kadra. V nekaterih občinah menda celo delajo društva inženirjev in tehnikov, ki najbrž ne organizirajo samo društvenih plesov. Ali bi bilo tako težko na območju združiti strokovna prizadevanja in razmišljanja doslej preveč skrita in osebna? Znanstveno tehnološka revolucija ne bo prišla k nam na belem konju in nam izrekla dobrodošlico s kruhom in soljo. Sami jo moramo ustvarjati, postati moramo njena gibalna klica. In vsak delovni kolektiv bi moral prisluhniti širokim zamahom tehnološke revolucije in se vprašati: Kje pa smo mi? Če se bomo začeli tako vpraševati, se bo slednjič le kdo znašel (kakšno poslovno združenje, oddelek za gospodarstvo katere izmed skupščin, zavod za napredek gospodarstva, katera izmed delovnih organizacij, društvo inženirjev in tehnikov in še kdo) in bo strokovno pripravil posvet, simpozij, razgovor o temi — znanstveno tehnološka revolucija, samoupravljanje in gospodarske perspektive našega gospodarstva na območju.

Tudi tako samoorganiziranje in ustvarjalno nastopanje bo pomagalo, da bo še več znanilcev (kot so nekateri omenjeni konjiški) kljubovanja staremu, nemodernemu, in uresničevanje novega, kar bo dajalo celjskemu območju obraz vitalnega središča slovenskega prostora.

J. VOLFAND

Programi ravnateljev

Delovanje vzgojnih in izobraževalnih zavodov je vedno eno izmed osrednjih vprašanj vsake družbe. To je razumljivo glede na to, da predstavlja enega izmed temeljnih kamnov pri oblikovanju novega občana. Družba pa ne pomeni nekaj statičnega. Zato je potrebno razen opredelitve nalog vzgojnih in izobraževalnih zavodov v tem trenutku odgovoriti tudi na to, kako se bodo ti v prihodnosti prilagajali razvoju, seveda pa tudi na to, kako odpravljati obstoječe slabosti.

Med faktorje, ki lahko vplivajo, da je oblikovanje mlade osebnosti prilagojeno zahtevam družbe v okviru šol, vzgojno varstvenih zavodov in dijaških domov sodijo nedvomno tudi njikovi ravnatelji. Gre torej za izredno odgovorno funkcijo, kar je upošteval tudi zakonodajalec, ko je njihovo imenovanje prepustil občinskim skupščinam.

Nedvomno so tj razlogi vodili celjsko občinsko skupščino, da je na svoji seji, na kateri je imenovala 18 ravnateljev vzgojno izobraževalnih zavodov, postavila tudi zahtevo, da izdelajo svoje programe za naslednjo mandatno dobo štirih let. Obstajajo mnenja, da gre za formalnost in dodatno, nepotrebno obremenjevanje ravnateljev, ker so vloga in naloge vzgojno-izobraževalnih zavodov določene z zakonom. Ta pa seveda določa le, kaj je potrebno opraviti, ne pa kako. Znano je, da je ravno pedagogika veda, ki je metodološko najbolj pogojena s specifičnimi pogoji populacije in okolja. Ravnatelji naj bi zato kot vodstveni in samoupravni organi odgovorili na vprašanje, kako bodo v okviru svojih pristojnosti in dolžnosti, ob upoštevanju specifičnih pogojev svojega zavoda, zagotovili realizacijo z zakonom določenih nalog. Program dela, ustrezno družbeno verificiran pa bo lahko zagotovil, ravnateljem tudi podporo njihovih prizadevanj — tako širše družbene skupnosti kakor tudi lastnih kolektivov.

Ravnatelji so k izdelavi programov pristopili odgovorno in zavzeto, zavedajoč se teh prednosti. Osvojili so tudi predlog strokovnih družbeno-političnih organizacij o področjih, do katerih bodo opredelili svoja prizadevanja. Sem sodijo vprašanja o medernizaciji pouka, materialnih pogojih, samoupravljanju, vključevanju šole, vzgojno varstvenih zavodov in domov v okolje, reševanje kadrovske problematike in podobno. Te programe bodo vskladili s pogledi strokovnih in družbeno-političnih organizacij v občini in razpravljali tudi v kolektivih.

Takšni programi dela vodilnih delavcev ob prevzemu mesta sicer niso novost, saj se vedno bolj uveljavljajo tudi v gospodarstvu. Prav gotovo pa je novost, da programi postajajo obveznost, ki je v tolikšnem obsegu še ni bilo. Tudi v tem pomeni pobuda družbenih dejavnosti korak dalje in vzgled za ostala, gospodarska in negospodarska področja.

MITJA PIPAN

VPRAŠANJE JAVNEMU DELAVCU

SPOŠTOVANI PROFESOR IVAN STOPAR, DIREKTOR ZAVODA ZA SPOMENIŠKO VARSTVO CELJE

Na minuli seji občinske skupščine v Laškem je bil dan v razpravo zazidalni načrt centra Laškega. Omenjano je bilo tudi to, da je spremembo načrta povzročilo tudi strokovno stališče vašega zavoda. Odbornikom je bilo vprašanje zelo formalno pojasnjeno, zato bi tako odbornike kot tudi občane Laškega zanimalo za kakšne zaščitne mere pravzaprav gre, s čim se zavod v načrtu urbanistov ni strinjal. Da bi ne bilo nesporazuma, odborniki in občani gotovo niso proti temu, da se zgodovinske vrednosti mesta, ki bo v prihodnjem letu praznovalo 750-letnico, ohranijo.

JURE KRASOVEC, novinar

ODGOVOR JAVNEGA DELAVCA

UREDNIŠTVU NOVEGA TEDNIKA

V občini sm pohiteli z oceno izvajanj ustavnih amandmajev. Posebno so nas zanimala stališča naših delovnih kolektivov do ustanavljanja TOZD in njihova razmišljanja, kako bi ustavne možnosti najbolje izkoristili v prid nadaljnjega poglabljanja samoupravnih odnosov. Ocena na nivoju občinske organizacije ZKS je omogočila, da smo prišli do precej enotnih gledišč, kako zastaviti akcijo v bodoče.

Na občinskem svetu sindikatov smo še na akcijo pripravili s posebnim osnutkom nalog, ki bodo postale program sindikalne aktivnosti takoj, ko jih bo potrdila konferenca.

Glavne točke programa obsegajo:

— organiziranja razprav v osnovnih organizacijah sindikata o izvajanju ustavnih sprememb v njihovih delovnih organizacijah in obravnavanju internih programov izvajanja sprememb;

— organiziranje »sindikalne šole«, kjer bo del našega članstva nadrobno seznanjen z ustavnimi spremembami in vlogo TOZD;

— pripraviti razprave o šamoupravnih aktih po delovnih organizacijah in zahtevati prilagoditev leteh tudi tam, kjer ne bodo uvajali TOZD.

Ponovno razprave s predstavniki delovnih kolektivov v občini so pokazale, da so sprejeli stališča obeh občinskih organizacij z razumevanjem, aktivnost naših sindikalnih organizacij pa jim bo v pomoč, da se bodo laže na novo organizirali.

JAGER IVAN, predsednik občinskega sindikalnega sveta, Šentjur

Obrtniki govorijo

PREMALO OBRTNIKOV

Danes uvajamo novo rubriko pod naslovom »OBRTNIKI GOVORIJO«. V njej bodo obrtniki celjske regije govorili o problemih, ki jih tarejo. Ker je čez sedem dni v Celju obrtni sejem, smo tri celjske obrtnike povprašali kaj menijo o sejmu.

FRANJO DOLŽAN, kleparstvo in vodovodne instalacije: »Obrtni sejem je zelo potreben, samo žal na njem razstavlja zelo malo pravih obrtnikov in to prave obrtne izdelke. Primanjkuje torej tistih izdelkov, ki bi jih izdelovali resnični obrtniki. Trenutno namreč prevladujejo industrijski izdelki. Ko so bile nekoč obrtne razstave, so bili na njih dejansko predstavljene vse vrste obrti. Zato menim, da bi moral imeti sejem večji poudarek na resnični obrti ter izdelkih, ki jih sedaj, žal malokje vidimo. Jasno, potrebno je, da so razstavljeni tudi industrijski izdelki, vendar ne v nadrejeni vlogi, kot je sedaj.«

JOŽE ZORKO, fotograf: »Sejem je zelo v redu in prav je, da ga organiziramo v Celju vsako leto. Moti pa me, tako menijo tudi številni drugi obriniki v Celju, da sodeluje na sejmu premalo pravih obrtnikov. Menim, da preveč izštopa trgovina. Krivda pa je tudi na samih obrtnikih, saj nekaterim ponujajo prostor zastonj, vendar nočejo.«

EDI TANJŠEK, zlatar: »Že vsa leta se borimo, da bi dobili material, zlato in lahko razstavljali na sejmu, ki je kvalitetna prireditev. Agens je večkrat obljubil in sporočili so nam, da je prišel kontingent zlata za Slovenijo. Le v tem primeru bi lahko razstavili svoje izdelke. Prav zato, ker zlata nismo dobili, in dobiti ga nimamo od kod, letos celjskih zlatarjev na sejmu ne bo. Zlatarna nam ne da orodja, tako kot nekoč, ko smo pri njih kupovali orodje in poldrage kamne.

M. S. — D. M.

Žalec

O MLADINI

Člani komiteja občinske konference Zveze komunistov v Žalcu so imeli pretekli teden razširjeno sejo, na kateri so bili navzoči tudi člani občinske konference Zveze mladine ter predstavniki drugih vodstev družbeno političnih organizacij v občini. Na seji komiteja so v osrednji točki dnevnega reda posvetili največ pozornosti vsebinskim pripravam na 3. konferenco Zveze komunistov Jugoslavije, na kateri bodo, kot je znano, razpravljali o aktualnih problemih mladih v naši socialistični samoupravni družbeni skupnosti.

Ugotovili so, da mora predkonferenčna aktivnost odločno razgibati sleherno organizacijo in aktiv ZMS in mlade ljudi v sleherni sredini, kjer delajo in živijo. Vsa mlada generacija mora zaradi njenega objektivnega interesa izkoristiti možnosti, da se kritično in ustvarjalno strne v razpravah o tezah za 3. konferenco ZKJ. Le tako bo najbolj zagotovljen neposreden vpliv mladih tudi na politiko Zveze komunistov, saj jo bodo tako mladi lahko v bodoče še bolj aktivno sprejeli kot svojo politiko in s tem skupno s prizadevanji vseh ostalih subjektivnih sil, na čelu s Zvezo komunistov, ustvarili boljše pogoje in možnosti tudi svoje družbeno politične kativnosti. Na seji komiteja so ugotovili, da je bilo skladno z dosedanjimi dogovori in programi že moč ugotoviti intenzivnejšo aktivnost organizacij in »občinskega vodstva, ki se z vso resnostjo vključuje v celoten potek obsežnih političnih priprav na konferenco. Še zlasti pa je potrebno celotno obdobje političnih priprav na sejo konference posveti sprejemanju mladih v Zvezo komunistov. Prav tako pa je to tudi čas, ko bo konkretno v vseh delovnih organizacijah nujno podrobno analizirati konkreten samoupravni položaj mladih v delovnih organizacijah ter krajevni samoupravi.

Komite je pozitivno ocenil delo mladinskih vodstev in organizacij ter potrdil program mladih za nadaljnjo aktivnost.

B. I.

V vsak dom NOVI TEDNIK

Šentjur pri Celju

SLOVENIJI ŠE VEČ TAKŠNIH AKCIJ

prof. dr. Dragotin Cvetko

dr. Aleksander Koluhanser

Svečano oblečeni ljudje in svečano odet Šentjur. Množica in zastave. Govorniška tribuna in godba na pihala.

»Ko odkrivamo spomenike našim trem dragim rojakom, skladateljem Ipavcem, ne dvomimo, da je nastopil eden tistih trenutkov v življenju kraja, ki ga lahko uvrstimo med pomembnejše v njegovi zgodovini. Ne le zavoljo izrednega deleža Ipavcev v slovenski glasbeni umetnosti, v slovenski kulturi in nasploh, ampak predvsem zaradi naše zavesti, ki dojema njihov pomen ter pomen kulture za posameznika in naš narod sploh Z odkritjem spomenikov skladateljem Ipavcem izpovedujemo odnos do svoje kulturne preteklosti, h kateri se zavestno vračamo. Menimo namreč, da dolg do nje še ni poravnan, da so v njej še dragocene umetnine, ki smo jih dolžni rešiti zanamcem.«

To so bile uvodne besede svečanega govora, ki ga je v imenu žal bolnega pobudnika prizadevanj za postavitev spomenikov skladateljem Ipavcem, predsednika pripravljalnega odbora FRANCA SVETINE, prebral JANEZ RAUTER.

V nedeljo so namreč Šentjurčani pričakali uresničitev želje, ki je med njimi tlela že pred vojno. Odkrili so spomenike skladateljem Ipavcem, bratoma dr. BENJAMINU in dr. GUSTAVU ter sinu Gustava, dr. JOSIPU. V Gornjem trgu Šentjurja se je zbrala množica ljudi, kakršne ne pomnijo najstarejši občani.

Svečanost je odprl član upravnega odbora sklada za postavitev spomenikov, MIRKO VREČKO in med gosti pozdravil tudi podpredsednico republiškega izvršnega sveta, dr. ALEKSANDRO KORNHAUSERJEVO, predsednika kulturno prosvetega zbora SRS MILOŠA POLJANŠKA, šentjurska rojaka in Josipova sinova JOŽETA in TEDIJA IPAVCA, dekana filozofske fakultete dr. DRAGUTINA CVETKA, književnike: MATEJA BORA, BRANKA RUDOLFA in FRANA ROŠA, sekretarja republiškega sekretariata za kulturo in prosveto TOMAŽA BIZALJA, dirigenta CIRILA CVETKA, predsednika slovenskega zdravniškega društva dr. ANTONA DOLENCA, predsednika gospodarske zbornice Slovenije LEOPOLDA KRESETA, dirigenta RADOVANA GOBCA in SAMA HUBADA ter številne druge predstavnike sosednjih občin in družbeno političnih organizacij.

Nikoli ne bodo pozabljeni

Akademik dr. DRAGUTIN CVETKO je govoril o delu, življenju in pomenu skladateljev Ipavcev. Začel je z besedami:

»Priče smo dogodku, ki je nevsakdanji ne samo na Slovenskem, ampak tudi v mnogih drugih kulturnih sredinah. Slavimo tri može iz rodovine Ipavcev, rodovine, ki je skozi generacije dajala Slovencem zdravnike in muzike iz 18. pa vse v naše stoletje.« Poudaril je pomen in prispevek Ipavcev kot skladateljev. Ko so združeni pevski zbori zapeli Ipavčevo pesem »Slovenec sem«, je dr. Cvetko odkril veličastne spomenike, zadnje delo pokojnega kiparja LOJZETA DOLINARJA.

Pozdravom številnih gostov in častnih članov odbora se je pridružila tudi dr. Aleksandra KORNHAUSERJEVA, ki je med drugim dejala, da je to vseslovenski praznik in da gre zahvala vsem, ki so pripomogli k uresničenju akcije za postavitev spomenikov. Zaključila je z besedami:

»Čestitam in želim Sloven ji še več takšnih akcij.«

Vsi govorniki so v nedelj opozorili na pomembnos kulturnega dogodka, ki nim pomena samo za Šentju temveč mnogo večjega za ši ši prostor, za vse ljudi.

Zato gre velika zahval vsem, od delovnih organiz cij, občinskih skupščin, posameznikov, ki so z delo in denarjem omogočili, da mirnem okolju Gornjega t ga danes stojijo spomeni treh velikih mož nam in z namcem v spomin.

Tekst: M. SENICA
Foto: D. MEDVE

Šentjurčani so znali pozdraviti svoje Ipavce

NE ZAMUDITE!
PRIHODNJIČ
BELE TULPIKE
LJUBEZENSKI
ROMAN, KI VAM
GA POKLANJA
AVTOMOTOR

Frankolovo

O STANOVANJIH

Šolske razmere na Frankolovem niso bile nikoli poseb. no rožnate. Marsikaj se je uredilo z adaptacijo šole, ob kateri pa so vsi pozabili na šolski kader. Ta je z leti vedno bolj pereč, oziroma razmere v katerih žive, so toliko problematične, da ljudje prihajajo in odhajajo. Ne. kako po dveh letih, ko se razgledajo. Zakaj gre? Preprosto — za stanovanja, ki jih ni. Učiteljem je namenjena nekaj stoletij stara graščina, ki je prepuščena sama sebi in — učiteljem. Tu je njihovo domovanje in logično je, da se po nekaj letih vsakdo preusmeri na boljše. Pa tudi če gre v hribe, stanovanje le ima!

Že nekaj let se Frankolovčani bore za normalne stanovanjske pogoje, kjer bi njihovi učitelji lahko dostojno živeli. Pa jim še ni uspelo. Na krajevni skupnosti po. stavljajo zdaj to vprašanje v ospredje, ker vedo, da bodo izgubili še te učitelje, ki jih imajo. Letos se vozijo iz Celja v Frankolovo štiri pedagoške moči, ki bi vse želele stanovati tam, kjer uče. Stara resnica namreč je, da se mora učitelj udomačiti v kraju, da z njim lahko živi in dela. Kako bodo zdaj v Frankolovem? Frankolovčani in učitelji žele, da bi našli skupni jezik, med njimi pa je samo en most — stanovanja. Ga bodo prekoračili z zbranimi dvajsetimi milijoni, ki so se nabrali v nekaj letih? Če še tako računajo, je to premalo za učiteljski blok, zato so vse njihove moči usmerjene v to, da bodo zbrali še dodatna sredstva. Še ne vedo kako, a nuja po njih je tolikšna, da bodo pritisnili na vse strani. Krajevna skupnost namerava odločno ukrepati, računajo pa tudi na pomoč krajanov. In seveda — družbe! ZDENKA STOPAR

V vsak dom
NOVI
TEDNIK

Naši znanci

PIŠE:
B. STRMČNIK

GUSTELJ TEICHMEISTER

In življenje je teklo svojo utečeno pot. Gustelj je skrbel za vse potrebno okoli posestva in zdravilišča, največ dela pa sta mu seveda dala oba hotela, ki ju je prevzel v zakup. Prišlo je leto 1936 in žena Marija se je prestavila na kočo na Mrzlico. Ni ji bilo čisto dobro, malo se ji je zdravje zrahljalo, pa so odločili, da pojde tja gori, kjer je zrak še čistejši kot v dolini. Gustelj seveda ne bi bil Gustelj, da ni prevzel v oskrbovanje tudi te postojanke in tako je pogosto zahajal tja gori.

Pa je že tako naneslo, da je bil na poti njegov prvorojenec. Z Mrzlice žene v takem stanju ni kazalo spravljati, babice ali kake druge ženske tudi ni bilo pri roki, pa je vlogo babice pri svojem prvorojencu opravil kar Gustelj kar sam. Krepak fant je tam gori pod vrhom Mrzlice zavekal v svet, ko ga je Gustelj s svojo košato roko povzdignil proti svetlobi ter si ga dodobra ogledal. Vse se je lepo končalo, srečna mamica pa je tudi kmalu prevzela hišna opravila nazaj v svoje roke. Pa je bilo treba otroka tudi krstiti! Tam gori pod Mrzlico to ni izvedljivo, zato je Gustelj pripravil koš, položil vanj na mehke blazine svojega prvorojenca, si zadegal tovor na pleča in jo mahnil obred ter sina krstila za Marjana. Zopet ga je Gustelj lepo položil v koš in prekril ter krenil nazaj v planino. Pa se je namerilo, da je srečal ženice, ki so hitele k maši, in ga ena pobara, sodeč po prekritem košu: »Ja kje ste pa vi navsezgodaj že prašičke kupovali?«

h krstu v Griže. Bilo je zgodaj zjutraj, ko jo je s košem čez pleča primahal pred faro v Griže, kjer sta z župnikom opravila

Vprašanje terja odgovor in Gustelj, takšen kot je, vedno pripravljen za šalo, jim kar hitro odgovori, kje je »prašičke« kupil.

Ženske so se zahvališe za pojasnilo, nakar so se ločili. Če so šle kasneje tudi one iskat prašičke tja, kamor jih je Gustelj poslal, je ostalo še do danes skrivnost . . .

Sin Oto pa je privekal (če je imel kaj glasu) na svet v Rimskih Toplicah. Bil je »čudežni« otrok, saj je ob rojstvu tehtal le borih 85 (petinosemdeset!!!) dkg. Misleč, da je mrtev, je Gustelj fanta skoraj zapisal zli usodi, toda k sreči je pravočasno še posredovala njegova mati, ki mu je tokrat pomagala pri porodnih opravilih. Pa se ti znajde Gustelj in napravi »prvi inkubator« na Štajerskem. Tako malega bitja še poviti ni bilo mogoče. Druga rešitev je bila potrebna. Izpraznil je škatlo od Franck cikorije, jo napolnil z mehkim puhom, položil vanjo fantiča ter skrbno spravil na kmečko peč. Toplo okolje, kamilice po kapljicah in skrbna nega so doprinesli k temu, da je iz tega malega bitja zrasel mož, ki je danes sam svoje nasprotje, saj ima veliko več kilogramov, kot je imel ob rojstvu dekagramov . . .

Tako se je Gustelj v letih pred vojno poiskusil tudi po tej plati in reči je treba, da je njegovo delo rodilo obilen sad . . .

(se nadaljuje)

Bralci pišejo

JOŽE IZ AMERIKE NAM PIŠE

V manj kot 10 letih je v ZDA postal motorni šport eden najbolj popularnih. Medtem ko so evropske tovarne motorjev v začetku 1960. leta še komaj delale, sta japonska proizvajalca »Jamaha« predvsem pa »Honda« preplavila ameriški trg z motorji. Kljub temu, da je bil njihov motor 1965. komaj 305 cm, je njihova popularnost v ZDA in počasi naraščajoča konkurenca 700 cm Triumph in BSA iz Anglije povzročila celo vrsto novih in iz leta v leto težjih motorjev. Tako je v začetku 1969. leta prišel iz Japonske nov revolucionarni 4 cilindrski 750 cc Honda motor, 600 cc Suzuki, 500 cc Kawasaki in Jamaha. Medtem ko je proizvodnja teh tovarn že dosegla milijone avtomobilov, na primer tovarna BMW jih je proizvedla letno nič več kot 6000, Moto-Guzzi pa okoli 2000. Oba ta motorja sta priznana kot najboljša, kljub temu je Honda, Triumph, BSA ter 900 cm Harley-Davison najbolj priljubljeni predvsem pri mlajši generaciji.

Z zgraditvijo nove BMW tovarne v zahodnem Berlinu se je njihova proizvodnja povečala, nov model pa vzbudil več zanimanja, tako da so že letos uvozili preko 11.000 največ 750 kubičnih motorjev.

Samo v državi New York je registriranih več kot milijon motorjev. Zaradi ugodne klime pa je California prava meka motoristov. Ker je vedno več motoristov na cestah, je vedno več novih zakonov. Skoraj v vseh državah je nujnost čelada. V državi New York si kaznovan z 25 dolarji, če voziš brez luči sredi dneva, 10 dolarjev, če nimaš preko očal ali sočnih očal še plastičnih. V New Yerseyu mora biti ročna zavora povezana z zavorno lučjo. Prehitevanje motorjev po desni strani ali levi je prepovedano. Ostala pravila so ista kot za štirikolesna vozila.

JOSEPH PAULIC,
New York

Odgovor: Jože, ko pridete domov, se oglasite pri nas!

ZAMENJAVA

Najbrž vam je že kdo povedal, da ste v mali anketi zamenjali slike treh občanov. Drugo mesto pripada Ivanu, ki je čisto spodaj. Na drugi sliki je Mastnak, na četrti sliki pa I. Kolman. Upam, da zaradi te pripombe ne boste užaljeni, ker vem, da je kar težko vse spraviti na pravo mesto. Hvala za pratiko.

Ivanka J., Dobje

ODGOVOR: Ivanka, hvala za opozorilo in pozdrave. Nismo nikoli užaljeni, to je prav, da veste. Sošolec pa sprašuje za »šolsko« ime. Oglasite se še!

KAKO PIŠEMO?

Zaradi pogostih napak pri pisavi tujk bi rada opozorila na nekatera pravila.

Pogosto so v rabi zlasti tujke iz latinščine in grščine. Tu spravlja ljudi v zadrego črka »j«.

1. Samoglasniške skupine: ia, io, ie, iü, ea ipd. pišemo brez vmesnega j, če besedo čutimo kot tujko, z vmesnim j pa, če jo čutimo kot domačo; zato pišemo dialektični materializem, socializem, denunciant, diagonala, diagram, diagnoza, biblioteka, biolog, radio, kamion, orient, dieta, higiena, avdienca, variirati, oleander; vendar milijon, milijarda, misijonar, špijon in tako tudi vselej končniško pripono ija in eja: kemija, materija, asociacija, ideja, orhideja, epopeja.

2. Nekateri pišejo x ali xs namesto ks fonetično po slovenski izgovorjavi. Npr.: tekstilen, maksimum, fiksirati, seksualen, eksudat, itd. L.

OBČANI IN CESTE

Po dolgem oklevanju sem se odločila, da vam pišem tudi jaz par besed. Najprej vam moram povedati da sem vaša naročnica že sedem let ter da mi je NT vedno bolj všeč. Vedno v njem najdem nekaj novega in zanimivega, in kar mi je posebno všeč, je tudi to, da ste zopet začeli objavljati horoskop. Samo tega je še manjkalo, čeprav ste ga tudi pred nedavnim objavili. Veseli me, kot šentjursko občanko, da ste naši občini posvetili mnogo pozornosti. Najprej je treba na Kozjanskem urediti ceste, te so glavne, šele nato lahko pomislimo na vse ostale potrebe. Lani in letos je na cesti Voličja jama—Žusem več dni delal buldožer. Precej denarja smo zbrali vaščani, ostalo pa je prispevala občina. Nadalnje urejanje ceste smo zopet opravili sami. In koliko ta cesta danes pomeni nam, Žusemčanom? To je neprecenljiva vrednost, če samo pomislimo, da lahko danes na vrh Žusma pripelje tovornjak, osebni avtomobil, če pa je sila, tudi rešilni avto! Skoraj v vsaki hiši v Žusmu je danes po kakšen delavec, ki se vozi na delo v Štore ali Šentjur. Vsak ima svoj moped, da se z njim pelje do avtobusa, ki je sicer oddaljen eno uro, z mopedom pa petnajst minut.

Že samo pogled, ko se kolona motoristov požene iz doline v hrib, je osrečujoč in upanja vreden, da bo še boljše, če nam bo občina pomagala s sredstvi, ki jih mi nimamo dovolj.

Toliko zaenkrat, mogoče drugič kaj več! Dragi novinarji, naj vas kdaj pot pripelje po naši novi cesti na Žusem in prepričali se boste, da nismo tako nerodni in revni. Prišli ste namreč samo enkrat, ko je gorelo. Pridite in poglejte, kako kaj živimo hribovci na Žusmu!

Ivanka Žlof,
Dobrina 28,
Loka pri Žusmu

Odgovor: Draga Ivanka, da smo bili samo enkrat v Loki pri Žusmu? Nak, ne bo držalo. Spomnite se lanske zime!

»ZVEZDA« NI ZVEZDA

Zvezda. Pa ne tista, ki sveti na nebu, ampak ta na zemlji, slaščičarna Zvezda v Celju, v kateri je včasih toliko zemljanov, kot da bi se tu delili odpustki. Tudi jaz sem, navedla bom točen datum, v torek, 12. septembra, vstopila v ta lokal, pa ne po odpustek, ampak samo na sladoled in še na kak kos torte, kar si je moj petletni sin zelo zaželel. To naj bi bila tudi nagrada za vecurno tekanje po celjskih trgovinah. Seveda. Kljub zadimljenemu prostoru opazim natakarico, ki »zgasne« mimo mene, vendar ne tako hitro, da je ne bi poprosila za postrežbo. Opazila me je, to je že nekaj. Pa je »zgasnila« mimo mene še enkrat, dvakrat, trikrat in jaz vsakič: »Prosim . . .« in »mudi se mi . .«. Potem sem bila jaz na vrsti, da »zgasnem«, ker sem že začela razmišljati, zakaj neki me ne postreže. Ugotovila sem, saj sem imela čas za opazovanje, da je ravno stregla komaj prišle goste. Pomislila sem, če sem bila nevljudna, pa nisem bila, ker sem se dobro obvladala. Torej »zgasniti«, še prej pa nekaj reči! Stopila sem k brhki natakarici nekoliko zagorele polti in rekla: »Hvala za postrežbo, zelo sem zadovoljna.« Pogledala me je, morda ugotovila, da sem ta prava, torej tista, ki je nekolikokrat prosila za postrežbo, in rekla kratko in jedrnato: »Prosim!« Verjetno je pomislila, da če se ti nekdo zahvali, tako so nas že od nekdaj učili, se pač reče »prosim«. Torej tudi tokrat, saj tako zahteva bonton.

D. V., Celje

PRIVLAČNA IGRA IN BELE TULPIKE

V uredništvu vas lepo pozdravljam.

Roman Bele tulpike bo zame in še za mnoge bralce dobrodošel. Vsebina je zelo lepa in tudi knjiga je v knjigarnah kar precej iskana. Hotela sem si jo že kupiti, pa mi je ne bo treba, ker jo bom lahko prebrala v NT. Zelo dobro ste se odločili.

Sedaj bi vam še odgovorila na vprašanje, kako se mi je zdela nagradna igra? Zelo zanimiva, dobro izvedljiva in privlačna za vsakega bralca. Mislim, da ste edini, ki nagrajujete in pripravljate te igre. Za bralce je zelo privlačen način igre. Saj tisti, ki so izžrebani, žrebajo druge in to jih večino (tako mislim) še vleče k igri. Skratka igra je zelo zabavna, vam v uredništvu pa zahvala za pripravljanje igre.

Zdi se mi, da iz tedna v teden postaja NT bolj pester in poln zanimivih člankov. Povem vam še to, da NT preberem od prve do zadnje strani z veseljem, medtem ko druge časopise, ki jih imam naročene, samo prelistam. Vse se spreminja, tudi vaš in naš NT in tako je prav.

Brez zamere, če sem kaj preveč napisala. Drugič me morate za to grajati in ne hvaliti, kot ste me pred kratkim. Vsakdo, ki me pozna, mi reče, da me je videl v NT.

Marta Golež,
Proseniško

KDAJ POVEČANE POKOJNINE?

Nisem naročnik vašega časopisa, pač pa ga vsal teden kupim, ker mi ugaja. Najbolj pa mi je všeč rubrika Bralci pišejo. Nisem kak pisatelj, ali odločil sem se, da še jaz nekaj napišem o pokojninah. Ne vem, kako je. Podražitve so vsak dan večje, mi upokojenci pa z majhnimi pokojninami čakamo na boljše. Vsako leto se pokojnine povečajo z novim letom. Ali se ne bi mogle povečati sredi leta, saj življenjski stroški oziroma cene rastejo vsak dan, že takoj od pomladi in celo leto. Letos so se cene povečale že do julija za precej odstotkov, a pokojnine se bodo mogoče povečale z letom 1973. Zato se sprašujem, kdaj se višje pokojnine ujemajo s sedanjimi cenami?

Sprašujem tudi, kdaj se bo kateri iz uredništva oglasil tukaj v Spodnjem Logu. Enkrat je pisalo, da bo prišel Milenko Strašek, saj je tukaj več mamic z večjim številom otrok, pa še kup zanimivosti. Od postaje Dobovec pri gostilni Hunatič na levo po novi cesti naj gre. Tam je Pavlovič Matevž, Maistrov borec in kmet.

FRANC POTOČNIK
Log

VŠEČ MI JE BILO

Vaša nagradna igra je bila zelo lepa in pohvale vredna, vendar v njej nisem sodelovala vse do sedaj, ko vidim, da je zadnja. Mogoče bo sedaj kaj sreče!

Kot vidim, se bo začela nova. Če bo mogoče, bom pa pri tisti poskusila, čeprav mi je sedaj žal, zakaj nisem pri tej bolj odprla oči. Saj veste, na kmetih je mnogo dela, pa sem že včasih mislila, da bi odgovorila na vaše vprašanje, pa ni bilo nikogar, da bi mi pismo pravočasno odnesel na pošto.

IVANKA ŽLOF,
Dobrina, Loka pri Žusmu

AKTIVNOST MLADIH NA PLANINI

Redno prebiram NT in v zadnji številki sem pozorno prebrala članek o aktivnosti mladih na Planini pri Sevnici, katerega je napisala tajnica Slavica Valentinčič.

Res je, da smo imeli pred nedavnim plesne vaje, ki pa za marsikoga niso skoraj nič pomenile. Zbralo se je veliko mladih, ki so se res želeli naučiti plesati, vendar velikokrat sploh niso prišli v poštev, ker so imeli prednost tisti, ki so že znali plesati. Dobili smo tudi klub, vendar se v njem zbira vedno ena in ista »mularija«, ki vrti samo popevke in pleše samo moderne plese. Če pa se pojavi kakšen kmečki fant ali dekle, ga pa skoraj postrani gledajo in si mislijo, kaj boš ti, ko tega plesa sploh ne znaš. Marsikdo bi rad znal tudi moderne plese, ker pa nima možnosti, da bi se jih naučil, jih seveda ne zna. Poleg tega pa klubu marsikaj manjka, da bi res bil vsaj delno podoben »disco klubu«, kot ga imenujejo. Tudi s tem, da MO pripravlja razne prireditve, se ne strinjam. Do zdaj smo imeli samo eno in še tisto na pustno soboto. Lahko bi res mladi marsikaj prirejali, možnosti je res dovolj, samo nekoga potrebujemo, ki bi delo z mladimi vzel resno v roke, ne pa samo za nekaj časa, kot je to napravil nekdanji predsednik

Zdaj, če se ne motim, smo brez njega.

Bralka NT iz Planine Pri Sevnici

Odgovor: Draga bralka, huda si in prav je tako, če drži, kar pišeš. Še lepše pa bi bilo, če se boš drugič podpisala.

MOJA LJUBEZENSKA ZGODBA

Ljubezenske zgodbe, ki jih piše življenje. Koliko jih je, veselih in žalostnih. Vse pa imajo nekaj skupnega — spoznanje, da »nekoga moraš imeti rad.«

Spoznala sem ga pred dvema letoma. Nihče od naju ni vedel, kdaj se je iz nedolžnega pozdravljanja rodila ljubezen. Kar nenadoma sem začutila, da moram zvečer na sprehod, da moram najti v mestu njega, vsaj za bežen trenutek sem morala biti z njim. Začutila sem, da me neznana sila vleče od knjig in zvezkov v nastopajočo pomlad. Ljudje so se ozirali za nama, ko sva z roko v roki hodila po parku, poslušala skrivnostno šumenje Savinje in sanjala sredi cvetočih trav. »Pubertetniška ljubezen,« so se mi nasmihali ljudje. »Zatreskala se jev, so ugotavljale sošolke. Molčala sem, ker sem čutila, da sem našla goro svojega življenja, nekoga, ki hodi po mojih stopinjah in ve za moje napake. Dve leti sva skupaj reševala vse neznanke najinih mladih življenj, potem pa se je nenadoma vse končalo. Droben telegram, nekaj črk, ki so me iz oblakov spet postavile na realna tla. »... umrl, pridi takoj.«

Nisem več zdržala med mrzlimi stenami stanovanja. Morala sem ven, med ljudi, kamorkoli. Tavala sem kot v začaranem krogu in se spet znašla v sobici z oknom na otroško igrišče, kjer so se smejali otroci in se veselili zgodnje pomladi. Prometna nesreča. Z zlomljeno hrbtenico so ga našli v razbitem avtomobilu. Umrl je, ko smo še vsi upali, da bo ozdravel. Nisem prenesla pogleda na njegov mrtvi obraz, na oči, ki so začudeno strmele v prazno, kot da ne morejo verjeti, da je vsega konec.

Ostala sem sama, se zaprla vase in dobila ime čudaka. Vsak prost dan obiščem njegov grob, gledam vrtnice, ki cvetijo na njegovem grobu, tavam po ulicah brez cilja in iščem to, kar je že pokopano.

M. Š., Celje

MOJA LJUBEZENSKA ZGODBA

Kot zvesti bralki vašega časopisa mi ni ušla vest, da boste v rubriki »Bralci pišejo« začeli objavljati ljubezenske zgodbe. Vsak ima svojo, vsak različno in prav je, da se je ta rubrika pojavila na straneh NT. Pošiljam vam svojo zgodbo, žal resnično. Le malokdo ve zanjo in nisem je mislila nikdar spraviti na papir. Toda človeku je včasih že vsega dovolj in v takih trenutkih se izpove — papir pa prenese vse.

Počitnice so končane in spet sem med zvezki in knjigami. Morda se bo spet pojavila stran, namenjena mladim, in takrat se vam morda spet oglasim.

MARIJA ŠTUKELJ,
Celje

Odgovor: Marija, zgodbo objavljamo, Ti se pa še oglasi. Stran za mlade bo, ko bo dovolj prispevkov.

DISPANZER ZA DIABETIKE

Člani »diabetičnega društva« v Celju bodo prav gotovo pozdravili otvoritev dispanzerja za diabetike v Zdravstvenem domu v Celju. Zelo obsežna je dispanzerska dejavnost in verjetno je ne bo mogoče v začetku opravljati v takem obsegu, kakor si želimo.

Motnje preosnove pri sladkornih bolnikih je mogoče s sodobnim načinom zdravljenja urediti tako, da so diabetiki lahko praktično zdravi in sposobni za umsko kakor tudi za fizično delo. Zdravljenje sladkorne bolezni pa zahteva od bolnika skrajno disciplinirano sodelovanje z zdravnikom. Dosledno se mora držati njegovih navodil in se tudi marsičemu odpovedati, kar je drugim ljudem dovoljeno. Za sodelovanje bolnika pri zdravljenju sladkorne bolezni pa je nujno potrebno, da je bolnik poučen o bistvu svoje bolezni.

Dispanzer za sladkorno bolne pa je ravno tista zdravstvena ustanova, katere naloga je, poleg odkrivanja bolezni in zdravljenja, tudi izobraževanje diabetikov. V dispanzerju dobi bolnik ob odkritju diabetesa prvi pouk o bistvu njegove bolezni, o dieti in njenem izrednem pomenu za njegovo zdravljenje. Seznani se s tem, da je red in disciplina pogoj za uspešno zdravljenje sladkorne bolezni. Dobiva navodila, kako naj svoj dosedanji način življenja prilagodi novim razmeram.

Dispanzer organizira tudi tečaje, v katerih se seznani o načelih diete, kako se pripravljajo posamezna živila itd.

Društvu diabetikov v Celju je po več mesecev trajočih razgovorih s predstavniki Zdravstvenega doma uspelo da je začel delovati diabetološki dispanzer, ki dela vsak ponedeljek in sredo od 14. do 18. ure v ordinaciji št. 11 v Zdravstvenem domu Celje.

Diabetiki dobe ob prvem obisku posebno kartico, na kateri bo označen datum kontrolnega pregleda. S to kartico se bo pacient na določen dan zjutraj javil v laboratoriju Zdravstvenega doma, kjer bo opravil vse potrebne laboratorijske preiskave, z izvidi pa se bo istega dne popoldne javil pri zdravniku v dispanzerju.

S to organizacijsko obliko dela bo našim članom — diabetikom bistveno skrajšana pot do zdravstvene zaščite, zlasti pri rednih kontrolnih pregledih.

DRUŠTVO DIABETIKOV
CELJE

Laška občinska skupščina

TEŽKO, A RADE VOLJE

Poročili o realizaciji proračuna ter zbiranju in uporabi sredstev iz samoprispevka sprejeti brez razprave.
Odločanje o zazidalnem načrtu mestnega središča brez temeljitejšega poznavanja predmeta razprave.
Sprejet načrt razvoja srednjega šolstva v regiji in privolitev za finančni delež laške občine.

Prvo sejo občinske skupščine Laško po počitnicah je predsednik občine Miha Prosen začel z dobrimi željami, da so se odborniki spočiti pripravljeni spopasti s problemi, ki bodo v naslednjem obdobju polnili dnevne rede občinskih sej.

Toda že pri obravnavi spleta predlogov sveta za finance je bilo jasno, da odborniki za razpravo še niso bili zagreti. Poročilo realizaciji pro. računa od januarja do avgusta ni vzbudilo razprave, pravtako pa tudi ne poročilo o porabi in zbiranju sredstev krajevnega samoprispevka. Precej več so odborniki razpravljali ob občinskem odloku davka na promet nepremičnin, kar komentiramo v posebnem komentarju »Zakasnela zakonska razprava«.

Kaže, da so bili še vedno na počitnicah predstavniki sveta za šolstvo, prosveto in kulturo, ker je moral o programu razvoja srednjega šolstva poročati predsednik občine sam. Ker je laška občina brez dvoma močno zainteresirana za razvoj srednjega in tudi višjega šolstva v regiji, predvsem v Celju, glede sprejema tega programa ni bilo težav. Ob ugotovitvi, da bo občinska skupščina sicer s težavo sodelovala kritju stroškov tega programa, je prevladovala trdna odločitev pri financiranju sodelovati. Edina pripomba, ki so jo odborniki iznašali, je ta, da bi srednješolski in strokovnošolski zavodi v bodoče imeli vrata za mladino zunaj Celja bolj širokogrudno odprta. V prvi varianti stroškovnika investicij za srednje šolstvo naj bi laška občina prispevala milijon in 433.000 dinarjev, v drugi pa milijon 108.000 ND.

Razprava o zazidalnem načrtu mestnega središča, v katerem uveljavlja svoja strokovna stališča tudi zavod za spomeniško varstvo, je potekala precej formalno. Odbornik, ki je dejal, da prisotni odborniki najbrž slabo poznajo tako prvi kot četrti predlog, oba vmes pa enako slabo, je imel menda prav. Res je bil zazidalni načrt javno razgrnjen v prostorih skupščine, vendar bi strokovna služba pri občinski skupščini mogla uporabiti katero od že desetletja znanih avdio. vizuelnih sredstev, znana vsem učencem osnovnih šol, da bi tako važne zadeve bolj nazorno predstavili odločujočemu samoupravnemu organu.

Na seji so obravnavali tudi nekatera kadrovska vprašanja. Med drugim so vzeli na znanje odpoved po lastni želji s strani načelnika za gospodarstvo in sklenili objaviti razpis za drugega, za člana skupščine republiške skupnosti za ceste pa so imenovali Miho Prosena. Stanetu Kužniku so podaljšali mandat v. d. direktorja osnovne šole do rednega razpisa v marcu prihodnjega leta.

J. Kr.

VRANSKO: VODA IN CESTE

V spomin na 22. september, ko se je pred 31 leti pričel organiziran boj ljudstva vranskega območja, slave na Vranskem na ta dan vsako leto svoj krajevni praznik. Letošnja osrednja prireditev ob tej priložnosti je bila minulo nedeljo, ko so na svečan način izročili javnemu namenu novo asfaltirano cesto od Vranskega do Pratreč v dolžini okoli 3 kilometre. Ob tej priliki je imel priložnostni govor predsednik krajevne skupnosti VINKO PRAPROTNIK, ki je povedal, da sta novozgrajena objekta, to je cesta in nov vodovod, stala preko 100 milijonov starih din, od katerih pa so veliko prispevali tudi občani sami.

Gradnja, oziroma modernizacija ceste je terjala 40 milijonov, od katerih so prispevali občani sami kar 12. Še več sredstev, 60 milijonov, pa je bilo potrebnih za nov vodovod. Tudi za tega so občani v denarju in z delom prispevali 13 milijonov dinarjev. Ostala potrebna sredstva so prispevala podjetja, največji delež pa je primaknila skupščina občine Žalec. Za ondotne prebivalce je nova cesta izrednega pomena, še važnejši pa je vodovod, saj je bilo Vransko v sušnih letih čestokrat brez potrebne zdrave pitne vode, ker je voda v starem zajetju usahnila. V bodoče teh problemov ne bo več, kajti dva nova raztežilnika bosta z zajetji vred zgotovila, da bo tudi ob najbolj sušnih obdobjih pitne vode dovolj. Ob otvoritvi obeh novih objektov, javnemu namenu jih je izročil predsednik skupščine Žalec Joško Rozman, je bila izrečena javna zahvala vsem, ki so kakorkoli pripomogli do tega, da sta bili opravljeni obe akciji, ki so jih zasnovali že v lanskem letu.

B. STRMČNIK

Kljub dežju se je na otvoritvi modernizirane ceste Vransko — Prapreče zbralo veliko število Vranšanov, ki so tako proslavili ob svojem krajevnem prazniku pomembni delovni zmagi.

turizem

Del udeležencev med slovesnostjo ob otvoritvi novega doma na Creti. Govori predsednik gradbenega odbora, Franc Golavšek.

DOM BATALJONA

Prizadevni člani Planinskega društva z Vranskega so svoje dolgoletne napore preteklo nedeljo kronali z uspehom. Na Creti so ob navzočnosti številnih gostov, predvsem planincev, odprli nov planinski dom, ki so ga v spomin na legendarno bitko I. štajerskega bataljona poimenovali po njem. S tem je dom na Creti postal tudi svojski pomnik velikim dogodkom iz naše slavne NOB.

Svečanost ob otvoritvi je odprl predsednik planinskega društva Vransko TONI SITAR, ki je na kratko orisal dolgoletna prizadevanja po zgraditvi te planinske postojanke. O obsežnih delih, o tisočih ur udarniškega in požrtvovalnega dela članov društva ter okoliških kmetov je govoril predsednik gradbenega odbora FRANC GOLAVŠEK, ki se je ob tej priliki tudi javno zahvalil vsem, ki so kakorkoli prispevali k temu, da je dom na Creti postal stvarnost. Še zlasti pa se je zahvalil domačinu iz Crete, kmetu FRANCU PUNČUHU, ki je za gradnjo doma brezplačno odstopil zemljišče ter opravil preko 100 brezplačnih prevozov s svojim traktorjem. Govor, posvečen spominu velike bitke, ki jo je na tem območju vodil I. štajerski bataljon z velikokrat nadmočnimi Nemci in katerega bitka spada med prve frontalne borbe z okupatorji na Slovenskem sploh, pa je imel prvoborec LUDVIK ZUPANČ — IVO.

Na otvoritvi novega planinskega doma na Creti je bil tudi kmet Franc Punčuh, ki je podaril parcelo, na kateri stoji dom. Povprašali smo ga, kaj ga je vodilo pri tem: »Čeprav sem v hribih doma, sem navdušen planinec. Odločujoče, da sem zemljo poklonil, pa je bilo to, da bo odslej tod bolj živahno. Sem gor bo prihajalo več ljudi, bolj veselo bo, jaz pa sem vesele narave in imam rad ljudi. Pri gradnji pa sem pomagal tudi zaradi tega, ker sem videl, kako so vranski planinci požrtvovalni, saj so delali vse proste sobote in nedelje. Sedaj bo tu še lepše kot je bilo doslej.«

B. STRMČNIK

PRVE OCENE TURISTIČNE SEZONE

Tako imenovana glavna turistična sezona je za nami. Četudi vsi podatki o njej še niso zbrani, so prvi obrisi več ali manj znani. Značilna za nekatera gibanja, ki jih je povzročilo lepo oziroma slabo vreme. Prve številke tudi govorijo, da se je sicer povečal obisk domačih gostov — ocena je za okoli 5 odstotkov —, da pa se je hkrati zmanjšal obisk tujih. Po oceni za okoli 10 odstotkov.

Ko smo se o teh številkah pogovarjali z glavnim tajnikom Celjske turistične zveze prof. Zoranom Vudlerjem, je dejal: »Če se veselimo povečanja domačih gostov, se moramo hkrati zamisliti nad stagnacijo oziroma očitnim padcem inozemskega turizma. Kje so vzroki, se sprašujemo? Če bi odgovoril na kratko, bi rekel: cene, premalo udobja in neustrezna kvaliteta uslug. Vsaka od teh zadev je poleg drugih vplivala na padec inozemskih nočitev. Ena bolj, druga manj. Zdi se, da smo višek inozemskega turizma dosegli pred tremi leti in ker od takrat nismo ponudili ničesar novega in nič boljšega, je zniževanje naraven pojav. Pri vsem tem pa je treba povedati še to, da naše turistične storitve niso več poceni.«

Na zboljšanje splošnega stanja lahko močno vpliva posezona, zlasti še, če bo vreme lepo. Znano je namreč, da so nižje posezonske cene močno vabljive za tuje goste. Zato se zdravliščem na našem območju obeta obisk tudi v tem času. Sicer pa, naj ponovimo misel, ki je bila izrečena na letošnjem zboru gostinskih in turističnih delavcev v Celju: brez novih vlaganj v turistične investicije, brez večjih adaptacij dosedanjih objektov in naprav, ne moremo pričakovati kaj več.

PRIPRAVE NA ZIMSKO SEZONO

Pri Celjski turistični zvezi se že pripravljajo na letošnjo zimsko sezono. V teku je delo za izdajo zimskega cenika. Vse kaže, da bodo cene ostale v glavnem nespremenjene.

ČEBELARJI V CELJU

Pred kratkim je Celje obiskala večja skupina čebelarjev iz različnih krajev Slovenije. Ogledali so si mesto, njegove znamenitosti, razen tega pa obiskali tudi Stari grad. Za strokovno vodstvo je poskrbelo celjsko olepševalno in turistično društvo.

VSE VEČ GOJITELJEV CVETJA

Tekmovanje za najlepše cvetice, ki ga že drugo desetletje organizira olepševalno in turistično društvo v Celju, ima čedalje več sodelavcev. Vtem ko so pred sedemnajstimi leti zabeležili 70 gojiteljev cvetja, so jih letos že okoli 1.500, od tega 1352 v Celju, okoli 100 na Teharjah in v Štorah ter približno 30 v Šmarjeti in Škofji vasi.

obrazi

ŠTEFKA ZAKRAJŠEK

Koliko je savinjskih partizanov, borcev in aktivistov, ki je ne poznajo. Vsi vedo, kdo je Štefka Zakrajškova, ki je vso svojo mladost posvetila naši revoluciji, ki je bila že leta 1943 članica SKOJA in je od 1948 članica naše partije. Danes je delavka v Glinu, dela pa v obratu okenske montaže. Živi pri starših v Lačji vasi pri Kokarjih in po šihtu pridno pomaga tudi še na domačiji. Poleg službe in dela doma, ji ostaja še prav malo časa za aktivno družbeno politično življenje, pa kljub temu je bila pred nedavnim izvoljena za članico stalnega dela Republiške konference Zveze komunistov Slovenije.

Rojena je bila v Šmartnem ob Dreti, v šolo pa je hodila na Gorico, ker so se njeni starši preselili v Lačjo vas. Kmalu je odšla služit, in sicer najprej na Brdo nad Šmartnim (znana partizanska vas), kasneje pa v Loke pri Mozirju, kjer je ostala tudi še nekaj časa po vojni, dokler ni po raznih dolžnostih, ki jih je opravljala vse tja do Šoštanja, kjer je bil takrat sedež okraja, končno prišla v LIN, današnji GLIN.

Marsikaj se je v teh letih spremenilo. Marsikaj je boljše, veliko boljše, kot je bilo nekoč, pa vendarle, drugače bi moralo biti. Spominja se, kaj vse so govorili aktivisti ljudem, kaj obljubljali in kaj smo danes dosegli. Veliko tega je postala resnica, marsikaj je celo več, kot si je marsikdo sploh lahko zamislil, so pa tudi stvari, ki motijo, ki bolijo, ki bi jih bilo treba na tak ali drugačen način odpraviti. Najbolj pa bolijo razlike med ljudmi. Prevelike so! In kaj smo storili v zvezi s tem, po tisti seji, ko smo se v Ljubljani točno dogovorili, kaj bi morali ukreniti? Nič, praktično nič! Delitev na revne in bogate je dejstvo in to je največja napaka, ki smo jo lahko zagrešili. Tako in podobno sva razglabljala s Štefko, ko sva govorila o današnjih dneh.

Vojna je bila huda, se spominja Štefka. Decembra 1944 so jo Nemci v Bočni ujeli. Po treh dneh, ko so jo držali v Mozirju, so jo odpeljali v Celje. V Piskru ni bilo prostora pa so jo skupaj s soborkami odpeljali v Rogaško Slatino, kjer je »sicengrabne« kopala. Mati je prišla po njo in ji prinesla ponarejeno izkaznico, s pomočjo katere je pobegnila. Do Celja sta šli z vlakom, po napadu letal na vlak pa kar peš v Zadrečko dolino...

Minilo je, čeprav je bilo težko! Danes dela in si dobesedno v potu svojega obraza služi kos kruha. Ni tenak, tudi črn ni, le grenak je včasih, zaradi krivic, zaradi napak, ki jih delajo drugi...

BERNI STRMČNIK

Dokumenti so podpisani

Minuli teden so se zbrali v prostorih celjske Študijske knjižnice predstavniki celjskih kulturnih zborov in ustanov, predstavniki Zveze kulturno prosvetnih organizacij Celja in ostali člani Kulturne skupnosti k skupnemu, svečanemu podpisu finančnih pogodb za letošnje leto. Res, nenavadno ali vsaj presenetljivo — podpisovati pogodbe o obveznostih za leto, ki se že bliža svoji zadnji tretjini.

No, prav gotovo ni kriva za takšno zamudo Kulturna skupnost Celja — pa tudi ni najlažje reči, da je tej zamudi botrovala republiška Kulturna skupnost s svojimi neurejenimi zadevami. Še bolj napak pa bi bilo, da bi si zdaj ob tem dejstvu zadovoljno mel roke, češ, kakor so si uredili, tako pač imajo. Skupna misel vseh podpisnikov v Celju je bila, da je treba republiški Kulturni skupnosti pomagati, da čimprej dohiti zamujeno, da v bodoče ne bo prihajalo do takšnih pojavov, ki niso v prid nikomur, saj bi v Celju ta zgolj formalni akt podpisovanja opravili že maja, če že ne v mesecu aprilu.

Navzoče predstavnike »celjske kulture« je pozdravil predsednik skupščine Kulturne skupnosti prof. Anton Aškerc in poudaril, da je podpisovanje pogodb odraz zrelosti določene kulturne politike. Morda bi se komu zdelo preuranjeno govoriti o že doseženih uspehih, toda dejstvo je, da so se z ustanovitvijo kulturnih skupnosti spremenile in premaknile stvari pri posameznih kulturnih dejavnostih, ki so prej bile leta in leta zavite v negotovost in neurejenost.

Skupen podpis pogodb predstavnikov posameznih kulturnih dejavnosti pa ni bil namenjen zgolj podpisovanju, saj so po tej opravljeni formalnosti izkoristili čas za sproščen pogovor o medsebojnih problemih pri delu. Tako je umetniški vodja celjskega gledališča Bojan Štih seznanil navzoče o novem abonmaju »Kozjanskega« in tako je prišlo že do prvega medsebojnega dogovarjanja posameznih kulturnih institucij v Celju, kako ljudem nuditi »kulturo«.

Za skupno ugotovitev lahko vzamemo tudi dejstvo, da ni zgolj naključje, da se je razvil med celjskimi kulturniki tako sproščen pogovor, saj ni bilo občutiti nobenega ljubosumnega pogledovanja v sosedov lonec. Morda je k takšni »oliki« ali dobri vzgoji prispeval položaj celjske kulture v preteklosti, ko je kultura morala na vseh koncih zategovati svoj pas do maksimuma.

Ob zaključku tega srečanja je bila izražena tudi želja, da bi se morali »celjski kulturniki« večkrat sestati na podoben način, saj se v takšnem pogovoru da razjasniti veliko problemov. Ali ta izražena želja nakazuje čase, ko se bodo le pričele podirati posamezne pregrade med posameznimi kulturnimi institucijami in bo ravno ta institucionalnost zamenjana z dobrim programskim sodelovanjem vseh, ki gredo k cilju — »Kulturo človeku?«

DRAGO MEDVED

Pred koncertno sezono

Še slab mesec dni nas loči do začetka nove koncertne sezone. Reformirana Koncertna poslovalnica, ki sedaj deluje v okviru glasbenega odbora pri celjski kulturni skupnosti, je ravno v teh dneh poskrbela za razpis abonmaja in se seveda že dogovorila za posamezna gostovanja umetnikov v novi koncertni sezoni.

Ljubiteljem glasbe bo na voljo šest abonmajskih koncertov: Slovenska filharmonija, odlična sovjetska pianistka Oksana Jablonskaja, Večer opernih arij, Pihalni kvintet RTV Ljubljana, koncert pianista Igorja Dekleve in harfistke Rude Ravnikove ter nazadnje še gostovanje odličnega godalnega kvarteta Wilanov iz Poljske. Celjska Koncetrna poslovalnica si v okvir abonmajskih koncertov prizadeva vključiti vsako sezono tudi enega celjskih glasbenih ansamblov. Kot je znano, je bil lani v abonmajski spored uvrščen celjski godalni orkester. Lani je zaradi težav ob izbruhu črnih koz odpadel nastop odličnega beograjskega basista Miroslava Čangalovića. Kaže, da bo do gostvanja prišlo v letošnji sezoni. Skratka, celjski koncertni publiki se tudi v naslednji sezoni obeta zanimivo koncertno življenje, ki bo prav gotovo popestreno še s kakšno kvalitetno prireditvijo, ki jo tokrat še nismo omenili.

Podobno je Koncertna poslovalnica poskrbela tudi za mladinske koncerte, saj bo mladina imela dva koncertna abonmaja z dokaj podobnim sporedom. In če lahko ugotovimo, da pri mladinskih koncertih ni težav pridobiti zadostno število abonentov, pa se koncertna poslovalnica zaveda, da bo morala napeti vse sile, da bi si zagotovila tudi zadostno število abonentov v večernih koncertih. V ta namen bo treba narediti še akcijo za vpis abonmaja tistih ljubiteljev resne glasbe, ki doslej iz kakršnihkoli vzrokov še niso redno obiskovali koncertov. Tu mislimo predvsem na prosvetne delavce in ostale, ki jim je kaj do kulturnega — tokrat glasbenega — izobraževanja. Je namreč že tako, da vsaka prireditev — posebno kulturna — drugače izzveni v polni, kot pa slabo zasedeni dvorani. Pa ne zaradi fizikalno akustičnih zvokov, ampak zaradi vzdušja in pristnega stika med umetniki in poslušalci. Ne nazadnje pa je zasedenost dvorane na kulturnih prireditvah tudi odraz »kulturnega dihanja« nekega mesta.

eg

Področno združenje skupin

Na pobudo občinskega sveta ZKPO Celje in republiškega Združenja gledaliških skupin je bilo ustanovljeno (občni zbor je bil v ponedeljek, 11. septembra v Celju, področno združenje gledaliških skupin za občine Celje, Mozirje, Velenje, Žalec, Slov. Konjice, Šentjur, Šmarje in Laško. S to ustanovitvijo bodo skušali nadomestiti poslanstvo odbora za gledališko dejavnost bivšega Okrajnega sveta »Svobod«, ki je tesno povezoval skupna gledališka prizadevanja, po njegovi ukinitvi pa je na tem področju nastala občutna vrzel.

Od ustanovitve Združenja gledaliških skupin Slovenije je mnilo dobro leto dni. Ta čas pomeni obdobje vključevanja, formiranja te samoupravne organizacije slovenskih gledaliških skupin od pionirskih gledaliških krožkov in lutkovnih skupin pa preko ostalih oblik gledališke ustvarjalnosti, vse do redno delujočih amaterskih gledališč. To prvo leto prizadevanj in iskanja je pokazalo, da je ta organizacija še kako potrebna. Nujno je, da slovenski gledališki amaterizem močneje organiziramo (to velja posebej omeniti tudi za naše območje), strokovno in idejno-repertoarno pa nenehno dvigamo. Le tako delo vodi k perspektivi in uspehom.

Z ustanovitvijo področnega združenja bodo naše skupine lahko deležne vseh ugodnosti, ki jih nudi republiška organizacija, hkrati pa bodo kot sestavni del slovenskih gledaliških hotenj za svoje delo tudi odgovorne.

Za dobro delo so izvolili upravni odbor in »strokovni štab«. V prvem so organizatorji in režiserji gledaliških predstav iz vključenih občin, v drugem pa so poleg znanih amaterskih gledaliških delavcev še člani SLG v Celju: Stefan Volf, Marija Goršičeva, Bogomir Veras, Borut Alujevič, Franci Križaj in Jure Kislinger kot direktor celjske Kulturne skupnosti in režiser.

ŠTEFAN ŽVIZEJ

iz dnevnika slg

Da bi dali še poseben poudarek slovenskemu delu letošnjega repertoarja, pričenja celjsko gledališče novo sezono s krstno uprizoritvijo zadnjega odrskega dela Miloša Mikelna, ki mu je dal zgodovinski naslov »Stalinovi zdravniki«. Delo je bilo že natisnjeno v časopisu, izšlo pa je tudi pri Založbi Obzorja v Mariboru. Zgodovinsko v njem je poskus, kako bi z zgodovinskimi podatki, z zgodovinskimi resnicami predstavili neko dobo v okviru, ki je bil dan v avtorjevi fantaziji, in v tekstu, ki je bil na razpolago režiserjevi invenciji in igralčevi kreativnosti. Režiser Miran Herzog je s pomočjo scenografa Avgusta Lavrenčiča in kostumografke Anje Dolenčeve ter skoraj celotne ekipe igralskega zbora ustvaril izredno sugestivno, impresivno in umetniško prepričljivo predstavo. Lep uvod v novo repertoarno razgibano sezono. Že prav kmalu, sredi oktobra bo v programu slikovita srednjeveška igra o doktorju Faustu, ki jo je napisal Shakespearov sodobnik Christopher Marlowe, blestečе prevedel Janez Menart, režira pa jo Franci Križaj.

Kot je že znano, bo v letošnjem abonmaju tudi Mestno gledališče ljubljansko z učinkovito angleško komedijo »Ljubezen druge polovice« Alaina Eyckbourna v režiji Milela Koruna.

Delovni posnetek iz »Stalinovih zdravnikov« — Jadranka Tomažičeva, Branko Grubar in Borut Alujević

fč

ODGOVOR JAVNEGA DELAVCA

SPOŠTOVANI TOVARIŠ VIKI KRAJNC, PREDSEDNIK KOMITEJA OBČINSKE KONFERENCE ZVEZE MLADINE CELJE

V 36. številki »Novega tednika« ste kot redni obiskovalec kinematografov podali kratko oceno filmskega programa celjskih in tudi drugih kinematografov v Sloveniji, meni pa ste postavili nekaj vprašanj, na katere vam bom skušal zelo konkretno odgovoriti.

Glede vaše ocene filmskega programa lahko povem le to, da predvajamo takšne in le tiste filme, kakršne uvozijo naši uvozniki in proizvajalci. Predvajanje enih in drugih odobrijo zvezni in republiški organi za pregled filmov. Ti izdajo k vsakemu filmu tudi pismeno odobritev za javno predvajanje pri nas.

Res je, kakor ugotavljate, da so filmi v zadnjih nekaj mesecih slabši, stari itd . . . To se dogaja vsako leto v poletnih mesecih ne samo v Celju, ampak tudi drugod. Splošno je znano, da je obisk kinematografov v poletnih počitniških in vročih mesecih mnogo slabši kakor v jesenskih in zimskih. Obiskovalci, ki gredo v kino poleti, ne želijo predolgih filmov, zaradi dopustniškega razpoloženja pa želi velika večina obiskovalcev v tem času gledati predvsem zabavne, lahke filme.

Pripomniti moram, da je sicer od nas izbira filmov malo odvisna in smo zato pri sestavljanju programov zelo nesamostojni. Posebno malo besede imamo pri sestavljanju programov v poletnih mesecih. Podjetja, ki filme uvažajo in prodajajo, delajo po trgovskih načelih in je zato razumljivo, da novih in dobrih filmov v poletnih mesecih zaradi slabšega obiska ne prodajajo radi, temveč čakajo na jesen in zimo. Če nam uspe za tak čas le skleniti pogodbo za nekaj novih in boljših filmov, nam jih prodajalci — distributerji skušajo v poletnih mesecih stornirati pred predvajanjem z raznimi izgovori, ki niso vedno resnični in upravičljivi.

Kinopodjetje sklepa pogodbe za najem filmov v tem letu za prihodnje leto. Pred sklepanjem pogodb pripravimo program predvajanja filmov po vsebini in kvaliteti. Po programu se ne bi dogajalo, da sta v istem času v Celju predvajana dva filma istega žanra in podobno. Ker pa so storniranja in zamenjave filmov, za katere imamo sklenjene pogodbe, na dnevnem redu, imamo pri sestavljanju programov velike težave. Poleg tega ima pri sestavljanju programov celjsko kinopodjetje mnogo večje težave, kakor jih ima naprimer kinopodjetje v Ljubljani ali v Mariboru. Zaradi večjega števila prebivalcev in drugačne strukture v teh mestih se npr. v Ljubljani predvaja dober film 14 dni, pa tudi cel mesec in več. Pri nas predvajamo najboljši film največ 6 dni. Zaradi tega potrebujemo za izpopolnitev celotnega programa mnogo več filmov kakor v Ljubljani ali v Mariboru. V letu 1071 smo npr. predvajali 438 filmov, uvoženih pa je bilo v istem letu okrog 230 novih filmov. Torej smo morali vzeti v najem skoraj toliko repriznih filmov in če je tako, potem je razumljivo, da imamo zelo malo izbire. Kljub vsem tem težavam pa smatramo, da vaša ugotovitev, da v Celju že dolgo ni bilo mogoče videti dobrega filma, ni točna in je precej pavšalna, kakršnih smo v našem podjetju pogosto deležni.

Res pa je, da so v Celju dobri in kvalitetni filmi največkrat zelo slabo obiskani, čeprav to nikakor ne zaslužijo. Navedel bom le nekaj primerov iz zadnjih mesecev: odlična francoska drama »Sveti plamen« je imela pri 4 predstavah le 280 obiskovalcev, ameriško dramo »Preplah v parku mamil« si je na 4 predstavah ogledalo le 340 obiskovalcev, francosko dramo »Ločitev« je pri 9 predstavah gledalo le 322 obiskovalcev, torej le 35 na predstavo v dvorani s 571 sedeži. Precej podobnih predvajanih filmov bi lahko naštel, ki so doživeli v zadnjem obdobju podobno ali še slabšo usodo, kot so jo doživeli našteti filmi.

Večkrat izraženo željo v Celju, da bi kdaj predvajali kvalitetne kratke slovenske filme smo skušali izpolniti celjskim obiskovalcem letos v aprilu. Pri dveh filmskih predstavah smo v Unionski dvorani predvajali 18 najboljših kratkih slovenskih filmov, ki so bili pred tem uspešno predvajani v Parizu. K predvajanju prve skupine devetih filmov smo povabili nekaj ustvarjalcev teh filmov, ki naj bi se predstavili obiskovalcem. Odzvalo se jih je pet. Med njimi so bili France Stiglič, Mako Sajko in Milan Ljubič. Na obe predstavi je prišlo le 41 obiskovalcev, katerim so se pri prvi predstavi navzoči filmski delavci predstavili, čeprav je to bilo zanje in za naš kolektiv zelo neprijetno.

Povedati moramo, da smo za ti dve predstavi poskrbeli vso običajno reklamo, poleg te pa smo program še posebej objavili v radiu Celje in v Ljubljani. Iz podjetja smo poslali na vse celjske šole, nekaterim kulturnim ustanovam, družbeno-političnim organizacijam in posameznikom 55 pismenih vabil, vendar smo od vseh povabljenih našteli le tri obiskovalce.

Na konkretna vprašanja, ki ste mi jih postavili, pa lahko odgovorim sledeče.

S sprejetjem novega republiškega zakona o filmu, ki naj bi pričel veljati v letu 1973, se izbor filmov verjetno ne bo bistveno spremenil, ker takšnih določil osnutek zakona ne predvideva. Izbor filmov se lahko znatneje spremeni, če bi se uvozniki filmov odločili za drugačen izbor pri kupovanju filmov. Vendar so v predlogu novega zakona nekatera določila, ki bodo kinematografe, kateri bodo predvajali kvalitetnejše filme, (s predikati) delno stimulirali za slabši obisk z oprostitvami nekaterih dajatev od prometa s prodanimi vstopnicami. Nadalje predlog zakona predvideva, da se bodo v Sloveniji smeli predvajati le slovensko podnaslovljeni filmi itd . . .

Na vprašanje, zakaj tako redko predvajamo domače filme, lahko odgovorim, da so zelo redki domači filmi, ki jih nismo še predvajali, boljše domače filme pa predvajamo tudi po večkrat. Večina domačih filmov je v Celju zelo slabo obiskana. Navedel bom le nekaj primerov:

V letu 1971 smo med ostalimi predvajali tudi naslednje domače filme: »Burduš« predvajan pri 3 predstavah z 210 obiskovalci, »11. zapoved« predvajan pri 3 predstavah s 187 obiskovalci, »Koča strica Toma« predvajan pri 12 predstavah z 917 obiskovalci, »Poslednji obračun« predvajan pri 6 predstavah s 485 obiskovalci, »Zadnja postaja« predvajan pri 7 predstavah s 468 obiskovalci, »Hranitelj« predvajan pri 2 predstavah s 65 obiskovalci.

V letošnjem prvem polletju pa:

»Zajtrk s hudičem« predvajan pri 1 predstavi z 52 obiskovalci, »Ovčar« predvajan pri 1 predstavi z 19 obiskovalci, »Zaseda« predvajan pri 3 predstavah s 353 obiskovalci, »Žarki« predvajan pri 2 predstavah s 162 obiskovalci. »Črno seme« predvajan pri 3 predstavah z 204 obiskovalci, »Balada o krvoločnem« predvajan pri 6 predstavah s 533 obiskovalci.

Večino domačih filmov predvajamo v Unionski dvorani, ki ima 571 sedežev in mislim, da je dovolj razumljivo, kaj pomeni za kolektiv, ki posluje izključno s sredstvi, ki jih ustvarja s svojim prometom, če je v urejeni dvorani pri predstavi le 50 ali še manj obiskovalcev.

Na vaše zadnje vprašanje, zakaj ob pomembnih obletnicah in državnih praznikih že dalj časa predvajamo v vseh treh celjskih dvoranah le kavbojke, vam moram odgovoriti, da so sploh ni res. Tudi to vam želim dokazati s konkretnimi podatki:

V letu 1971 smo npr. za 22. julij v Metropolu predvajali ameriški vojni film »Junaki Gvadalkanala« in sovjetski vojni film »Osvoboditev Evrope I. in II. del« z dokumentarnimi deli iz II. svetovne vojne. Za 29. november smo v Unionu predvajali ameriški vojni film »Tora, Tora, Tora«. V kinu Dom smo za isti praznik predvajali domači vojni film »Most«. Za dan JLA — to je 22. december smo v Metropolu predvajali domači film »Zadnja postaja«, v kinu Dom pa ameriški vojni film »Štirje komandosi za Norveško«.

V tem letu smo doslej predvajali v Unionu za 1. maj ameriški vojni film »Most pri Remagenu«, za 4. julij smo v kinu Dom predvajali angleški vojni film »Izkreavanje v Anziu«. Za 22. julij smo v Unionu predvajali domači vojni film »Zaseda«, v Metropolu pa domačo vojno dramo »Žarki«.

Poleg navedenih filmov smo ob teh dneh predvajali še nekaj filmov z dramsko in drugo vsebino.

Na kraju odgovora želim pojasniti tudi to, da je Kinopodjetje Celje gospodarska organizacija, ki ima poleg rednih dajatev, kakršne plačujejo vse druge gospodarske organizacije, še 20 odstotkov prispevka od prometa z vstopnicami v republiški sklad za proizvodnjo domačega filma in 1 odstotek za rdeči križ, ne prejema pa nikakršnih dotacij.

Cene kinovstopnicam se zadnji dve leti niso zvišale, stroški za vzdrževanje strojev in opreme pa so se tudi v zadnjih treh letih zvišali pri rezervnih delih za projekcijske stroje tudi za 150 odstotkov. Močno se je v lanskem in tudi letošnjem letu zvišala najemnina za filme, kar podjetja za promet s filmi opravičujejo z močnim zvišanjem cen za uvožene filme.

V letu 1970 smo adaptirali in klimatizirali dvorano in ostale prostore kina Union. Večji del sredstev za to investicijo smo zbrali v podjetju s splošnim varčevanjem, ki je močno vplivalo predvsem na višino osebnih dohodkov vseh zaposlenih v podjetju. Za posojilo smo zaprosili celjsko kreditno banko in še nekatere odgovorne činitelje v Celju, vendar ni bilo nobenega uspeha. Prisiljeni smo bili iskati pomoč drugje in smo tako dobili precejšnje kredite v Zagrebu in v Ljubljani.

In še nekaj. Pri občinski zvezi kulturno-prosvetnih organizacij v Celju je poseben odbor za filmsko vzgojo, ki že vrsto let v tesnem sodelovanju s Kinopodjetjem zelo uspešno vodi mladinsko filmsko gledališče in pionirski kino, kjer se vsak mesec v vsakem šolskem letu zvrsti okrog 4.500 šolskih otrok, kar je edini primer te vrste filmske vzgoje v Sloveniji.

DAMJAN BRVAR
direktor Kinopodjetja Celje

Vrtiljak dogodkov

LUČE OB SAVINJI

Odlikovani občani

Občinski sindikalni svet Mozirje je ob praznovanju občinskega praznika ter ob srečanju samoupravljalcev te občine podelil priznanja dvanajstim posameznikom za njihovo uspešno delo pri razvoju delavskega samoupravljanja v delovnih organizacijah. Po sklepu predsedstva so dobili priznanja naslednji zaslužni delavci: MARIJA FLUDERNIK, Elkroj Mozirje; SLAVKO HREN, Mercator Gornji grad; ALOJZ MAVRIČ, Glin Nazarje; VLADO MIKLAVČ, uprava skupščine Mozirje; FRANJO PAJK, Glin Nazarje; FANIKA POTOČNIK, Smreka Gornji grad; FANIKA POZNIČ, Osnovna šola Gornji grad; SLAVKO ROŽENSTAJN, Turist Mozirje; MARIJA STIGLIC, Gornjesavinjska kmetijska zadruga Mozirje; FANIKA ZAKRAJŠEK, »Savinja«, Mozirje; STEFKA ZAKRAJŠEK, Glin Nazarje in FRANC ZAMERNIK, »Gradbenik« Ljubno.

Priznanja najzaslužnejšim aktivistom, ki so nesebično prispevali k razvoju krajevne samouprave in aktivno delujejo v krajevnih skupnostih ter političnem življenju na vasi, pa je podelila tudi Občinska konferenca SZDL Mozirje. Priznanja so prejeli: ANTON GLOJEK, Smartno ob Dreti; JOŽE HRIBERNIK, Spodnja Rečica; JOŽE DEBERŠEK, Gornji grad; ROK KLEMENČIČ, Ljubno in FRANC PLAZNIK iz Mozirja.

Vsem, ki so prejeli priznanja za svoje požrtvovalno in nesebično družbenopolitično delo, tudi naše iskrene čestitke.

LJUBLJANA

IV. kongres alergologov

V Ljubljani bo potekal od 21. 9. do 23. 9. četrti jugoslovanski kongres alergologov z mednarodno udeležbo. Pokrovitelj kongresa je predsednik Izvršnega sveta SRS Stane Kavčič.

Na kongresu alergologov v Ljubljani se bo zbrala vsa strokovna elita strokovnjakov iz tega področja, veliko bo udeležencev tudi iz tujine.

Iz Celja se bo kongresa alergologov udeležil mg. dr. Janez Kraševec, ki je tudi član kongresnega odbora. Sodeloval bo z referatom Medsebojni vpliv vazomotornih sprememb v nosu in biokemičnih sprememb v organizmu.

Kongres bo delal po sekcijah, kjer bodo obravnavali teoretična vprašanja iz najožje stroke, med njimi bo posebno zanimiv referat, ki bo govoril o vplivih onesnaženega ozračja na človekov organizem.

CELJE

Visoki gost v „AERU"

Pretekli teden se je mudil na krajšem obisku v Celju generalni sekretar glavnega odbora Socialistične zveze delovnih ljudi Jugoslavije, Ali Sukrija. Ogledal si je proizvodne obrate celjskega Aera ter potem imel krajši razgovor s predstavniki vodstva podjetja ter predstavniki samoupravnih organov in družbeno političnih organizacij v podjetju.

Z velikim zanimanjem si je ogledal proizvodne obrate ter se pohvalno izrazil o prizadevanjih celotnega kolektiva tako na področju doseganja čimboljših proizvodnih rezultatov kakor tudi na področju integracijskih gibanj.

EMO in integracija

Vse kaže, da postajajo zamisli o nujni integraciji tovarne EMO s kakšnim partnerjem, ki bo EMO zagotovil nadaljnji razvoj in dokončno sanacijo, realne. V zadnjih dneh potekajo intenzivni razgovori med predstavniki Iskre iz Kranja in predstavniki tovarne EMO. Ob močni intervenciji Ljubljanske banke se je Iskra pripravljena resno pogovarjati o integraciji tovarne EMO. Verjetno pa se bo našel še kak drug poslovni partner, ki bi ob enakih pogojih poskušal prav tako uspešno izpeljati sanacijo nelahkih gospodarskih razmer v tej največji celjski tovarni.

AERO in javnost

Zvedeli smo, da je bil v ponedeljek na obisku v Aeru Zvone Dragan, predsednik komisije za družbenoekonomske odnose pri CK ZKS. S predstavniki samoupravnih organov se je pogovarjal o uresničevanju ustavnih dopolnil v delovni organizaciji.

Zanimivo je, da Aero niti o obisku Alije Sukrija niti o obisku Zvoneta Dragana in obvestil lokalnih sredstev obveščanja o nujnem prihodu. Morda gre za pretirano skromnost.

Modernizacija križišča

Na začetku tega tedna so se pričela dela za modernizacijo križišča ob stiku Mariborske in Dečkove ceste. Prav zaradi tega so pred tem porušili bivšo Zidanškovo hišo. Program modernizacije obsega razširitev nove Dečkove in deloma Mariborske ceste ter postavitev semaforjev.

Dela izvaja kolektiv vodne skupnosti »Nivo«, Celje, opravljena pa naj bi bila v dveh mesecih.

Spričo vsega tega sta Mariborska in Dečkova cesta na stiku zaprti za promet; urejeni in označeni pa so vsi obvozi.

150-letnica gasilcev

V soboto, 16. septembra je bila slavnostna seja, na kateri so se zbrali zastopniki gasilstva in družbeno-političnih organizacij ter tako tudi s polnoštevilno udeležbo domačih članov napolnili dvorano. Gasilce je med drugim pozdravil tudi predsednik celjske občinske skupščine ing. Dušan Burnik. Pokrovitelj proslave Občinska gasilska zveza Celje je podelila 35 članom priznanja za uspešno delo v gasilski organizaciji. Kot prvi je prejel priznanje najstarejši, ustanovni član društva Konrad Gologranc. V nedeljo je bila gasilska parada izpred gostišča Branibor in se ustavila pred upravnim poslopjem tovarne EMO. Tam je gasilce pozdravil podpredsednik celjske občinske skupščine prof. Jože Marolt.

FRANJO MAUER

PRED III. KONFERENCO ZKJ

ZK o mladini

V mesecu novembru bo ZKJ razpravljala o nalogah, problemih in vlogi mlade generacije.

Pripravam na 3. sejo konference ZKJ je namenjen tudi ta članek, ki bo v nadaljevanju prikazal priprave mladih in ZK na konferenco, pomanjkljivost tez za razpravo in osvetlil nekatera odprta vprašanja mlade generacije. Prav tako pa naj bi bil ta prispevek del javne razprave ob pripravah na konferenco ZKJ.

V Zvezi mladine Slovenije in med mladino nasploh je zelo ugodno ocenjena odločitev ZKJ, da na 3. seji konference razpravlja in sprejme delovne dogovore in naloge ZK pri razvijanju aktivne udeležbe mlade generacije v graditvi samoupravne socialistične družbe.

RAZPRAVA V CELJU

Tudi v Celju ugodno ocenjujemo odločitev ZKJ, da se skupno pogovorimo o problemih, ki tarejo mlado generacijo, ter o nalogah pri razvijanju aktivne udeležbe mladih v graditvi samoupravne socialistične družbe. Predkonferenčna aktivnost mora odločno razgibati sleherno organizacijo ZMS in mlade ljudi v vseh sredinah, kjer delajo in živijo, se organizirajo in družbeno delujejo. Zaradi objektivnega interesa mora mladina izkoristiti vse možnosti, da se kritično in ustvarjalno vključi v razpravo, ki bo organizirana v šolah, delovnih organizacijah, krajevnih skupnostih in drugih interesnih organizacijah.

Le tako bo najbolj neposredno zagotovljen vpliv mladih na politiko ZK in ustvarjeni boljši pogoji ter možnosti mladinske aktivnosti in njenega angažiranja v družbenem življenju.

Razprava se mora dotakniti naslednjih družbenih vprašanj in problemov mladih ljudi:

— neenake možnosti vstopa v življenje od otroškega varstva do univerze;

— nezadovoljiv samoupravni položaj mladih v družbenem odločanju, kar ni odraz dela in rezultatov dela mladih ljudi v družbi;

— socialistična in marksistična vzgoja mladih od šole do družbenega okolja;

— preživljanje prostega časa in druga vprašanja, ki bodo v nadaljevanju bolj konkretno opredeljena za celjske razmere.

Predkonferenčno aktivnost je potrebno dosledno organizirati na vseh ravneh in v vseh sredinah. Ob tem pa je zelo pomembna vloga komunistov in mladih komunistov ob razpravah v aktivih Zveze mladine, sejah Zveze komunistov, v raznih društvih in drugod. Komunisti in mladinci morajo biti prav v teh sredinah pobudniki in nosilci skupnih razprav neposredno z mladimi ljudmi. Cilj javne razprave v Celju, ob pripravah na 3. sejo ZKJ, pa mora temeljiti na dogovoru o konkretni dejavnosti in o nadaljnjih programskih nalogah Zveze mladine in Zveze komunistov.

TEZE

V Sloveniji kakor tudi v Celju so se priprave na 3. konferenco v bistvu začele že v začetku letošnjega leta po 2. konferenci ZKJ. Poživili smo skupno aktivnost Zveze komunistov in Zveze mladine pri uresničevanju programov dela, imeli več posvetov, razgovorov in akcij. Na osnovi skupnih dogovorov in programa smo beležili intenzivnejšo aktivnost v osnovnih organizacijah.

Kljub nekaterim dobrim rezultatom obojestranskega sodelovanja pa je potrebno opozoriti, da se nekateri mladinski problemi, ki niso samo mladinski, temveč družbeni, še prepočasi uresničujejo. Zveza komunistov in Zveza mladine sta še premalo učinkovito načrtovali in uresničevali skupne akcijske dogovore. Premalo smo se angažirali pri vprašanjih, ki so za mladino aktualni: stanovanjska politika, samoupravljanje v šolah, samoupravni odnosi v podjetjih, mladinski dom, vajenci v gospodarstvu, mladinski kriminal ipd. Prav tako je treba opozoriti na dosedanje delo komunistov in mladine v šolah, krajevnih organizacijah in delovnih kolektivih, ki ni bilo vsklajeno. Dogajalo se je, da smo delali vsak zase, nepovezano in da zato večjih uspehov ni bilo pričakovati. Na napakah se učimo! V razpravi moramo na te in podobne napake opozoriti ter se dogovoriti za nadaljnje še učinkovitejše sodelovanje, predvsem v bazi. Zveza komunistov s tem gotovo ustvarja nove možnosti in prostor za družbeno politično uveljavljanje mladih ljudi, skupno z vsemi delovnimi ljudmi znotraj samoupravnega sistema. Zato priprave na konferenco ne smejo potekati ozko, znotraj Zveze komunistov, Zveze mladine ali njenih članov. Prodreti morajo v sleherno sredino in obliko družbenega življenja. Pomeniti morajo začetek načrtnega in aktivnega dela komunistov z mladino.

TEZE

Ob tezah je potrebno razpravljati na vseh ravneh. Razpravljati je potrebno o njihovi celovitosti, s poudarkom na tistih vprašanjih, ki so najbolj neposredno povezana z določeno sredino. Učenec v šoli mora v prvi vrsti biti zainteresiran, da v šoli razpravlja o svojem položaju in problemih v tej sredini.

Prav tako pa je zainteresiran, da razpravlja tudi o vprašanjih, s katerimi se srečuje v krajevnih skupnostih, jutri na delovnem mestu in v družbi nasploh.

Teze za predkonferenčno razpravo podrobneje obravnavajo vlogo Zveze komunistov pri aktivni udeležbi mlade generacije in njeni graditvi socialističnega sistema. Nakazujejo probleme brezposelnosti, družbenega položaja, standarda, podrobneje obravnavajo izobraževalni sistem, ki je za mlade najbolj aktualen. Splošni ljudski odpor zajema široko področje delovanja in akcij med mladimi, delo specializiranih mladinskih organizacij in društev. Teze večkrat nakazujejo vlogo mladine pri graditvi samoupravnih odnosov in celotnega družbenega življenja.

Seveda pa obstajajo še nekatera odprta vprašanja, katerih teze ne obravnavajo, to pa ne pomeni, da v razpravah o njih ne smemo spregovoriti. Napačno bi bilo razpravljati samo o tezah, formulacijah v materialu ipd. Najvažnejše pa je, da se v posameznih sredinah zavedamo problemov, da jih analiziramo, ter se dogovorimo, kako jih moramo vsi skupaj v prihodnje odpraviti.

ODPRTA VPRAŠANJA

Med celjsko mladino so že dalj časa odprti nekateri aktualni problemi, za katere pa se lahko na predkonferenčnih razpravah dogovorimo, kako jih rešiti. Naj na kratko naštejem samo nekatera:

1. Stanovanje predstavlja enega izmed odločilnih elementov življenjskega standarda in je tudi pomemben dejavnik za reprodukcijo delovnih sposobnosti ter zdravja ljudi. Vprašanje stanovanjske politike pa se prepočasi rešuje. Še posebej ta problem občutijo mladi. Zato bo potrebno, da se dogovorimo za skupno akcijo tako znotraj delovnih organizacij kakor tudi v občini. Zamisliti se je treba ob dejstvu, da je od 1124 vloženih prošenj dve tretjini prošenj od mladih novoporočencev in drugih.

2. Prepočasi se rešuje položaj učencev v poklicu, kljub temu, da je nanj Zveza mladine že večkrat opozorila. Preko 2000 učencev v poklicu še ne uživa enakega položaja svojih sovrstnikov. Še vedno so na dnevnem redu problemi izkoriščanja, majhnih nagrad, prekomernega dela ipd.

3. Proces uveljavljanja dijaške samouprave je počasen. Še vedno smo ostali samo pri besedah, da bi mladina vse bolj postala subjekt vzgojno-izobraževalnega procesa v vseh njegovih obdobjih in oblikah. Odprto je vprašanje samega učnovzgojnega sistema, sredstev, kadrov ipd.

4. Mlada generacija predstavlja tretjino vseh občanov mesta Celja. To pomeni, da mladina prispeva svoj delež k skupni blaginji in da ima pravico biti soudeležena pri samoupravnem dogovarjanju in odločanju. Rezultati pa kažejo, da je mladina premalo zastopana v organih samoupravljanj in predstavniških organih. Večkrat se ji onemogoča aktivno poseganje v družbene probleme in odločanje.

5. Potrebe po zabavi, športu in rekreaciji so iz dneva v dan večje. Prostori so premajhni. Veliko jih sploh ni primernih ipd. Mladina se sestaja po lokalih, povečuje se mladinski kriminal, pijančevanje in s tem v zvezi drugi prestopniški problemi. Iniciativa za izgradnjo mladinskega doma je bila že večkrat sprožena. Žal pa vedno naleti na gluha ušesa.

6. Med mladimi, ki so vključeni in delujejo v raznih organizacijah in društvih, ostaja odprto vprašanje ustreznega vodstvenega kadra, sodobnih programov, predvsem pa njihovega slabega materialnega vprašanja.

7. Vprašanje dopolnilnega izobraževanja znotraj delovnih organizacij še ni najboljše rešeno. Potrebno se bo pogovoriti o pridobitvi vsaj osnovnošolske izobrazbe, o možnostih in pogojih dopolnilnega usposabljanja na delovnem mestu ipd.

Vsekakor pa med mladino obstajajo še mnogi drugi problemi, katere mora Zveza komunistov razkriti in jih vključiti v svoje delovne programe, tako v posameznih delovnih organizacijah kot na občinskem nivoju.

ZAKLJUČEK

Zaključek je samo eden: Zveza komunistov se mora angažirati pri vključevanju mladih v gradnji socialističnega sistema, spoznati probleme mladih ter z uresničevanjem delovnih programov te probleme tudi odpraviti.

VIKI KRAJNC

mala anketa

DELEŽ MLADIH

Mladi so po navadi vedno tista sila, ki že od nekdaj na vsak način želi spremeniti svet. Pri tem ne izbirajo metod. Te so lahko takšne ali drugačne, mirne in revolucionarne. Mi ne težimo za slednjimi, spremembe v naši družbi naj slone na treznem reševanju problemov, ki jih ima tako družba kot mladina v celoti. Zadnja leta dajemo vedno več poudarka delu mladine, njenemu vključevanju v družbenopolitična dogajanja, v vse silnice, ki usmerjajo naše delo, naša hotenja k čimboljšemu reševanju skupnih problemov. Jasno je, da ima važno vlogo pri tem tudi ZM skupaj z vsemi specializiranimi organizacijami. Kakšna je ta vloga, so nam povedali nekateri mladi v Laškem.

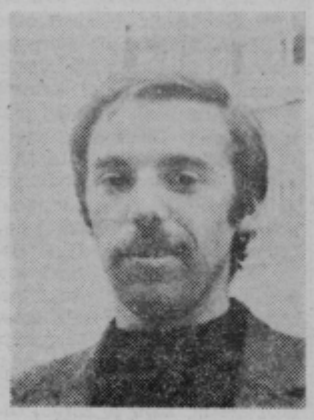

ROMÁN MAVRI, student prava:

Povsod v organizacijah poudarjajo, kolikšna je vloga mladih pri reševanju skupnih problemov. Ob prvem stiku z delovno organizacijo pa mladinec spozna, da je stvar daleč drugačna, kot pa si jo je predstavljal. Tistega soodločanja, o katerem govorimo dan za dnem, skorajda ni. Starejšim članom kolektiva si mladi že zaradi njihove prioritete ne upajo ugovarjati, kaj šele vodilnim v kolektivu.

BOŽO ŠOLA, predsednik občinske konference ZM Laško:

Mislim, da je vloga mladih v naši družbi še vedno premajhna. Potrebno je poudariti, da so mladi zainteresirani za nadaljnji razvoj samoupravljanja in graditev socializma predvsem zaradi tega, ker se zavedamo, da prihodnost sloni na mladi generaciji. In če je temu tako, potem je nujno potrebno, da mlad človek prevzame vse družbene in politične funkcije v našem družbeno političnem sistemu. III. konferenca ZKJ bo prav gotovo prinesla konkretne sklepe v zvezi s tem.

DRAGO SELIČ, tesar, Ingrad Celje, sicer Laščan:

Naše sodelovanje pri odločanju v podjetju je zelo majhno. Večji del časa smo na terenu in ne pridemo v stik s centri odločana. Del krivde zaradi tega pa leži tudi na nas samih, ker se svoje odgovornosti ne zavedamo. Mislim, da bi, če bi bili bolje organizirani, marsikaj lahko pripomogli k boljšemu reševanju problemov. Tudi sam upam, da bo III. konferenca ZK, marsikaj rešila in pokazala tudi na stvari, ki se jih nismo dovolj zavedali.

TONE KOŠIR, Elektrogospodarstvo Slovenije, kovinski obrat Laško, pleskarska skupina: Letos smo ustanovili mladinski aktiv, ki pa ne dela najbolje. Precej mladih namreč še na sestanke ni. Povedati moram, da imamo precej možnosti pri soodločanju v podjetju, priznati pa je treba, da je večina mladih neresna in da smo marsičesa krivi sami.

V tem soodločanju bi lahko mnogo bolje sodelovali, če bi le bil interes za to, saj nam dajo vse možnosti. Gotovo je, da nas nihče ne bo na kolenih prosil. Zatorej tudi od III. konference ZKJ ne moremo mnogo pričakovati.

SLAVA ŽAGAR, gostinska delavka, hotel Savinja Laško:

Vse, kar se nam zdi narobe in kar bi radi izboljšali, se upošteva, če le kdo pove svoje mnenje. Sem v delavskem svetu, razen mene pa še nekaj mladih, kar pomeni, da je naše delo in soodločanje upoštevano. Le včasih nas zapostavljajo, ker menijo, da imamo premalo izkušenj. Z drugimi besedami bi lahko rekla, da nas veže spoštovanje do odraslih. Zaradi vsega tega pa kljub vsemu mislim da je vloga mladih v samoupravljanju in tudi drugje v naši družbi precejšnja.

Njihovo življenje je materinstvo

PRI „PORTU“ 18 OTROK

Je pač naključje tako hotelo, da sem ravno ANGELO TOMINŠEK iz Slatin pri Gornjem gradu povprašal, kje bi našel ženico s tem imenom. Stala je pred domačo hišo in z brezovo metlo pometala orumenelo liste, ki je že odpadlo z vej košate in mogočne domače lipe. Zaželi smejala se mi je, mi povedala, da je to ona ter me povabila v hišo.

Takole so se zbrali otroci ob njeni osemdesetletnici, ki jo je praznovala letos maja.

Osemdesetletnico njenega rojstva so obhajali letos v maju, ko so na sicer skoraj osamljeno kmetijo prihiteli njeni številni otroci ter ji poželeli vse najboljše ob visokem jubileju. Leta 1914 se je, še ne stara devetnajst let, priženila na grunt. Vzela je vdovca, ki je ostal sam s svojimi starši in dvema hčerama. Komaj se je dodobra navadila novega okolja, hiše, v kateri je prevzela mesto gospodinje, že ji je vojna odpeljala moža na tuje. Ko je bil na fronti, sta se rodila dvojčka, ki pa ju mož nikoli ni videl. Tja v daljno Rusijo so mu poslali njuno sliko, potem pa sta stara komaj dve leti drug za drugim umrla. Pet let je sama skrbela za gospodarstvo in gospodinjstvo ter petero ljudi pri hiši, medtem pa je mož v vojaški suknji potoval s fronte na fronto. Dvakrat je bil ranjen, prišel vmes enkrat na krajši dopust, dokler se ni končno vrnil domov.

Dobro so gospodarili, vsega so imeli dovolj, družina pa je rastla. Šestnajstkrat je rodila Angela Tominšek, dve hčerki pa sta bili še iz prvega zakona, tako je bilo skupaj pri Portu, kakor se kmetiji pravi po domače, kar osemnajst otrok. Bili so srečni, zadovoljni, prihajale pa so tudi tegobe. Tik pred vojno je eden od sinov umrl na služenju kadrovskega roka v Nišu. Nista imela dovolj denarja, da bi ga prepeljali domov, niti toliko ga ni bilo, da bi lahko odšli v Niš. Žalostno je bilo takrat pri hiši.

Prišla je vojna in z njo težave, ki jim je ušla le redka družina po vsej dolini. Mati Angelca se spominja, koliko strahu je prestala, ko so nekega dne prišli k hiši terenci ter utrujeni od poti ter prehojene noči legli v gornjo sobo k počitku. Naenkrat pa so se pred hišo pojavili Nemci. Postregla jim je s pijačo, ko pa so povprašali po partizanih, so se ji zašibila kolena. Zgoraj je bilo k sreči vse tiho in Nemci so tudi kmalu odšli, za njimi pa še terenci, ki so s pošto hiteli tja gori proti Lučam . . .

Danes živi mati Angelca kot preužitkarica pri sinu, ki je tudi že vdovec, tako da pri hiši manjka gospodinja. Sama tu in tam sicer še pogospodinji, vendar vsega dela le ne zmore več. Ko sem jo pobaral po željah, je rekla le to, da si želi, če bi lahko dosegla kmečko pokojnino, kajti kakšen dinar za sladkor in kavo bi ji pa kljub vsemu prav prišel . . .

Stala je ob vogalu hiše in mi pomahala z robcem v roki, ko sem sredi dvorišča obračal avto. Vesela je bila srečanja, kajti če drugega ne, ji je moj obisk prinesel nekaj spremembe v sicer enolične dneve te hladne jeseni.

BERNI STRMČNIK

Ali poznate svoj kraj? (7)

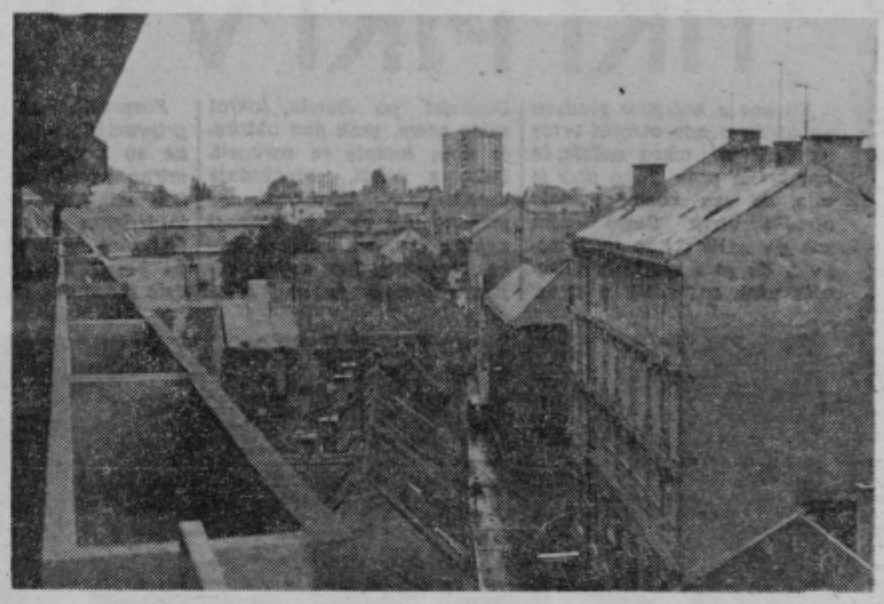

Današnji kup dopisnic za žrebanje je največji doslej. Z izjemo štirih, petih ste vsi uganili, da je bilo to Kozje. Tako so tudi nagrade romale na Kozjansko. 1. nagrado 30,00 din prejme Irena Ivanc, Kozje 143; 2. nagrado 20,00 din Ivica Boštjančič, Podsreda 5, Podsreda, 3. nagrado 10,00 din Marija Gubenšek, Žegar 4, Prevorje. Čestitamo!

In kaj predstavlja današnja slika? Ste uganili? Potem pošljite odgovor na uredništvo Novega tednika, Celje, Gregorčičeva 5, do ponedeljka, 25. septembra.

Rabljene, dobro ohranjene

KAMP PRIKOLICE

domače in tuje proizvodnje po zelo znižanih cenah.

Možnosti delnega kreditiranja.

Proizvajalci so znane firme: Adria, Šprajt in Evropa.

Ogled možen vsak dan od 6. do 12. ure v skladišču Avtomotorja, Cesta na Ostrožno 25.

Wolfgang Borchert:

Vojne zgodbe

JEZUS JE VSEGA SIT

(Nadaljevanje in konec)

Moram ga prijaviti. Podoficir je izpustil v ledeni prah vlažno kroglico pare. Moram ga prijaviti, to je jasno. To se pravi odreči poslušnost. Saj vsi vemo, da je posebnež, toda moram ga prijaviti.

Toda kaj bodo potlej napravili z njim? se je motal drugi.

Nič posebnega. Čisto gotovo nič posebnega. Podoficir si je zapisal njegovo ime v beležnico. Nič. Stari bo ukazal, naj ga pripeljejo predenj. Stari se je z Jezusom vedno šalil. Potem se bo nad njim razkričal. Dva dni ne bo govoril ne jedel in izpustili ga bodo. Potem bo nekaj časa spet čisto normalen. Toda, jasno, prijaviti ga moram. Že zato, ker je to staremu všeč. In jame je treba kopati. In nekdo mora vanje, če so pravšnje. Tu ni pomoči.

Zakaj se pravzaprav imenuje Jezus, je vprašal.

Oh, za to ni nobenega pametnega vzroka. Stari ga vedno tako imenuje, ker je tako blag videti. Stari misli, da je videti tako blag. Odtlej ga imenuje Jezus. Da, je rekel podoficir in pripravil nov eksplozivni naboj za naslednjo jamo. Moram ga prijaviti, moram, ker jame morajo biti.

PRIHODNJIČ LJUBEZENSKI ROMAN

BELE TULPIKE

SLOVENSKO LJUDSKO GLEDALIŠČE CELJE

začenja novo sezono
v petek, 22. septembra 1972

s krstno predstavo

»Stalinovih zdravnikov«

Miloša Mikelna.

Druga premiera bo že 13. oktobra:

»Tragedija o doktorju Faustu«

Christophera Marlowa!

Med sedmimi predstavami v abonmaju letos tudi Mestno gledališče ljubljansko z Eyckbourncovo komedijo

»Ljubezen druge polovice«!

Ljubitelji gledališča, pohitite z vpisom abonmaja!

20% popusta, stalni sedež v dvorani, izbira abonmaja!

Gledališka blagajna bo odprta za nove abonente samo še do sobote (v soboto prvi sobotni abonma) dnevno od 8. do 10. in od 18. do 20. ure!

Abonmaji: PREMIERA, SOBOTA, TOREK, NEDELJA POPOLDAN (40% popusta!), GLEDALIŠKI AMATERJI, UPOKOJENCI, ABONMA KULTURNA AKCIJA (posebni abonma za delovne organizacije 30% popusta), ABONMA KOZJANSKO (30% popusta!), MLADINSKI IN ŠOLSKI ABONMAJI.

UPRAVA SLG CELJE

Njihov prispevek

Ali ni pravzaprav žalostno, če človek piše o odnosih med sosedi, kakršnihkoli, piše največkrat o tem ali onem drobnem dogodku z negativnim prizvokom? Vedno ni tako. So dobri sosedje, so ljudje, ki si pomagajo, kadar je potrebno. Primer tega je prav gotovo poslavitev spomenikov skladateljem Ipavcem v Šentjurju. Sodelovale so občinske skupščine celjske regije, delovne organizacije, republika in . . . . posamezniki. Med njimi so bili tudi zasebni obrtniki, o katerih tolikokrat radi rečemo kakšno zlobno, češ, ti si obrtnik, ti lahko . . . . . .

Sredstva za spomenike občini, kot je Šentjur, ni bilo lahko dobiti. Želja Šentjurčanov, da bi v Gornjem trgu stali spomeniki Ipavcem, pa je bila velika. Uresničitvi te želje so se po svojih možnostih pridružili še posamezniki:

MARTIN PEVEC, kamnosek Šentjur — v delu 60.000 (vse v starih dinarjih), ANTON KOŽELJ, monter centralne kurjave, Šentjur, 50.000; JOŽE in STANKO ŠPAN, Planina, kovinska galanterija, 50.000; IVAN KUMBERGER, Šentjur, ključavničar, 50.000; JOŽE VOGA, avtoprevoznik, 55.000; Gostilna ZINKA BOŠTEVC, Šentjur, 50.000; MARJAN BOHORČ, gostilničar, 30.000; NEŽIKA HORVAT, gostilničarka, 30.000; IVAN JANEŽIČ, frizer, 30.000; MARTIN HAJNŠEK, buldožerist, 30.000; JOŽE ŠALEJ, buldožerist, 30.000; FRANC BEVC, ključavničar, 30.000 in ANDREJ PREVOLNIK, avtomehanik, 30.000 starih dinarjev.

To so prvi na dolgi listi približno tridesetih posameznikov, ki so prispevali. Vedeli so, da ustvarjajo svoj dohodek v Šentjurju, nekateri manjšega, drugi večjega in dali so. Za Šentjur, za Ipavce, za Šentjurčane.

Na občinski skupščini so nas še posebej opozorili na izredno solidarnost njihovih obrtnikov. Zato jim bodo poslali tudi posebne zahvale. In prav je tako. M. SENIČAR

sosed sosedu

mini reportaža

TIKI PIKI V LUKNJICI

Ko sva s kolegom zvedavo pokukala v nov otroški vrtec na Teharjih, nisva vedela, če sva prišla prav. Tako tiho je bilo, da sva komaj zaznala otroški utrip. Samo osem sva jih našla, ki so imeli pogum, da so v zgodnjih jutranjih urah zakoračili v mraz. Dvanajst po številu, tokrat samo osem, vsak dan obiskuje dom toplote in varnosti. Delo z njimi, pripoveduje vzgojiteljica Mirnikova, je prijetno. Za vsakega posebej najdem čas, vsakemu se lahko posvetim, ker vsaka kuštrava glavica je svet zase.

Pospravljali so igrače in se pripravljali na kosilo. Kocke so polagali v škatle in mirno posedli za mizo. Čakali so. Kosilo. Medtem se je triletna Brigita spomnila, da mora še lulat, Kristijanu pa se je stožilo po domu. Šele teden dni prihajajo sem, samo nekaj dolgih ur jih loči od maminega prihoda. Zvedavo se obračajo proti vratom in stričku, ki jih slika. Še malo obiskovalcev so videli, zato je to za njih nekaj novega. Postavljanje, bliskanje, nasmeh — čez leta pa jim bo to nekaj vsakdanjega. Šele prve ure potekajo, ki minevajo v medsebojnem spoznavanju, ko pa bodo opremljali svojo igralno sobico z lastnimi umotvori, se bodo počutili bolj domače.

Domačnost vzbuja že spalnica s pravljičnimi posteljicami, katere otroci radi ležejo spat. Nekaj posebnega so, kot v Snegulčici.

Kako majhno je vse tod! Majčkeni stolčki, mizice in majceni otročki. Oči pa so velike in tudi njihove misli niso majhne. Kje pa, ko po tednu dni že ubrano zapojo pesmico: Tiki piki v luknjici, čisto nič se ne boji ...

To je bilo slovo, midva pa sva obljubila, da se še vrneva med nje. ZDENKA S.

ŠMARJE PRI JELŠAH

PRIZNANJA OBČANOM

Nedolgo tega je občina Šmarje pri Jelšah ustanovila s posebnim odlokom sklad za podeljevanje nagrad najbolj zaslužnim občanom in družbeno političnim organizacijam. Te nagrade so bile letos, ob občinskem prazniku, prvič podeljene. Istočasno so bila podeljena tudi priznanja, ki jih je občanom podelil predsednik Tito za njihove zasluge. Na slavnostni seji družbeno političnega zbora v Bistrici ob Sotli ob priliki občinskega praznika so dobili medaljo za hrabrost in medaljo zaslug za narod naslednji občani: Anton Kaluža, August Vošet, Ivan Černelič ter Janez Jančič.

Priznanja so dobile tudi posamezne organizacije. Za svoje delo so bili pohvaljeni krajevna skupnost Osredek, gasilsko društvo Šentvid pri Grobelnem, ribiška družina Sotla, Metka Celje, ki je prva začela graditi na Kozjanskem in tako pomagala Kozjancem pri njihovem razvoju, Jože Unverdoben, Rudi Jugovar, Franc Grahovec, Fran Pišler in Franc Rumf.

Podeljene so bile tudi denarne nagrade, ki so jih prejeli ravnatelj osnovne šole v Podčetrtku, Jože Brilej, družbeni delavec Rudi Peperko, dolgoletni aktivist in organizator pri TVD Partizan Rogaška Slatina, mladi učitelj Jože Uršič iz Bistrice ob Sotli in najstarejši odbornik občinske skupščine Šmarje pri Jelšah ter napreden kmet Janez Prah.

ZA DRUGIMI ŠE JAGODE

Kozjansko je v letih po vojni preizkusilo mnogokatere kmetijske kulture. Tako so kmetje pa tudi kmetijske zadruge na obširnih plantažah sadili črni ribez pa višnje, hruške, vrbovje za pletenje in še marsikaj. Vseh kultur je bilo štirinajst, po slednja v tej dolgi vrsti pa so jagode, ki jih te dni kmetje že spravljajo na svoja posestva. Kakor pred leti za ribez, je tudi sedaj odkup letine zagotovljen. Delo z jagodami, odkupne cene zanje so že določene in se ne bodo spremenile, je kar precejšnje, na Kozjanskem pa upajo, da se bo poizkus posrečil in da bodo tokrat dobili to, kar že iščejo vrsto let — kulturo, ki jim bo prinesla dohodek.

HUMANA AKCIJA MLADIH

Ob vsesplošni slovenski solidarnostni akciji pomoči Pomurju so tudi mladi iz Tehnomerkatorja sklenil, da bodo pomagali poplavljencem v ogroženih območjih. Akcijo za pomoč je sprožil mladinski aktiv v podjetju, dosedaj pa so zbrali 64.000 SD.

Ker je ta akcija izven določenega samoprispevka za pomoč Pomurju, upamo, da bodo tudi druga podjetja, odnosno mladinski aktivi v teh podjetjih, pristopili k akciji.

SLOVENSKE KONJICE

RUŠEVINE V POPRAVILU

S sanacijo starega konjiškega gradu so spet pričeli. Temeljna kulturna skupnost je v ta namen namenila dva milijona starih dinarjev. Z njimi mislijo zaščititi krhko zidovje, ki je bilo še pred leti zaraščeno in skrito. Tako bodo nadaljevali z deli, ki so se začela že pred leti. Iluzorno bi bilo misliti kaj več, hvaleverdno pa je že to, da ruševine niso prepuščene zobu časa, ker skrbe za njihovo ohranitev.

Danes konjiški grad dominira v svoji enkratni veduti, ki je posebno izrazita v večernem času, ko je grad osvetljen. O delih na starem konjiškem gradu bomo še poročali!

DELOVNI PROGRAMI KS

Predsedniki krajevnih skupnosti so na skupnem posvetu razpravljali o pripravah za izdelavo delovnih programov za naslednjih pet let. Ti bodo vključeni v del občinskega programa, o katerem bodo občani razpravljali v prihodnjih mesecih z željo, da bi se vsaj del teh uresničil. V program so v glavnem vključena komunalna dela, gradnje novih cest, vodovodnega omrežja, kanalizacije in obnove kulturnih domov.

Občani na krajevnih skupnostih so tudi razpravljali o stopnji prispevka za določeno kategorijo občanov.

PRIPRAVE NA ZDRUŽITEV

Kot je bilo spomladi rečeno, naj bi bil referendum za združitev zdravstvenega varstva delavcev in kmetov oktobra meseca. Zato so v Slovenskih Konjicah že pričeli s pripravami. Ker pa je zdaj referendum o združitvi pomaknjen za mesec dni naprej, bo imela komisija, ki pripravlja program za referendum obilico časa, da se bo temeljito pripravila. Upajo in morajo uspeti, tako pravijo.

LAŠKO

ZAHVALA ZA NOVO ŠOLO

Na seji občinske skupščine je odbornica in članica šolskega kolektiva v Ramskih toplicah Stanka Vizoviškova posredovala zahvalo delovnega kolektiva, učencev in občanov šolskega okoliša v Rimskih toplicah. Zahvalila se je skupščini, delovnim kolektivom, skladu, zlasti pa predsedniku občinske skupščine Mihi Prosenu, za trud, sodelovanje in pomoč pri izgradnji nove šole, ki je bila ob začetku novega šolskega leta izročena svojemu namenu.

CESTE POPRAVLJAJO

Neurje je pred dobrimi štirinajstimi dnevi močno poškodovalo ceste v krajevni skupnosti Marijagradec. Vodstvo krajevne skupnosti je sklenilo pomagati občanom, ki so bili pripravljeni škodo kar najhitreje odstraniti. Tako so te dni iz peskoloma na Reki traktorji kmetov zasebnikov prevažali pesek na ceste v Radobljah, popravljali so tudi cesto na Reko. Cest in poti, ki ne povezujejo naselij, krajevna skupnost ne bo mogla popraviti, zato bodo morali koristniki zanje poskrbeti sami, zlasti še, ker bo krajevna skupnost posodila nekaj denarja skladu, ki ima nalogo financirati rekonstrukcije cest iz sredstev samoprispevka.

BIFE ZB V HUDI JAMI

Organizacija ZB v Rečici pri Laškem je zaprosila občinsko skupščino za dovoljenje, in za stari milijon kredita za dobo treh let, za ureditev bifeja v rudarskem sindikalnem domu v Hudi jami, kjer daleč na okoli ni primernega gostišča. Oboje je bilo na minuli seji skupščine organizacij ZB Rečica odobreno.

OBRAT »KORE« V RIMSKIH TOPLICAH

Poslopje stare šole v Rimskih Toplicah je s pripadajočim zemljiščem vred pripadlo delovni organizaciji »Kokra« z Radeč. Tako je na minuli seji sklenila občinska skupščina. Poslopje bo kolektiv »Kokre« preuredil za obrat proizvodnje konfekcije. Tako bo kolektiv »Kokre«, ki je svoj gospodarski vzpon začela šele pred letoma, v bližnji bodočnosti imel že svoj prvi dislocirani obrat. Le-ta bo velika pridobitev za Rimske Toplice in okoliš, kjer manjka delovnih mest za žene, zlasti za žensko mladino.

SEKCIJA ZASEBNIH OBRTNIKOV PRI SZDL

Pred dnevi je bila pri občinski konferenci SZDL v Laškem ustanovljena sekcija zasebnih obrtnikov. Ustanovnega sestanka se je udeležilo precej obrtnikov zasebnikov, ki so pobudo občinskega vodstva SZDL toplo pozdravili. Sekcija bo v okviru SZDL reševala in vzklajala vsa vprašanja in problematiko zasebne obrti v občini. Za predsednika je bil izvoljen Peter Hrastelj mlajši, mizarski mojster iz Laškega, njegov namestnik pa je Jože Zorko, avtoprevoznik iz Marijagradca.

mali intervju

Širina prostovoljnih dejavnosti

Vprašuje: Jure Krašovec

Odgovarja: Fanika Lapornikova

Fanika Lapornikova, uslužbenka iz laške Pivovarne, je na seznamu predlaganih kandidatov za novo republiško predsedstvo zveze sindikatov. Pobudo za njeno kandidaturo je dala republiška konferenca Zveze mladine, podpira pa jo tudi sindikalni aktiv občine in seveda mladina. Kratek pogovor je potekal prek telefona:

Halo! Fanika Lapornikova tam? Že veste, da ste kandidatka za bodoče predsedstvo republiškega sindikata? Včeraj sem zvedela novico prek radia Celje. **Prej niste vedeli?** Podrobnega nič, le slutila sem, ko so me z vodstva republiške konference zveze mladine povpraševali po podatkih. **Pri svojih šestindvajsetih letih imate za seboj že obilo politične prakse. Trenutno ste predsednica komisije za družbeno-ekonomske odnose pri mladinski konferenci ZMS. Kaj menite o novi funkciji, ki se vam obeta, če boste izvoljeni?**

Predvsem to, da ne bo lahka. Zlasti ne zato, ker sindikat le premalo samostojno deluje, vsaj kolikor izkušenj imam. Razmere v občini poznam, vendar še premalo poglobljeno. Najbolj so mi prezentni problemi mladih delavcev. Če pa bom izvoljena, bodo tudi delavci živilske industrije hoteli uveljavljati svoj vpliv prek moje funkcije. Ni me strah dela, pač pa teže odgovornosti, ki se mi, kot pravite, obeta. **Mladi ste še, neporočeni, vrh tega pa je vaš konjiček planinarstvo. Se bo treba čemu odreči, ali imate še neizkoriščene »rezerve«?** Bojim se, da rezerv ni. Najbrž bo funkcija, če bom izvoljena, prizadela moje navdušenje do gora. Hoje mi ne bo premalo, če se bom hotela spoznati z vsem, kar naj bi mi funkcija naložila. **V vašem kolektivu vedo, da sta kandidatka?**

Ne, zaenkrat še ne.

ODBOR III. BATALJONA III. VDV BRIGADE VABI

Skupščina občine Velenje se je odločila podeliti domicil III. bataljonu III. VDV brigade za Štajersko. Svečana razglasitev domicila bo na proslavi ob prazniku občine v Velenju, ki bo v Lokovici. Zbirališče vseh nekdanjih borcev bo ob osmi uri pred spomenikom v Šoštanju, kamor so vabljeni vsi borci III. bataljona. Zaželeno je, če se svečanosti ob podelitvi domicila udeleže v uniformah in z odlikovanji na prsih.

Velika večina staršev in šoloobveznih otrok ve, da na šoli delajo določeni krožki in organizacije, ki jih v šolskem izrazoslovju imenujemo prostovoljne aktivnosti.

Nekatei celo sodijo uspešnost šolskega kolektiva po tem, ali je teh oblik vzgojno-izobraževalnega dela veliko ali malo. Zdi se nam, da je takšno gledanje zelo preprosto, saj ne upošteva, da so tu problemi še širši in globlji. Nesporazumi so očitni.

Najprej še vedno nekaterim ni jasna vrednost vseh teh, predvsem vzgojnih oblik šolskega dela. Z njimi učenci ne pridobe samo novih znanj, oni tu pridobe vrsto delovnih navad, ki se prično pri rednem delu in končajo pri samoupravnih spoznanjih. Menimo, da so ti nesporazumi na eni strani pri pedagogih, na drugi strani pa pri tistih, ki vrednotijo vzgojno-izobraževalno delo.

Pri pedagogih je očitni nesporazum v organizaciji dela teh oblik, ker so še vedno oni tisti, ki kroje programe in vodijo, vsaj v veliki večini, te oblike. Drugo je tisto, da ni prostorov, da ni časa, kar je do neke mere objektivno — pa vseeno ne v celoti res. Prve nesporazume ne bo težko odpraviti. Gre le za osveščanje, za pridobitev novih spoznanj, pa se bo aktivnost vedno bolj prenašala na učence. V tem ne vidimo problema. Problem je v prostorih, kjer dvoizmenski pouk zasede vse prostore, in v številu ur, ki jih mora učenec prebiti v šoli ob sedanjem predmetniku. Sklepi o zmanjšanju števila ur so tu, kdaj bo to realizirano, je drugo vprašanje. O prostorski stiski ni, da bi posebej pisali, spremembo predmetnika pa bi lahko naši poslanci tudi pospešili.

Kaj pa vrednotenje tega dela? Želimo, da bo ura te aktivnosti prava, saj so tu zbrani samo tisti učenci, ki jih določena snov, problem, organizacija, zanima, potem so priprave na učiteljevi strani tudi, ko pripravlja učenca za nastop.

Njegova nagrada za delo je nizka, saj je nižja od vsake ure, ki jo ima že preprost delavec za fizično delo. Takšno nagrajevanje destimulira pedagoge, je tudi antipropaganda za pedagoški poklic. Vrsta šol za te oblike pa sploh nima nagrad, ker ni denarja. Zato je nujno v teh jesenskih mesecih ob pripravah na novo proračunsko leto opozoriti na dvoje. Najprej na to, da so vse te oblike sestavni del učno-vzgojnega programa, in drugo, ker so, jih je treba dodatno financirati in morajo zato šole prejeti ob sredstvih za osnovno dejavnost tudi denar za to delo. Ob priznaju tega dela pa tudi pedagoških nesporazumov ne bo težko odpraviti.

J. ZUPANČIČ

NA BRESTOVCU JE VODA

edavno je bilo na Breu, majhni vasici nedaleč Rogaške Slatine pomembslavje, čeprav skromno, a darle tako značilno za rsko občino. Vaščani stovca in sosednjih vasi aselkov so namreč na ta odprli 11 km dolg vodo. z okoli 22 km priključ. Vodovod, odnosno venje slavnostno odprl inže- Vojo Djinovski, direktor darne Rogaška Slatina, e mnogo pomagala vašča-, da so dobili vodo, prav pa tudi občinska skupa.

novim vodovodom je do- dobro, pitno vodo 210 podarstev, graditi pa so začeli aprila letos. Delo je zelo oteżkočeno zaradi nnatega sveta, saj so skodve tretjini sveta morali vrtati s kompresorjem ga minirati. Posamezna ečka gospodarstva so za j vodovod dala od 450—000 SD. Tako so samo joči uporabniki zbrali za ovod okoli 100 milijonov SD, k tej vsoti pa je še občinska skupščina prištela 20 starih milijonov in pa kredit, ki ga je dala občinskemu komunalnemu skladu v znesku 14 milijonov. 8 milijonov so dobili kmetje od vodnega prispevka, večino del pa so opravili sami in tako zmanjšali stroške.

Predračunska vrednost za glavni cevovod je bila 270 milijonov, vendar predvidevajo, da je zaradi oteżkočenih del celotna gradnja znašala okoli 450 milijonov, kolikor je vodovod tudi vreden. Zanj so v celoti izdali okoli 140 milijonov.

Pobudnik gradnje brestovškega vodovoda, kakor tudi vodovodov širom občine je po besedah Voja Djinovskega, predsednik skupščine občine Šmarje pri Jelšah Beno Božiček, ki se vseskozi zavzema za to, da bi občani čimprej prišli do zdrave pitne vode. Vodovod na Brestovcu je le delček tega hotenja.

MILENKO STRAŠEK

Ing. Vojo Djinovski predaja vodovod uporabnikom

ŽALEC

REVIJA GODB IN ZBOROV

V organizaciji občinske zvekulturno prosvetnih organiij občine Žalec in izvedbi bode iz Griž je bila mi- nedeljo v Grižah občin- revija godb na pihala in vskih zborov. Prireditev, ki morala biti v letnem gledališču Limberk, je bila zadi slabega vremena v dvoni doma Svobode. Sodelole so godbe na pihala iz boj, Griž in Prebolda ter ska zbora iz Griž in Tabo.

Številno občinstvo, ki je polnilo dvorano, je z burm ploskanjem nagradilo stnike-amaterje za izbran ogram glasbene revije.

CELJE

PRIČETEK RAZPRAVE

Ob pripravah na 3. sejo konference ZKJ se je v Celju med mladino že pričela intenzivna razprava. Organizirana je bila razprava za pripadnike JLA, prav tako pa je ZM Celje organizirala razpravo z mladimi komunisti. Mladi so v razpravi najprej opozorili na probleme, s katerimi se srečujejo v sredinah, kjer delajo in živijo. Izpostavili so odprta vprašanja samoupravljalskih odnosov, položaja učencev v poklicu, dopolnilnega izobraževanja, stanovanjske politike idr. Opozorili so, da se 3. seja konferenca ZKJ ne sme izogibati perečih vprašanj, ki med mlado generacijo obstajajo. Nanje mora opozoriti ter sprejeti stališča o njihovem uresničevanju. Prav tako so menili, da je mladina še premalo seznanjena z vlogo in delom Zveze komunistov in da se tudi ZK premalo ukvarja z mlado generacijo. Sprejeta je bila osnovna opredelitev, da bo ZK dobila ugled med mladino s svojim uspešnim delom v družbi, z delovanjem med mladino ter uresničevanjem nekaterih mladinskih problemov, ki pa niso samo mladinski, temveč družbeni. Spregovorili so tudi o idejnosti pouka, da se v naših šolah veliko manj pogovarjamo o naši družbi kot pa drugod po svetu

VIKI KRANJC

MOZIRJE

JAGODE PRI KOOPERANTIH

Zgornjesavinjska kmetijska zadruga je v svojih prizadevanjih za čimhitrejši razvoj zasebnega kmetijstva uvedla z letošnjim letom pomembno novost. Na osnovi strokovnih priprav so se mnogi kmetje-kooperanti zadruge odločili, da bodo na posebej pripravljenih površinah načrtno gojili jagode. Po vsej dolini je že v teh dneh možno videti s folijo prekrite parcele, iz katerih poganjajo pred nedavnim zasajene mlade sadike. Skupno bodo pri kooperantih zadruge gojile jagode na preko hektarjih površin. Osnova za toliko razširitev proizvodnje jagod je dolgoročna, petnajstletna pogodba, ki jo je Zgornjesavinjska kmetijska zadruga sklenila s tovarno esenc in eteričnih olj ETOL iz Celja.

Prav gotovo je to zgleden primer tesnega sodelovanja treh gospodarskih dejavnikov: kmetov-kooperantov, zadruge in industrijskega podjetja.

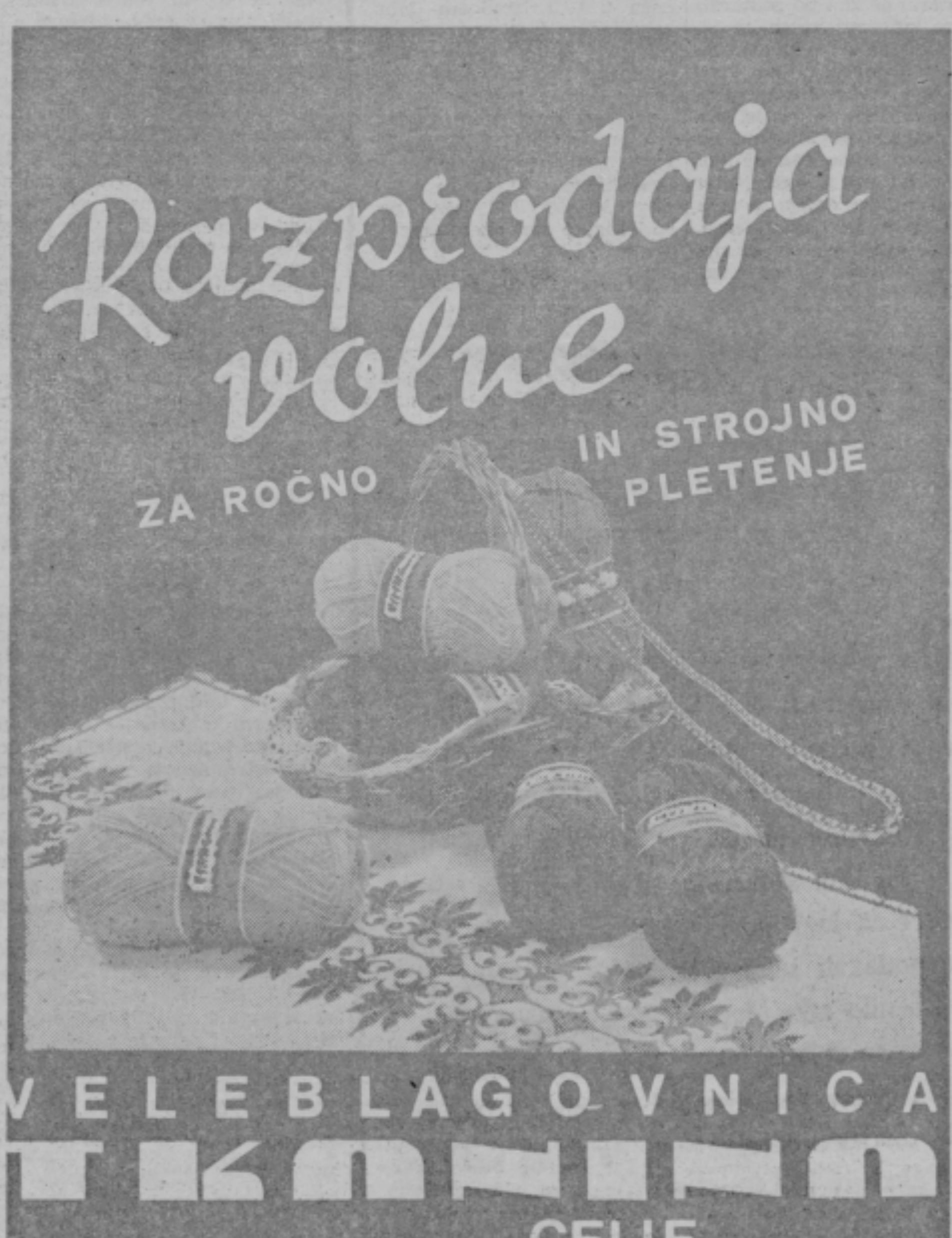

prometne nesreče

UMRL V BOLNIŠNICI

V celjski bolnišnici je umrl SAVO MARTINOVIČ iz Rogaške Slatine, ki se je hudo poškodoval v prometni nesreči 11. septembra kot voznik osebnega avtomobila.

MOPEDIST PREHITEVAL

JOŽE MAČEK iz Olešča je vozil s traktorjem iz Marije Gradca proti Lahomnemu, ko ga je pretesno prehiteval mopedist IVAN GUZEJ, 21, iz Reke. Zadel je v prednje levo kolo, padel in si poškodoval glavo.

NESREČA V VELENJU

ROMANA JELEN, 15, iz Velenja, je hodila po desni strani Ceste na jezero proti Velenju, ko je pripeljal za njo z osebnim avtomobilom ŠTEFAN ŠEŠEL iz Velenja. Tik pred prehitevanjem se je dekle obrnilo tako, da jo je Šešel zadel. Zaradi poškodbe so jo odpeljali v bolnišnico.

PADEC NA BANKINI

IVAN BORŠIČ, 38, iz Brecijevega pri Šmarju, se je peljal s kolesom na pomožni motor iz Mestinja proti Šmarju, zavozil na bankino in padel. Dobil je pretres možganov.

NEVEŠČA VOŽNJA

LADISLAV MOČNIK, 40, iz Obrežja, se je peljal z mopedom iz Celja proti Laškemu. Pri zdravilišču je iz neznanega vzroka zapeljal skrajno desno in trčil v betonski steber zaščitne ograje. Pri padcu sta se poškodovala voznik in njegov sopotnik STANKO MEKŠE, 20, iz Obrežja.

NEPRAVILNO OBRAČANJE

IRENA COTIČ iz Maribora je med vožnjo z osebnim avtomobilom iz Podplata proti Pečici prehitela mopedista. V Sp. Gaberniku je pričela obračati na cesti da bi se vrnila proti Podplatu. Mopedist MARTIN KRAJNČIČ, 40, iz Pijavce, je pri tem zadel v avtomobil in si zlomil nogo.

HRUŠKA, OGRAJA IN HIŠA

FRANC PREMŠAK, 19, iz Vojnika je vozil z osebnim avtomobilom iz Velenja proti Arji vasi. Na ravnem delu ceste v Studencih je vozil 30 metrov z desnim kolesom izven cestišča in dobesedno odsekal obcestni kamen. Nato je peljal še 25 metrov do hruške, v katero je trčil. Od hruške ga je odbilo v železno ograjo. Potem ko je podrl še ograjo, se je zaletel v vogal stanovanjske hiše. Končno je zaustavil, izstopil in se z nekim tovornjakom odpeljal proti Celju. V avtomobilu je pustil sopotnika ANTONA LAMUTA, 24, iz Celja, ki je bil nezavesten. Odpeljali so ga v celjsko bolnišnico. Prevoz so organizirali stanovalci hiše, v katero se je zaletel Premšak. Voznik Premšak je pozneje povedal, da se nesreče le medlo spominja.

HITROST NA MOKRI CESTI

ALOJZ KRIŽAN, 30, iz Celja, je med vožnjo z osebnim avtomobilom iz Celja proti Laškemu na slabo preglednem ovinku prehiteval osebni avtomobil in nato zavil na desno. Zaradi močnega zavijanja in hitrosti na mokri cesti se je avtomobil obrnil na bok in pristal na strehi na bližnji njivi. Pri nesreči sta bila lažje poškodovana voznik in štiriletna BISERKA KRIŽAN, sedemletna SIMONA KRIŽAN pa je dobila težjo poškodbo.

TRČENJE NA MOSTU

MILAN KRISTAN, 43, iz Celja, je pripeljal z osebnim avtomobilom po Teharski cesti in v križišču pri Topru zavijal desno. Zaradi neprimerne hitrosti ga je na mostu prek Voglajne pričelo zanašati. Zapeljal je na desni hodnik za pešce, kjer je zadel v IVICO KOŠEC in KATICO GOSTAN, obe iz Celja. Koščova se je laže poškodovala. Kristan ni počakal na kraju nesreče, temveč je odpeljal v neznano smer.

VRGLO GA JE NA STREHO

JANEZ SANCA, 21, iz Liboj, je vozil z osebnim avtomobilom proti Kasazam. Pred gostilno Ivanke Čas je hodil sem ter tja po cesti FRANC LEDNIK, 72, iz Medloga. Voznik se mu je hotel izogniti, vendar ga je kljub zaviranju zadel. Lednika je vrglo na streho avtomobila in nato na tla. Odpeljali so ga v bolnišnico.

TEKLA STA ČEZ CESTO

JOŽE GABERŠEK, 26, iz Šibenika pri Šentjurju, je vozil z osebnim avtomobilom iz Celja proti domu. Na Teharju sta pred gostilno Lavrič stekla čez cesto dva pešca. Voznik je zavil v levo, vendar je kljub temu zadel MILENKA DŽUKIČA, 27, s Teharja. Džukič je dobil lažji pretres možganov.

sm

Iz zgodovine Olimja

„VSE PAK ISKUSITE...“

»Vse pak iskusite, kar je dobrega, držite!« To prosvetljensko geslo je napisano na drugi strani prvega lista knjige z naslovom BUKVE sa Pomozh, inu Prid Kmetam potrebne ukupsloshene sa Slovenze od Joannesa Paula Jeschenagg. Knjiga je bila tiskana 1821. leta v Celju, kakor piše v kolofonu na prvi strani prvega lista: V ZELLI per Josephu od Bacho, zefarfke kraljeve Krafie, Srifkauzu. 1821.

Kdor se bo spomnil šolskih dni, se bo spomnil tudi časov, ko mu je bilo dano vedeti, kakšno moč in pomembno vlogo je ravno na Slovenskem odigralo prosvetljenstvo z vsemi svojimi idejami, ljudmi in njihovimi dejanji. Zelo nazorne primere smo lahko spoznali v slovenski književnosti, a le bolj teoretično, zgolj literarno, pravi smisel in poslanstvo prosvetljenstva pa je bil še marsikomu več ali manj zakrit, zamegljen.

Joannes Paul Jeschenagg — original hrani celjska Študijska knjižnica.

Neprecenljivo je bilo delo slovenskih prosvetljencev, da o prvem slovenskem pesniku Valentinu Vodniku niti ne govorimo, o velikih delih sicer nemškega barona Žige Zoisa, ali pa o bogato zbranem gradivu Tomaža Hrena iz zakladnice naše umetnostne zgodovine, ko je reševal, kar se je pač rešiti dalo — namreč tisto, kar je uničila reformacija. Vse to so nam v šoli povedali, kdor se pa ni pozneje kaj prida zanimal za take in podobne stvari, je še to pozabil. Toda prosvetljenski duh je bil močno prisoten tudi na našem območju in tak očiten primer nas vodi v starodavno Olimje, ki ga vsi poznamo po stari lekarni. Ta je sicer slavna in dobro znana v strokovnih krogih, se pravi, poznajo jo zgodovinarji in sosedje, pa tisti srečneži, ki so že videli ta znameniti kraj. Drugače pa je to le prazna soba, poslikana s freskami, ki prikazujejo Adama in Evo, pa šest zdravnikov, med njimi slavnega Theophrastusa in Hippocratesa. Ob cesti pa seveda ni nobene table ali plakata, ki bi zvabil številne obiskovalce Atomskih Toplic, da si ogledajo to znamenitost. Toda o tem bom spregovoril drugič, zdaj pa bo tekla beseda o prvem prosvetljencu pri nas, ki je tudi dal svojim ljudem knjigo, ki naj bi jim služila pri vsakdanjem opravilu. Kdo je ta človek?

Naj mi bo dovoljeno pisati v današnjem jeziku, ker mislim, da bo tako lažje za vse. Johanes Paul Ješenak se je rodil v Slovenjem Gradcu 1755. leta, umrl pa 1827. leta v Št. Andražu. Prvih deset let se je šolal v Gradcu in postal magister modroslovja, 1780 pa je bil sprejet v ljubljansko bogoslovje, kjer je tudi ordiniral 1782 leta. Potem je bil kaplan v Gornjem gradu in na Vranskem. Od tam pa ga je vodila pot v Olimje, kjer so leta 1785 na novo ustanovili faro in Ješenak je bil tam prvi župnik. Iz Olimja je šel leta 1803. in sicer za kanonika novomeškega kapitlja.

V Olimju je med drugim tudi poslovenil Mali katekizem. Živel je na mali kmetiji, ki so jo zanj kupili farani, namenjena pa je bila tudi njegovim naslednikom. Na tej mali kmetiji je vzorno gospodaril, kjer je imel tudi sodobno urejeno drevesnico. Tako je po svojih lastnih izkušnjah sestavil knjigo »Bukve za pomoč ino prod kmetam«. Knjiga vsebuje 148 strani in je bila tiskana v Celju že leta 1821. Izvod te knjige hrani celjska Študijska knjižnica, pa tudi oljnato sliko Johanesa Paula Ješenaka, ki je bila prej v zelo slabem stanju v Olimju in jo je pozneje restavriral celjski restavrator Povše. Verjetno je imel Ješenak namen napisati več knjig, ker pričujoča nosi podnaslov Pervi deil od ofskerblenja tih Njiv. Knjige vsebujejo šest postav, kjer v vsaki posebej avtor razlaga, kako je najbolje kmetovati in delati. Najbolj pa je seveda zanimiv predgovor, ki ga je napisal avtor sam: »Lubi Slovenci! Dobro kmetvati je med vsim ta nar bol potrebna vednost. Vsaka umetnost ima svoje postave kmetvanje tudi svoje: čez te postave grešiti, je sebe v ve'lko škodo postaviti.

Po usih cesarskih deželah so take bukve na luč peršle, is katerih se zna po postavah nature kmetvati vučiti, to je, zemlo tako delati, kakor ona hoče, inu more delana biti. Sami vi Slovenci, takih bukov še nimate! **Ali ste vi le ena zelo majhina pešica ludi, da se na vas nima gledati? Pol Štajerske, inu Koroške, inu cela Kranjska dežela je vas polna. Vas je taužent, inu taužent, inu taužent, je več kakor en milion! tak'tedaj eno imenitno kardelo!**

Bukve, katire so vam disihmal v roke dane, so bukve svete vere, keršanskiga vuka, inu pobožnosti ali andohti, takih bukov pak, iz katirih bi se znali kmetijo vučiti, ali katiri bi vam per vaših vsakdanih potrebah za pomoč bile, vi nimate.

Pričioče so te bukve, po tih se znate vučiti po postavah nature kmetvati, traunike oskerbeti, živino ter zdravo, kakor bolano dobro rediti, inu par hišvati.

Prejmite tedaj Slovenci te bukve iz rok eniga Slovenca, katir drugiga dobička za svoje delo, inu ukupzlaganje tih bukov ne želi, kakór vašo voljo po tih vam danih postavah kmetvati, inu hišvati.«

Nato avtor pričenja v nadaljevanju knjige pogovor s kmetom, ki ga tarejo skrbi in tako se prične počasi razpredati skozi knjigo ves poučni del, ki sega tako daleč, da ugotavlja celo to, koliko njiv je rentabilno za posameznega kmeta. Iz predgovora je jasno razvidno, da je bila želja avtorja velika, da bi dal svojim ljudem, pa čeprav ni bil domačin Olimja, nekaj konkretnega, nekaj takega, kar bodo rabili v vsakdanjem življenju, na njivi, v hlevu, nekaj, s čemer si bodo pridelali boljši kos kruha.

Knjiga je danes stara **stoenainpetdeset let**, in ko sem v Olimju povprašal ljudi, če jim je kaj znana, niso prav nič vedeli o njej. Tudi o samem Ješenaku ni bilo nobenega sledu več, le v cerkveni kroniki se omenja njegovo ime in še to na začetku, ker je pač prvi opravljal službo v novoustanovljeni fari. Morda bi se našlo še kaj več zapisanega o tem izrednem duhu takratnega časa, pa so žal mnoge knjige med zadnjo vojno zgorele in so se tako zabrisali še zadnji sledovi za tem izredno aktivnim prosvetljencem iz Olimja, s tega našega, tolikokrat omenjenega Kozjanskega, ki je že pred stopetdesetimi leti dobilo prvo knjigo o sodobnem kmetovanju...

Besedilo in slike:
Drago Medved

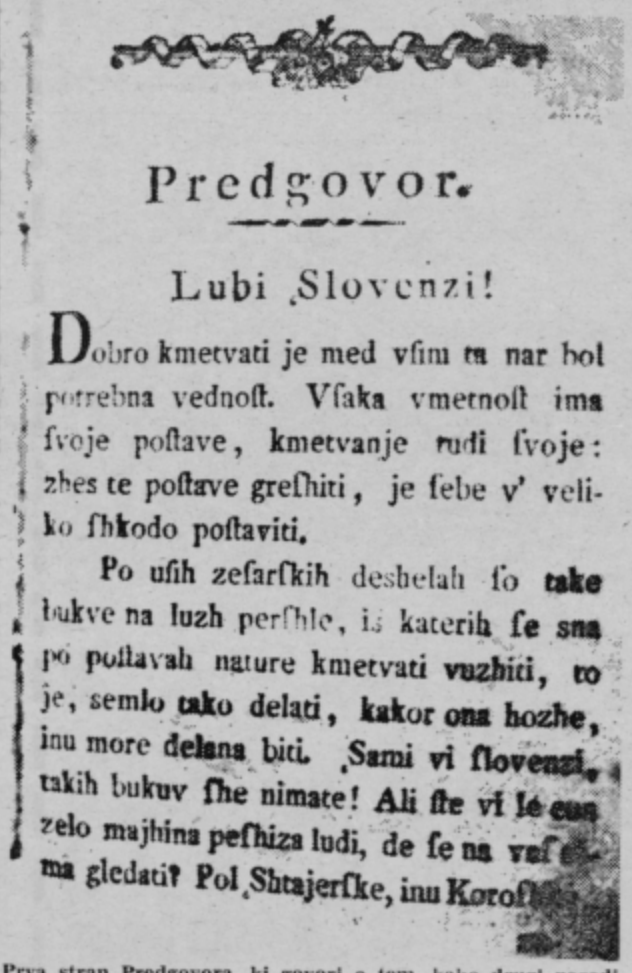

Predgovor.

Lubi Slovenzi!

Dobro kmetvati je med vſim ta nar bol potrebna vednoſt. Vſaka vmetnoſt ima ſvoje poſtave, kmetvanje tudi ſvoje: zhes te poſtave greſhiti, je ſebe v' veliko ſhkodo poſtaviti.

Po uſih zeſarſkih deshelah ſo take bukve na luzh perſhle, is katerih ſe sna po poſtavah nature kmetvati vuzhiti, to je, semlo tako delati, kakor ona hozhe, inu more delana biti. Sami vi ſlovenzi, takih bukuv ſhe nimate! Ali ſte vi le ena zelo majhina peſhiza ludi, de ſe na vas [illegible] ma gledati? Pol Shtajerſke, inu Koro[illegible]

Prva stran Predgovora, ki govori o tem, kako drugi narodi že imajo podobno literaturo.

KMALU
NAGRADNA IGRA
SPOZNAJMO SE!
ljubljanska banka

Srečanja z usodo

TRIKRAT PRED SMRT

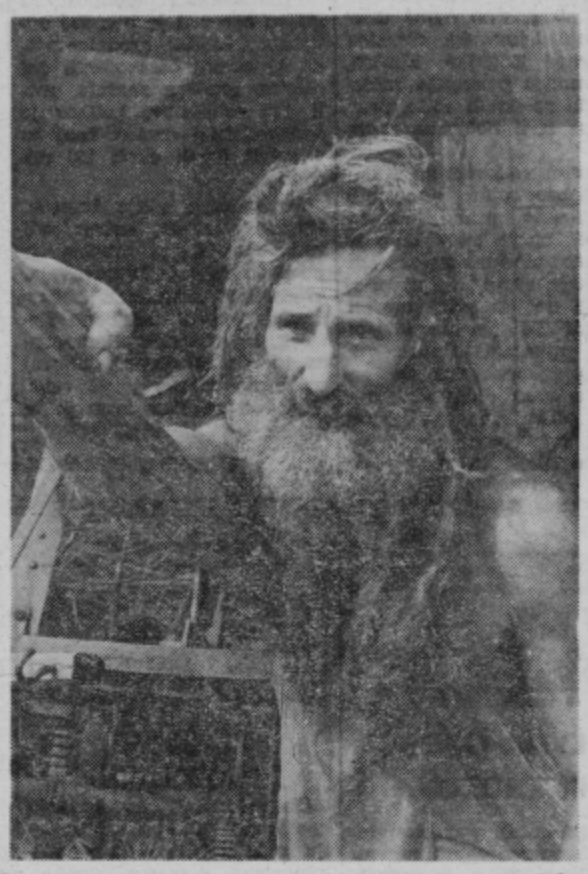

Kadarkoli se nam zgodi kaj neprijetnega pa tudi kaj zelo prijetnega, potem se skoraj vedno zgovarjamo na usodo in tako je skoraj vedno usoda kriva za tiste naše stvari, ki jih najraje nikoli ne bi priznali za svoje. Pri vsem tem pa vsi skupaj niti ne vemo, kaj naj bi to bilo — usoda. Še najlažje bi lahko temu rekli trenutek, ko se je nekaj zgodilo, ne da bi hoteli, ne da bi vedeli. Usoda, če že uporabljamo to besedo, pa se rada poigrava z ljudmi in če to kdo zna bolje in bolj kruto, bi prisegel na vse, kar leze in gre po tem zmaličenem svetu.

Ivan Hohnjec ni star človek. Leta 1915 je zagledal luč sveta, kot to radi pravimo ob takšnih prilikah, v Bistrici ob Sotli, in ko je bil pravi čas, je odromal na gimnazijo v Mariboru. Naredil je dva letnika, potem pa mu je nenadoma postalo učenosti dovolj in je odšel domov, kjer je ostal vse do vojne, ki je vihrala ne samo v Obsotelju in na Kozjanskem, pač pa skoraj po celem svetu. Nenadoma mu je postalo jasno, da je treba pomagati partizanom, kot so pravili ljudem, ki so se skrivali v prostranih gozdovih Bohorja. Nemci so Ivana kmalu prisilili, da je v Brežicah delal kot kletar. Kljub temu je še naprej pomagal partizanom in iz Hrvatske, ki je bila v tistih dneh Pavelićeva domena, tihotapil tobak, prav tako za partizane. Zgodilo se je tudi, da je Ivan nekoč uredil stvari tako, da so namesto Nemcev dobili velikega, pitanega vola partizani.

Tako je Ivan hodil skozi svoj čas med dvema ognjema, v večni nevarnosti in še večji napetosti. V tistih časih se ničesar ni dalo zakriti, če že nisi bil v gozdu, ki je ljubosumno varoval svoje skrivnosti. Gotovo je, da tudi Nemci in njihovi pomagači niso šli mirno mimo tega, kar je počel Hohnječev Ivan. V letih ropanja in požiganja, terorja in morije so ga trikrat postavili pred puške in prav tisto, o čemer smo govorili na začetku, usoda, je hotelo, da je ostal živ. Živ je ostal, toda ne neprizadet. V letu 1944 nekomu ni bilo povšeči Ivanovo delo, zato ga je izdal. Iz zapora, v katerega so ga vtaknili, se je vrnil pretepen do zadnje krpice kože. Dolge mesece ga je zdravila sestra Angela, po zdravljenju pa Ivan ni bil več tisti kot pred mučenjem. Odšel je v svoj svet, ki ga živi še danes.

Osemindvajset let je že minilo. Ivan pa se od tistih dni ni več ostrigel. Ogromna košata brada, mišičasto telo in pogled, uprt bogsigavedi kam, pretresejo človeka ob srečanju s tem čudnim puščavnikom modernega časa.

Kmalu po vojni so ga domači hoteli ostriči. Najeli so domače fante in ti so ga res »očedili«. Ivan pa je žaloval, tako zelo žaloval za svojo brado, da več dni ni jedel niti pil. Uvideli so, da nima smisla in Ivan nosi svojo brado še naprej. Zgodilo se je tudi, da je Ivan tri leta živel na kozolcu, ne da bi kdo videl njegovo obličje. Hrano so mu nosili pod kozolec in pod noč je prišel ponjo.

Ko smo ga videli na njihovi domačiji, kjer živi s sestro, se je pravkar ubadal z velikim kosom lesa. Ni se hotel slikati, a vendarle smo ga pripravili do tega. Pogled na njegove otožne oči nas je pretresel. V njih je bila vsa bol vojnega trpljenja naroda ob Bistrici, Sotli, ljudi pod Bohorjem in Kozjakom.

MILENKO STRAŠEK

'rajevna skupnost Vinska gora

PRIPRAVE SO STEKLE

Občani krajevne skupnosti Vinska gora bodo prihodnje leto organiza- rji osrednje proslave občinskega praznika občine Žalec. Kot je obljubil redsednik KS IVAN KOŠAN, na svečani seji v Šeščah, so priprave za raznovanje že stekle.

e v uvodu velja zapisati, občani Vinske gore niso minulih letih držali kri- rok. Niso čakali na gnovanje občinskega praz-, temveč so leto za le- uspešno reševali mno- probleme. Ceste, ki so po- ile nekoč osnovni pro- n, so danes stekle že sko- v sleherno vas te obsež- krajevne skupnosti. Oko- 0 km cest so za promet notornimi vozili usposobi- občani sami. Da bi kraj ezali s svetom, so se dvema letoma lotili po- itve telefonske zveze. rniško so kopali jame, taviljali drogove ter pri- vali tudi v denarju. Postav- cilj so dosegli. V nuj- primerih je v vseh večjih jih na razpolago telefon.

ot mnogokje je bilo tudi rbovanje s pitno vodo ve- problem. — Tudi tega šanja so se lotili občani i in nekaj vodovodov je gotovih, nekaj pa jih je v ljučni fazi. V LIPJU na ner so občani sami zbra- ar 57 milijonov starih di- jev, nič dosti manj pa ne v Janškovem selu, v Prel. in še kje...

redili so si tudi mrliški gasilci pa so se lotili dnje novega gasilskega a, ki je že pod streho. jevna skupnost ima svoj kokop, iz katerega pridо- jo potreben pesek za panje vseh krajevnih

Jože Cikl

Ivan Košan

cest. Še in še bi lahko naštevali, pa bi še vedno kaj izpustili. Veliko so v minulih letih že opravili, veliko pa je seveda še ostalo.

Spričo nalog, ki so si jih zadali občani Vinske gore, da jih bodo uspešno opravili do občinskega praznika, ni prav nič čudno, da so se dela lotili tudi že dovolj zgoda. Kaj vse bodo uredili? Asfaltirati nameravajo okoli 6 kilometrov krajevnih cest. Gasilski dom mora biti do praznovanja gotov, prav tako pa bodo končali vsa dela pri vodovodih. Spodnja ČRNOVA bo dobila telefonsko zvezo, osrednja pridobitev pa bo seveda nova šola, ki jo bodo pričeli graditi prav v teh dneh. Če dodamo še to, da bodo do praznika olepšali kraj in da so lovci (zaenkrat še vedno brez svojega lovišča) menda prisegli, da bodo do praznika postavili svoj lovski dom, potem smo v glavnem našteli vse, kar bodo do praznovanja pripravili v Vinski gori.

Razumljivo je, da bodo vsa omenjena dela terjala znatna sredstva in pripravljalni odbor ter vse dejavnike v krajevni skupnosti kar skrbi, če bodo obljubljeni milijoni s strani občine dovolj. Vse kaže, da bo treba nekaj še izvrtati, čeprav bodo z denarjem in delom veliko seveda opravili prizadevni občani sami. Sto trideset obljubljenih milijonov bo pa kljub temu premalo. Edino za šolo jih denar ne skrbi, kajti ta je zagotovljen. Ko bi le še za ostalo bil...?

Vse kaže, da bo na praznovanju prvič po dolgem premoru zadonela tudi pesem domačega zbora, ki ga usta. navlja mladinski aktiv. Sploh so mladi v Vinski gori nekaj posebnega. Aktivni so in pridni, starejši pa jim zaupajo ter tudi pomagajo. Aktiv se redno sestaja, pripravili pa bodo tudi večer. Kar tako naprej!

V edini trgovini, ki je poslovalnica ERE, do nedavnega še kruha niste mogli kupiti, da o mesu, salami in kakšni zelenjavi niti ne govorimo. V zadnjem obdobju so sicer stekli razgovori na nivoju občine in ERA se je menda zavezala, da bo do praznika adaptacija trgovine in njena preusmeritev s klasične na samopostrežno, dokočno izvedena. Če bodo obljube tudi tokrat padle v vodo, potem bo na prihodnjih zborih volicev na Vinski gori precej »vročo«!

O težavah s pošto smo že pisali. Počakajmo na zaprošeni odgovor, pa bomo videli, če bo PTT Vinski gori za njen veliki praznik podaril še pomožno pošto.

V kraju živi 80 odstotkov delavcev, saj je čistih kmetov zelo malo. Tako se pojavlja tudi problem varstva otrok. Če drugače ne, bo vsaj pri novi šoli potrebno misliti na varstveni oddelek.

Veliko je ostalo še nenapisanega, veliko tega, kar so predstavniki povedali ob našem obisku. Pa še kdaj drugič!

BERNI STRMONIK

ole so se zbrali predstavniki Vinske gore, ko jih je obiskal naš novinar in se z njimi pogovoril o dosežkih, problemih načrtih kraja.

Prevorje

PREVARANI?

Takšen je osnovni motto pisma s pečati petih krajevnih skupnosti vzdolž kozjanceste. Podpisali so ga predsedniki krajevnih skupnosti Podsreda, Prevorje, Kozje, Lesično, Slivnica in odbor za ureditev kozjanskih cest na Prevorju. Vzrok za negodovanje je graditev ceste Crnolica—Planina, še bolj pa Planina—Sevnica. Občani ob kozjanski cesti to gradnjo sicer podpirajo, menijo pa, da so bili ogoljufani pri prioritetni razvrstitvi gradnje cest na Kozjanskem.

Podpisniki pisma pravijo, da cestni sklad SRS noče upoštevati njihovih prošenj, ki so že nekolikokrat romale v njihove arhive in da noče niti ugotoviti dejanskega stanja na teh cestah, ki je po njihovem mnenju nujno potrebna modernizacije.

»Nismo proti modernizaciji katerekoli ceste na Kozjanskem, ker se zavedamo, da je celo Kozjansko takorekoč brez cest, nikakor pa ne moremo razumeti, da cestni sklad SRS daje prioritetni vrstni red modernizacije ceste Slivnica—Planina.« Tako pravijo v svojem pismu podpisniki in navajajo, da bo po programu cestnega sklada SRS ostalo pet krajevnih skupnosti z nad petdesetimi vasmi in to na najbolj nerazvitih območjih brez modernizirane ceste. Delavci, ki se dan za dnem vozijo po teh cestah, vedno bolj negodujejo nad takšno odločitvijo, ki že prerašča v sovražnost.

Zaradi tega in pa zaradi dejstva, da menijo v omenjenih krajevnih skupnostih bojkotirati nekatere družbene odločitve, če se stvar ne bo kakorkoli uredila, nastaja resno vprašanje, katera cesta je res bolj potrebna modernizacije. Odgovor na to je dal med drugim tudi Leopold Perc, direktor avtoturističnega podjetja Izletnik iz Celja, čigar avtobusi že sedemindvajset let vozijo na omenjenih progah. Perčevo mnenje je, da je položaj na kozjanski cesti neznosen in pravi:

»Stroški popravil na tej cesti so iz leta v leto večji in dosegajo 100 odstotno višje vrednosti, kot je to na asfaltnih cestiščih. Iz teh razlogov nam seveda ni veseeno, kakšna so prizadevanja za sanacijo teh cest in kako potekajo načrtovanja za njihove modernizacijo. Doslej nas ni še nihče vprašal, na katerih odsekih je gostota potniškega prometa in ostalega prometa največja. Nerazumljivo nam je namreč, da je prav odsek Crnolica—Planina dobil prioriteto pri modernizaciji in da se je na relacijo Sivnica—Prevorje—Kozje—Podsreda—Koprivnica—Krško popolnoma pozabilo.«

Direktor Izletnika v svojem izvajanju navaja tudi dejstvo, da je prav ta odsek najbolj frekventen in da predstavlja najbolj smotrno povezavo Kozjanskega s Celjem in Zagrebom. Ta varianta bi po njegovem bila tudi edina in dokončna rešitev cestnega križa na Kozjanskem. Razen tega pa je tukaj še vrsta problemov, ki bi jih na ta način lahko rešili. To so predvsem vprašanja turizma, kmetijstva, eventualna gradnja industrijskih objektov in tako naprej.

Vsa stvar izgleda kot nekakšno prosjačenje Kozjancev za svojo pravico, po drugi strani pa dobi človek občutek, kot da nekaj pri vsej stvari ni vprašanj, na katera bi bilo dobro odgovoriti, pa kdorkoli bi to bil. Ko so nedolgo tega pretresali možnost za graditev nove ceste preko Prevorja, je bilo rečeno, da bi bila novogradnja veliko predraga zaradi množice plazov in da bi nova cesta morala iti po dolini. Sprašujemo se, če bodo dela na novi cesti proti Planini, ko vendar ne bodo mogli preko nemogočih klancev Jezerc in bodo torej morali speljati novo traso, kaj cenejša. Na koncu se tudi sprašujemo, ali res ni vredno pomembnega vprašanja za prioritetni vrstni red avtoturistično podjetje Izletnik Celje, ki prav gotovo problem najbolj pozna? Neštevilne prošnje Kozjancev bi se najbrž tako pokazale v povsem drugačni luči, ne pa da se rešujejo na kabinetni način in z mnogimi učenimi razpravami. Zaradi vsega tega je namreč popolnoma jasno, da Kozjansko še dolgo ne bo videlo svoje ceste in da se bodo slednjič tudi ti ljudje naveličali prosjačiti za to, kar jim družba nedvomno dolguje!...

MILENKO STRASEK

ran Roš (2)

MAČJI DOM

Drejčku in Liziki se je živalica smilila. Vprašala sta er, kaj bi se dalo storiti za bolno mačko. Ali naj bi pregledal živinozdravnik? Morda bi jo rešila operacija? Mati je odkimala. Treba bo še počakati. Gotovo je asna špila ranila žival v notranjosti. Morebiti se bo a izlizala. Če pa ne, ji tudi nihče drug ne bo mo- pomagati.

Minila je tretja noč po stričevem obisku, ko so zjut- Črnko našli mrtvo na njenem ležišču.

Otroka sta žalovala. Negibno mačico sta zavila v cu- in jo položila v škatlo iz lepenke. Drejček je na robu izkopal jamico zanjo. Pri tem se je moral truditi s mpom, kajti gornji del zemlje je bil zamrznjen. Grob asul in naj položil ploščnat kamen.

Vse te nesreče pa je bil kriv stric Tomaž in nihče ! Zato mu je Drejček napisal pismo:

Ljubi stric!

Sporočam vam žalostno novico. Predvčerajšnjim je hudem trpljenju poginila naša draga Črnka. Pokopali jo na vrtu. Zelo smo nesrečni, najbolj pa Lizika in Črnka je bila pridna mačka. Zelo rada je lovila miši. je snažna in se je kar naprej čedila. Kako lepo se mala igrati. Še danes bi Črnka živela, če bi ji vi ne bili dali klobasne špile. Zakaj niste špile raje ili na krožniku, kakor smo mi drugi storili? Revica je špilo požrla in je zato morala umreti. Ne bom je li pozabil in tudi Lizika ne.

Vas pozdravlja žalostni

Drejček Habjanič

Dosti bolj pusto je bilo zdaj na njihovem domu. Zlasti otroka sta pogrešala ljubo mačko, ki sta jo nekoč tolikokrat pobožala po mehki dlaki. Tudi njenega prijaznega nijavkanja ni bilo več slišati. Črnka je počivala zunaj v hladni zemlji.

Kmalu so prejeli pismo strica Tomaža:

Dragi Drejček in vsi!

Ali ste se že kaj potolažili zaradi mačke? Res je, da sem jaz zakrivil njeno smrt, čeprav nisem imel takšnega namena. Nisem vedel, da bo špilo požrla. Neumnica! Bila pa ni več mlada in bi morebiti itak ne živela več dolgo. Sicer pa je mačk mnogo na svetu in tudi v našem kraju jih ne manjka. Ponekod jih je toliko, da ljudje še negodne mačice celo utapljajo v vodi. Pri dveh sosedih imajo mačk preveč in lahko katero dobiva. Pripelji se k meni, Drejček, saj veš za moj dom! Stroške za avtobus ti plačam. Prinesi s seboj košarico, prekrito s mrežo! Izbral si boš eno izmed obeh mačic. Upam, da boš zadovoljen.

Tebe, mamo, ateka in Liziko lepo pozdravljam

stric Tomaž.

Drejček in Lizika sta se nasmehnila. Nova mačka bo torej prišla k hiši! Potem pa ne bosta več toliko žalovala za Črnko. Spet bo veselje pri njih doma.

*

Nekega dne takoj po kosilu je mati pospremila Drejčka do avtobusne postaje. S seboj je imel košaro. Dobre pol ure je trajala vožnja do velike vasi, kjer je živel stric Tomaž. Prav ob glavni cesti je stanoval pod isto streho z mesnico.

V tem času je stric dremal v zakurjeni sobi, zleknjen v naslanjač. Teta Meta ga je poklicala in bil je sprva nevoljen. Ko pa je zagledal fanta, se je nasmejal in z debelim glasom dejal:

»Glej ga! Si pa le prišel po mačko! Ali si obedoval že doma? Vendar boš kaj toplega pil, da se pogreješ!«

Posedeli so ob čaju in se pogovorili. Potem je stric z Drejčkom odšel k bližnji hiši. Tam je bilo polno otrok. Sredi tople velike izbe so se večji ukvarjali s sankami in smučmi. Vsak čas bo zapadel sneg in treba se je bilo nanj pripraviti. Manjši otroci so sedeli na široki kmečki peči. Med njimi tam sta ležali tudi dve mladi mački. Gospodinja ju je potegnila s peči. Bili sta beli s črnim lisami. Drejček ju je pobožal po mehki dlaki. Bili sta mu všeč in rad bi se bil odločil za eno.

Stric pa je hotel, da stopita še na drugi konec vasi. V neki hiši tam jima je kmet pokazal tri mačke — staro in dve mladi, ko so v veži srkale mleko iz krožnika. Dlaka jim je bila nenavadno lepe barve. Vse tri so bile nekoliko sive in nekoliko rjave s temnimi progami. Drejček takšnih še nikjer ni videl. Pokazal je na eno izmed obeh mladih:

»Ali bi lahko dobil tole?«

»Seveda. Ena nam je odveč,« je prikimal kmet. »Stari mački to seveda ne bo prav in branila bi se. Zato ji moram mlado vzeti naskrivaj. Oni dve bom iz veže pognal v izbo, tretjo pa tu pridržal.«

Kmalu je v Drejčkovih rokah bila košara, ki je v njej pod mrežo ležala mačica. Zeblo je ni, saj je iz cunj gledala samo njena mehka glavica. Vendar se je ubožica tresla po vsem životu. Gotovo je čutila, da se je nekaj posebnega zgodilo z njo.

»Ali si mi zdaj odpustil zaradi tiste špile?« se je posmejal stric Tomaž. Dal je fantu deset dinarjev za potne stroške. Še v mesnico je spotoma stopil. V papir zavit kot teletina je Drejčku stlačil v široki žep plašča. Potem ga je spremil do avtobusne postaje. Ko sta tam čakala, so po zraku zapiesale prve snežinke. Resda se bo pričela prava zima! Tudi Drejčka in Liziko so doma že čakale sanke.

Privozil je avtobus. Fant se je stricu zahvalil za vse, najbolj pa za lepo mačico. V avtobusu je našel še prost sedež in si je v naročje postavil košaro z mačico. Sprevodniku je plačal voznino. Tako se je vozil sam, kakor da je že odrasel človek. In mlado mačko je prinašal domov! Bil je vesel vsega tega.

ŠE ENKRAT O »IGRAH«

Olimpijski ogenj je ugasnil, olimpijska zastava spuščena, XX. igre moderne dobe končane. Naj živijo igre! Takoj pa še lahko vprašamo ali naj živijo takšne olimpijske igre, kot so bile letošnje ali je treba v igrah, simbolu mladosti, ljubezni in prijateljstva med vsemi ljudmi sveta, nekaj spremeniti.

Akcija komandosov je dosegla to, da letošnja olimpijada ne bo ostala v analih samo po izvrstnih športnih dosežkih, številnih uspehih in dramah športnikov ter odlični organizaciji, temveč tudi po zločinu, ki skoraj nima primere v času številnih olimpijad (Geki so vojno med organizacijo iger prekinili, po končanih igrah pa jo nadaljevali). Kdo je kriv za takšen neprijeten intermezzo bo pokazala zgodovina, verjetno že prav kmalu, saj so prve posledice že znane. Verjetno bo potrebno o tem še kdaj spregovoriti, zlasti organizator sam, na katerega področju so številne skupine, ki jim dajejo prostor za delovanje, ce no za to pa so morali plačati sami z ugledom, ki jim je bil krepko zmanjšan. S tem vprašanjem pa se bodo morali krepkeje spoprijeti tudi pri MOK, če bodo hoteli, da bodo prihodnje olimpijske igre ponovno v takem vzdušju, kot morajo po osnovnem namenu biti.

Kaj pa športni uspeh? Verjetno je po neprijetnih dogodkih malce v ozadju. Kakorkoli že, po športni plati je olimpiada predstavlja vrhunec športnih dosežkov, katerih ocenjevanje že meji na skrajnost! Izredni uspeh so dosegli predstavniki dežel Afrike — zlasti v atletiki in boksu — ki se vse bolj približuje razvitejšim deželam. Zakaj? Pri njih je še vedno prisotna (do kdaj?) polna elementarnost, saj tečejo vsi od otrok do starejših. Pri nas je tek zamenjal avto, zamenjala ga je pretirana komoditeta in zato se moramo truditi (konkretno pri nas, kjer je izbira manjša), da redke resnične talente umetno vzgajamo zato, da bi nam domov z največje športne predstave prinesli kolajno (n.pr. Nikolić, Korica itd.). Evropejci in Američani, vsega presiti in sedeči v tomobilih, pa smo specialisti za tehnične discipline. Udobnost dopolnimo z močjo in gre. To ni popolnoma adekvatno za Jugoslovane, z redkima izjemama Nataša Urbančič in Srečkom Štigličem.

»Razvitejšim« se ne ljubi več teči (ni potrebe pa tudi čas jih prehiteva), vprašanje pa je, kaj bodo na tem področju (glede tehničnih disciplin) dosegli predstavniki zlasti dežel Afrike. Zibelki (ZDA in Evropa) izgubljata primat. Vse je prepuščeno času, ta pa je trenutno na strani tretjega sveta. Vsaj na tem področju. Olimpiada je pokazala, da bo pri nas v osnovi potrebno zastaviti drugače, drugače bo potrebno ocenjevati in podpirati tisto, kar si to tudi resnično zasluži. Izhajati bo potrebno iz mase, kajti le tako lahko računamo na resnično kvaliteto. Umetno vzdrževanje je kratkotrajno in tvegano!

Zaključek: Igre so končane naj živijo igre. Lahko pričakujemo, da bomo za prihodnje igre drugače zastavili pot, če je za to sploh še čas. Ali bomo ponovno ostali samo pri besedah. Res pa je, da se potem ne smemo jokati ob neuspehu ali hvaliti ob »samo« petih osvojenih medaljah. Slednje ne smejo zasenčiti dejansko fasado stanja v naši telesni kulturi.

T. VRABL

IMAMO ŠTIRI PRVAKE

Državno prvenstvo atletov in atletinj se je odvijalo v bolj ali manj slabem vremenu in zato tudi rezultati niso bili kaj posebnega. Dokaj številna ekipa celjskih športnikov se je solidno odrezala, osvojila (če prištejemo še člana JLA Vivoda) štiri naslove in s tem bi naj potrdila svojo kvaliteto.

Seveda pa o kvalitetni atletiki v Celju trenutno lahko govorimo le na podlagi dveh imen — olimpijcev. Kocuvan je odlično tekel na 200 metrov ter postavil nov državni rekord 20,8. Urbančičeva je zmagala s sicer skromnim rezultatom 52,40, vendar je svojo kvaliteto že tolikokrat dokazala, da ji tega ni šteti v zlo. Zmagi Vivoda (203 cm v skoku v višino) in Leška (430 cm v skoku ob palici) pa sta bolj odraz kvalitete nekaterih disciplin, kot pa njiju samih. Pri tem pa gotovo Vivoda in Leška ne zadene nobena »kriv. da«, saj sta oba svoje v atletiki že storila.

Za temi štirimi prvaki pa vlada v celjskih atletskih vrstah vsaj v kvalitetnem pogledu rahla praznina. Izjema je morda Svet, ki je bil tokrat tretji, vendar se v teku na 5000 metrov nikakor ne more »spustiti« pod 14 minut, kar je sicer v začetku sezone resno obetal. Zelo obetavne rezultate je v začetku sezone dosegala tudi Dermelova, ki pa verjetno ni izpolnila niti svojih letošnjih želja, niti upov ljubiteljev atletike. Kljub temu je Dermolova skupaj s Pavšerjevo in Svetom ostane pravzaprav edina perspektivna »nada« celjske atletike. Razen, če ne bo še kakšen kvaliteten mladinec že kar kmalu presenetil in »zajadral med vrhove«. Sicer pa si poglejmo še uvrstitve ostalih celjskih atletov in atletinj: **Moški** — 100 m: 7. Dvoršak 11,3; 1500 m: 6. Svet 3:53,4, 7. Lisec 3:54,4; 110 m ovire: 6. Koštivnik 16,1; kopje: 7. Kopitar 64,58; 800 m: 6. Zalokar 1:56,4; 5000 m: 3. Svet 14:07,2, 6. Lisec 14:33,6, disk: 4. Mijač 50,74; kladivo: 7. Pristovnik 52,80; 4 × 400m: 3. Kladivar 3:18,5

Ženske — 100 m ovire: 4. Dermol 15,6; 200 m: 3. Pavšer 25,6; 800 m: 4. Urankar 2:12,4; 4 × 400 m: Kladivar 3:57,5; daljava: 6. Dermol 540 cm; disk: Kastelic 36,66. E. G.

TEKME NA ŠMOHORJU

V soboto in nedeljo je bilo v okolici Šmohorja republiško orientacijsko tekmovanje za pionirje, mladince in člane. Tekmovanje je organizirala mladinska komisija pri PZS v sodelovanju z mladinskim odsekom PD Laško.

Tekmovanja se je udeležilo 27 ekip iz vse Slovenije. Pogoji za tekmovanje so bili dokaj slabi, saj je tekmovalce motil dež. Prva tri mesta v posameznih konkurencah so zasedle naslednje ekipe — pionirji: 1.MOPD Velenje 440 točka, 2. PD Loče 430, 3. MOPD Poljčane 393 točk; Mladinci: 1. MOPD Ruše 550, 2. Loče 404, 3. PD Laško 282; Člani: 1. MOPD Škofja Loka 676, 2. PD Velenje 629, 3. MOPD Laško 623 itd.

Članskim ekipam je veljalo to tekmovanje tudi za slovensko orientacijsko ligo. Ker je bilo to tekmovanje zadnje, je končni vrstni red v slovenski orientacijski ligi za leto 1972 naslednji: 1. Radovljica 39 točk, 2. Škofja Loka 38, 3. Laško 37. Te tri ekipe so se tudi uvrstile na državno prvenstvo.

A. MAVRI

Tekmovanje na svežem zraku. Kam pa zdaj?

ŽRK : LEVSTIK 0 : 0

Pred dnevi smo lahko v enem slovenskih dnevnikov prebrali, da je RK Celje suspendiral svojega najboljšega igralca Bojana Levstika, ki noče več nastopati za svojo ekipo. Hkrati so se v Celju širile najrazličnejše govorice o »izsiljevanju« do kluba in podobno. Zato smo se obrnili kar na prizadetega samega, da nam pove, kaj ga je napotilo k temu, da je zapustil vrste celjskega ligaša. Takole pravi Levstik:

»Ko sem postal član državne reprezentance — nastopil sem z njo na turnirju v Tunisu — sem imel v rokometu precejšnje ambicije. Razumljivo, da sem jih hotel uveljaviti. Na žalost moram omeniti, da pri klubu podobnih ambicij za napredovanje ni bilo. Le tako si namreč lahko razlagam dejstvo, da se je pri RK Celje živelo iz leta v leto, brez kontinuiranega dela. Samo poglejte: prišel je Stencl pa odšel, Malič, Ačkun, odšli so Šafarič, Telič pa še in še. Vprašujem se, zakaj ni nihče zdržal v naši klubski sredini? Povsem jasno je, da je bilo tedaj tudi mojih rokometnih ambicij konec. Če pa je bilo tega konec, sem hotel s svojim znanjem rokometa vsaj nekaj »profitirati«. Pa ne v domačem klubu. Dobil sem ponudbo iz Nemčije za eno leto. Potem bi se vrnil. Toda pri klubu o tem niso hoteli ničesar slišati. Zato sem nehal z igranjem rokometa.«

Kaj pa košarka?

»Če se človek dolga leta bavi s športom, ne more prekiniti kar tako. In ker so košarkarji ravno rabili visokega igralca, sem se vključil v njihove vrste. Samo zato, da se tam sprostim in morda tudi kaj pripomorem v borbi za zvezno tekmovanje. Zato pravim, da je bilo odveč pisanje o nesporazumih. Rokomet mislim končati«.

P. S.: Kaže da sta RK Celje in Bojan Levstik le našla skupni jezik, se pravi sporazum, saj drugače si ne moremo razlagati dejstva, da je Levstik drugi dan po tem razgovoru spet nastopil za celjske rokometne barve. Mislimo, da je tako tudi prav.

E. G.

športne vesti

KEGLJANJE

Na kegljišču v Piranu je bilo republiško kegljaško prvenstvo nic posamezno. Kljub temu, da je bila Ludvigova pred kratkim občinskem tekmovanju zgolj peta, je tokrat spet pokazala odlično formo in v dveh nastopih podrla kar 889 kegljev, kar ji je pri premočno prvo mesto. Odlično peto mesto je zasedla tudi druga nica Partizana Kovinar Store Marinčeva z 840 keglji. Članica Ljarja Stamperjeva je bila z 830 keglji na 11. mestu.

ROKOMET

V 3. kolu II. zvezne rokometne lige so na Skalni kleti gosto rokometaši Varteksa iz Varaždina. Varaždinci so se Celjanom upirali le v prvem delu igre, nato pa so domačini zaigrali res d in zmagali z rezultatom 17:9. Moramo priznati, da se je precej znala prisotnost Levstika, čeprav je zaradi pomanjkanja tre ta igralec izgubil nekoliko moči. Če si bo premislil še drugi ig celjskega moštva, ki je prenehal z igranjem, Koren, bo celjska prav gotovo zopet posegla v boj za najvišja mesta prvenstvene vice. Slednjič sta to le dva državna reprezentanta, ki imata v nji ekipi gotovo največ znanja in izkušenj. Če pa si sežeta v izkušenost in mladostni polet, uspehi ne morejo izostati.

NOGOMET

Nogometaši Kladivarja so po 3. kolu v republiški ligi še v brez zmage. Tudi tokrat na domačem terenu niso uspeli prem svojega nasprotnika, namreč moštvo Kopra, čeprav lahko rečemo so pravzaprav ves drugi polčas igrali le na en gol. Deloma d obramba gostov, predvsem pa nespretnost domačih napadalcev botrovali temu, da je končni rezultat ostal 1:1.

V vzhodni conski ligi ekipa Smartnega zmaguje tudi na t igrišču. Zmagali so proti Rakičanu 2:1, medtem ko je Olimp iz v Storah 1:0. Ostala rezultata: Dravinja : Steklar 1:3, Rudar (V : Bakovci 4:1.

V nadaljevanju prvenstvenega tekmovanja so bili v I. skupin seženi pričakovani rezultati. V II. skupini je bilo srečanje med škim in Gotovljami v 10. min. drugega polčasa prekinjeno.

REZULTATI I. SKUPINE 2. KOLA:

Soštanj — Ljubno 3:1, Opekar — Straža 2:2, Žalec — Se 2:3, Papirničar — Celulozar 2:0, Boč — Osankarica 2:2, Brežice Vojnik 3:1.

LESTVICE I. SKUPINE PO 2. KOLU:

Soštanj	2	2	0	0	3: 1
Brežice	2	2	0	0	7: 2
Senovo	2	2	0	0	5: 3
Straža	2	1	1	1	9: 3
Opekar	2	1	1	1	4: 2
Vojnik	2	1	0	1	5: 4
Papirničar	2	1	0	1	2: 5
Boč	2	0	1	1	3: 4
Osankarica	2	0	1	1	3: 6
Ljubno	2	0	0	2	1: 5
Celulozar	2	0	0	2	1: 6
Žalec	2	0	0	2	3:10

REZULTATI II. SKUPINE I. KOLA: Polzela — Vransko 6:2, ško — Gotovlje 1:1, prekinjeno, Ponikva — Oplotnica 2:0.

REZULTATI MLADINSKE LIGE I. KOLA: Papirničar — Sma 6:1, Kovinar — Olimp 0:0, Steklar — Dravinja 0:3, Opekar — nik 2:2. Srečanje med Rudarjem in Kladivarjem ni bilo odigrano.

T. TAV

KOŠARKA

Pred domačim občinstvom so celjski košarkaši visoko odpr precej slabo ekipo Kroja. Tekma je imela dva povsem različna časa. V prvem so domačini absolutno nadigrali goste, medtem k v drugem delu igre niso več posebno trudili v obrambi, tako d gostje precej omilili poraz. Celjani so odlično pričeli, povedli s in gostje so svoj prvi koš dosegli šele v 5. minuti igre. Z odl in duhovito igro se domačini nadaljevali ves prvi polčas, poleg pa so tako dobro igrali v obrambi, da so gostje le z veliko te dosegali koše. Rezultat take igre je tudi 32 košev prednosti v k Celjanov. V drugem polčasu pa je trener prof. Mile Čepin dal nost igranja tudi drugim igralcem, ki sicer sedijo na klopi, ob ba Celjanov ni več delovala tako homogeno kot v 1. polčasu in fjeločani so tako katastrofo spremenili v še kar znosen poraz Celjanih, ki so še vedno nastopali brez Zmaga Sagadina, so prik najboljšo igro Miloš Sagadin, Jerič, Tone Sagadin ter Erjavec v rambi, koše pa so dali: Tone Sagadin 33, Miloš Sagadin 31, Jeri Pešec 11, Erjavec 6, Leskovar 4 in Levstik 4. Sodila sta dobro zinger iz Žalca in Bukovec iz Medvod.

JANEZ CE

SINDIKALNI ŠPORT

NOGOMET

V nadaljevanju sindikalnega prvenstva v nogometu so bili d ženi naslednji rezultati:

I. liga: EMO : Kovinotehna 4:2, Železarna : Cinkarna 0:3, : Klima 4:0, Zlična : Zlatarna 3:4.

II. liga: Libela : Gradis 2:7, Toper : Cestno podjetje 6:2, Te mercator : Elektrosignal 10:2, Prevozništvo : Merx 2:1, Prosveta vinja 3:0.

ROKOMET

Pričelo se je letošnje tekmovanje v rokometu. Nastopa kar ekip v I. in II. ligi.

Prvi rezultati: I. liga: Klima : Kovinotehna 10:8, Libela : sveta 7:10, Merx : EMO 12:10, Aero : Zlična 13:2; II. liga UJV : per 8:4, Ingrad : Izletnik 5:2, Elektro : Sava 1144, Železarna : karna preloženo, PTT — prost.

Pretekli teden je bil pri Brasovškem jezeru seminar za o nizatorje rekreacije delovnih organizacij. Sprejeli so program za jesen (sind. športne igre tekmovanja za športno značko TRI poslušali pa so tudi predavanja o vsebini izletov s športnorekre sko vsebino, ki na bi popestrila vsak sindikalni izlet.

Za športno značko TRIM bo komisija za rekreacijo organiz še kolesarjenje (28., 29. in 30. septembra) in tek na 1.000 o 600 m.

T.

ODBOJKA

V nadaljevanju prvenstva v republiških odbojkarskih ligah tekmovalci Partizana Gaberje dosegli polovičen uspeh. Ženska je nepričakovano izgubila srečanje v Novem mestu proti domači s 3:1. Z istim rezultatom pa so bili člani uspešni na igrišču v M ci, kjer so premagali domačine.

ŠPORT V SAVINJSKI DOLINI

V okviru krajevnega praznika na Vranskem je SD Vransko pravila tudi strelsko tekmovanje z malokalibrsko puško. Nastopil pet ekip. Zmagali so strelci iz Polzele, ki so zbrali skupno 288 gov pred Preboldom 262, Vranskim 224 itd. Med posamezniki pa zmagal Kranjc (Prebold) 69 pred Deželakom (Vransko) 68, Zu com (Polzela) 67 krogov itd.

Odbojkarji TVD Partizana uspešno nadaljujejo prvenstveno movanje v II. republiški ligi. V tretjem kolu so gostovali v To ščici in zmagali z 3:1. V nadaljevanju tekmovanja bodo v ned doma igrali z Polskavo.

V nadaljevanju prvenstvenega tekmovanja v štajerski rokom ligi so rokometaši Partizana Žalec gostovali v Kamnici in sreč proti istoimenski ekipi izgubili z 11.10.

Košarkaši Žalca pa so odigrali kar dve prvenstveni srečanj II. republiški košarkarski ligi. Med tednom so na domačem igri izgubili srečanje proti ekipi Konusa z 72:79, nato pa so gostovali Storah in tam premagali ekipo Kovinarja z 51:57. Najboljši stre pri Žalcu je bil Ramšak, ki je dosegel 22 košev, pri domačih pa V ličar 20. V soboto se bodo Žalčani pomerili v Preboldu.

T. TAVC

TRGOVSKO PODJETJE NA VELIKO IN MALO
TEHNO-MERCATOR
CELJE

KAKO JE JANEZ SVOJO HIŠO UREDIL

Janez je čemerno sedel v kotu domače gostilne in žulil tistih vodenih dva deci že debelo uro. Pravzaprav sam ni vedel, kaj naj naredi s sabo, kajti bil je togoten na ves svet. In tako se je odpravil v gostilno, kjer je utopil misli v pijači in tako mu je čas nekako mineval. Pa stopi v sobo Polde, Janezov prijatelj še iz otroških let, ko sta skupaj na sosedovem vrtu hruške kradla in pozneje v šoli vlekla za kite svoje vrstnice. Polde je takoj opazil Janezovo slabo voljo in je s hudomušnim nasmehom na obrazu prisedel k njemu. Sam si je naročil dva deci, pa za Janeza tudi. Ta pa je kar čemerno strmel predse in bilo je videti, kot da Poldetovega prihoda sploh ni opazil.

Poldetu je bilo teh čudnih manir kar hitro dosti in ga je dregnil. No, počasi se mu je le razvezal jezik in priznal je prijatelju, da ga tarejo hude skrbi, ker se je pač odločil, da si bo postavil čedno hišico. Saj sam ve, kako to gre — z ženo nista več ravno v rosnih letih, za otroke bo treba nekaj, pa tudi v družini so vsi že nekaj dosegli, pa da Janez ne bi ničesar imel . . .!

Spet je za nekaj časa zavladal molk, pa je Janez kaj kmalu nadaljeval s tarnanjem. Najbolj ga je pestilo to, ker se noben obrtnik ni držal dane obljube in vsi po vrsti so krepko zamujali obljubljene roke izdelave, da o težavah z dobavo gradbenega materiala ne bi niti govoril . . . Pa tudi to je nekako srečno prestal in prebrodil, čeprav je priznal, da bo zaradi tega najmanj deset let prej siv ali plešast. Venomer je ponavljal, da če bi takoj vedel, kolikšne skrbi si bo nakopal z gradnjo hiše, ne bi nikoli napravil tega koraka.

Poldetu pa se le ni zdelo vse tako tragično in bodril je prijatelja, kakor ga je vedel in znal, najbolj pa mu je to uspevalo z tistimi dva deci in kmalu se je Janez kljub vsemu prestanemu le razživel. Zdaj sta bila že sredi pogovora, kako bi bilo dobro hišo dokončno opremiti. Janez je bil sicer zelo zadovoljen z vodovodnimi instalacijami, saj je ves potreben material nakupil v LABODU, v trgovini trgovskega podjetja TEHNO-MERCATOR. Toda takoj, ko je omenil to ime, je Poldetu kar zasijal obraz. Predlagal je svojemu prijatelju nekaj prav imenitnih idej in informacij, za katere mu bo Janez nedvomno hvaležen za vse večne čase.

Napotil ga je v TEHNO-MERCATORJEVO specializirano trgovino LABOD, kjer je naš vrli Janez nakupil vse za svojo lepo novo hišico. Najprej je poskrbel, da so mu pripeljali na novi dom kvalitetno EMO THERM peč za centralno kurjavo in tako bo Janez grel svojo družino v mrzlih zimskih mesecih. Povsem razumljivo je, da je v isti trgovini — pri LABODU dobil vse vrste radiatorjev, ki jih je montiral po vseh prostorih v novi hiši. V LABODU je nakupil vse tudi za novo in težko pričakovano kopalnico. Tako je lepo opremil stene s čudovitimi keramičnimi ploščicami, ki jih je uporabil v kuhinji in še drugje, ne samo v kopalnici, po tleh pa je položil prav tako čudovite ploščice, v lepi barvni kombinaciji s tistimi, ki jih je dal na stene. To mu je seveda omogočila velika izbira stenskih in talnih ploščic v LABODU. Toda to še zdaleč ni vse, kar so mu ponudili v tej specializirani trgovini.

Kupil si je vse vodovodne pipe — za sanitarne prostore in kuhinjo. Prav vesel, pa ne samo Janez, tudi zahtevna in izbirčna tašča, je bil, ko je lahko v LABODU izbral res lepo in estetsko sanitarno keramiko, ki jo imajo v LABODU v različnih lepih pastelnih barvah. In sploh, Janez je tako opremil svoj novi dom, da je pozabil na skrbi, ki jih je imel prej. Povabil je svojega prijatelja Poldeta v gostilno in tam sta proslavila prvo veliko zmago. Toda Polde ne bi bil prijatelj, če ne bi Janezu zaupal še druge prednosti TEHNO-MERCATORJEVIH specializiranih trgovin. Povabil ga je, naj si drugič ogleda tudi specializirano trgovino MAVRICO v Stanetovi ulici, kjer bo našel vse, kar bo rabil pri dokončni opremi svoje nove hiše.

Tudi vas vabimo, dragi bralci in potrošniki, da si v prihodnji številki z Janezom ogledate specializirano trgovino MAVRICA v Stanetovi ulici v Celju.

med štirimi očmi

DOLGA LETA ŽIVLJENJA

Zgodba mojega življenja je dolga, kar sem že star. Sedemdeset let sem že naštel, pokopal sem že dve ženi, tretja pa mi je všeč. Zato se obračam na vas s prošnjo, ker se mi vsi moje sosedi smejijo, bi se rad še ženil. Dve vojni imam za seboj, težo ruskega ujetništva sem preživel, v partizanih sem bil ranjen in v življenju mi ni nič ostalo skrito. Vdovec sem že pet let, otroci so se mi razgubili po svetu in jaz preganjam samoto že pet let. Zdaj pa mi je tega dovolj in rad bi ima spet družinsko ognjišče. Vse je mrzlo, skuhano je na pol, saj veste, kako je, če ženske ni pri hiši. Imam eno že ugledano, verjetno bi bila kar »kontent«, pa se mi smeji vsa soseska in tudi njo dražijo in jo pregovarjajo. Jaz sem pa še dedec in pol in neumno se mi zdi, da bi se že počutil, kot da bi bil za v staro šaro. Dekle je staro petdeset let in zna dobro skuhati, vse drugo pa že ni več potrebno. Ali imam prav, ker se želim še enkrat poročiti ali pa sem res že neprijeten vzgled za otroke, ki hodijo za mano in se mi smejijo?

TONCI

Dragi Tonči,

le pogum v roke in nič več obotavljanja! Kar strumno zakoracite v zakonski stan in se ne ozirajte na mnenja drugih, zlasti pa ne na sosede, ki žele včasih več slabega kot dobrega. Morda pa vam zavidajo pogum, kaj veste! Lepo se pomenite s svojo bodočo tovarišico in ji povejte, kaj od nje pričakujete in kaj ji lahko nudite. Če bo to zadovoljujoč občutek za jesen življenja, ki naj bi preživela ob vaši strani, bo dovolj. Preveč tudi vi ne smete pričakovati, saj veste, na starost človek obnemore in postane ves betežen.

OSAMELOST UBIJA

Nekaj več kot dvajset pomladi sem naštela, redno sem zaposlena z dobro službo v obetajoči organizaciji, kjer me cenijo in se tudi sama potrudim, da bi jih ne razočarala. Že zdavnaj bi me do vsega lepega na svetu minilo, če bi imela še težave v službi. Tako pa je tam vse v redu, le v moji notranjosti ni vse tako lepo ... Po letih sodeč bi že morala imeti stalnega fanta, saj ga ima vsaka gospodinjska pomočnica že s petnajstimi leti. Životrim iz tedna v teden brez vsakršnega zanimanja in volje. Zdaj je minilo že več kot leto dni, ko me je fant zapustil. Letos sem dopust preživela sama na kopališču. Odšel je brez slovesa, imel me je rad in tudi jaz sem mu ljubezen vračala. Mislim, da je spoznal drugo in zato je vsega konec. Sprašujem se, ali bodo kdaj napočili boljši časi, ker čakanja sem se že naveličala. Enkrat človek tudi kloni, kajne? Ali je za mojo starost primerno, da grem sama ven v družbo, med ljudi. Rada bi si poiskala fanta, ki bi me imel rad.

ROZA

Preljuba Roza,

v vašem vprašanju je že tudi nakazan odgovor. Leta, še manj pa to, da ste ženskega spola, vam ne brani, da ne bi šli sami med ljudi. Kje pa vendar živite? Naše kavarne so polne deklet, žal, tudi mladoletnih, ki se več ne sprašujejo, kaj je zanje in kaj ni. Vi pa ste že resna in dovolj stara osebnost, ki ve kaj hoče in ima določen življenjski cilj. Zato strah z maloduš nostjo, zaprite jo v omaro med nemoderne obleke in se odprite. Ljudem problemom, ki vas obdajajo, življenje je polno reči, ki vznemirjajo, zato se ne zapirajte pred njimi. Iščite, pa ne za vsako ceno.

NATAŠA

ženin vsakdan

BOUTIQUE ZA PLITEK ŽEP

Verjetno ima letos muhasto sonce vseskozi pustovanje, saj se ne razkrinka in tako smo primorani prezgodaj seči po toplejši garderobi.

Tokrat sta za vas pripravljena dva že precej jesenska hlačna kostima, dopolnjena z zanimivima pokrivaloma. Zgornje oblačilo predstavljata jakni, krojeni v modernem stilu kopalnih plaščev, prepasani s pasovi iz istega materiala. Jakna v pepita vzorcu ima okroglo rezan ovratnik s temno obrobo, ki se pojavi tudi kot obroba rokava. Drug model v enobarvnem materialu je brez ovratnika in ima precej kimono rokave. Dekleti nosita hlače iz črnega jerseya in sukna v karo vzorcu. Če so vam všeč pokrivala, si izdelajte podobni čepici in odidite na jesenski dež.

J. VERBIČ

pogled v preteklost

ŠENTJURČANI IN BLAGOVNA V SPORU ZA TRŠKI ROTOVŽ

Slavnostim ob odkritju spomenikov Ipavcem v Šenjurju pri Celju naj se pridruži tudi današnji zapis. Gre za drobec iz zgodovine Šentjurja, ki pa utegne ob sicer dovolj skopih virih iz njegove preteklosti vzbuditi interes za nadaljnje proučevanje. Za uvod nekaj okvirnih podatkov.

O naseljenosti kraja pričajo najdbe od kamene do rimske dobe. Srednjeveška naselbina je nastala blizu podgrajskega gradu (Anderburg). Spričo bližine drugih pomembnih gradov, razvite obrti, trgovine in prometnih poti se kraj že leta 1384 prvič omenja kot trg. Leta 1400 so Celjski grofje dovolili tržanom davka prost tržni dan na nedeljo. Po letu 1466 je bil letni sejem ob sv. Primožu, od leta 1583 dalje pa je bil na Jurjevo. V prvih zapisih se trg imenuje Št. Jurij pod Podgradom, po letu 1400 Št. Jurij pod Rifnikom ali pri Rifniku, od zgraditve železnice Sv. Jurij ob južni železnici, od 1933 dalje Sv. Jurij pri Celju, dokler ni dobil sedanjo obliko imena.

Važna prelomnica je leto 1539, ko so krški škofje podelili trgu lastno sodstvo v okviru trškega pomerija, zraven pa tudi trško hišo (rotovž), sedež trškega sodnika. Ta je izvrševal tudi krvno sodstvo na kar spominja tudi ledinsko ime »na gavgah«, kjer so stale vislice.

Verjetno ob velikem požaru, ki je leta 1795 uničil skoraj ves trg, je graščina Blagovna odvzela tržanom sodstvo. Odtlej je bila sodnija na tem gradu. S tem se začenja dolgoletni spor tržanov z lastniki te graščine, ki se do konca fevdalne dobe oziroma fevdalnih odnosov za njin ni uspešno končal. Zunanji izraz tega prizadevanja je bilo vprašanje lastništva trške hiše, v resnici pa je šlo za več: za ohranitev starih trških svobočin, za čim manjšo odvisnost od graščaka, ki si je nasilno prilaščal njihove pravice.

Zapisnik o zborovanju uglednejših izmed njih dne 24. januarja 1804 navaja navzoče. Nekaj jih naštejmo: Maks Sauer, oskrbnik Blagovne, Anton Apat, za to priložnost izvoljeni trški sodnik in zapisnikar, dalje svetovalci — Jakob Gaberšek, Jožef Fendrih, Luka Tofant, Jurij Zdolšek in Blaž Klanjšek ter končno predstavniki trga — Franc Černovšek, Jožef Baš, Mihael Kranjc, Mihael Pevec, Jakob Bele, Tomaž Skribej, Jurij Rethlein, Tomaž Verbič, Jurij Dobovišek, Jernej Grejan (Krejan) in Jernej Veber.

Potem, ko najprej ugotovijo, da številni tržani izjavljajo, da je sedanja Bergtoldova hiša, prej rotovž, last trške občine in imajo v tem podporo tudi pri uglednejših osebnostih ter celo pri višjih oblasteh hočejo razčistiti zlasti naslednja vprašanja:

— kakšne pravice naj bi imeli tržani do te hiše;

— odkod te pravice izvirajo;

— s kakšnimi dokazi lahko podprejo svoje zahteve.

Ob prvem vprašanju odgovarjajo, kako je bila hiša zgrajena. Pred kakimi 30 leti (torej okrog 1775) so začeli z gradnjo na zemljišču, kjer je stala Aplenčeva, vulgo Krofličeva koča. Vse skupaj je kupil graščak pl. Jacomini za 50 goldinarjev. Ko so do temeljev porušili bivšo bajto, so začeli z gradnjo, za kar so ves material oskrbeli tržani sami, prav tako tudi vse delo. Edino, kar je prispeval graščak, je bila dnevno merica vina in kos kruha. Za izplačilo obrtnikov je nekaj denarja prispeval Jacomini, s tem, da je tržanom razprodal blizu trga ležečo puščo Razkorže in izkupiček namenil za pokritje stroškov. Ker pa to ni zadostovalo, naj bi gradnjo podprl še z dodatnimi posojili kar naj bi po izpovedi Jerneja Vebra znašalo 800 goldinarjev. Za to pa ve le on, vsem ostalim ni o tem nič znanega, ker niti bivši sodnik, niti trški pisar Jurešič nista o tem ničesar zapisala ali tržanom ustno javila. Za tem izjavi navzoči Jernej Veber, 65 let star da je pred kakimi 23 leti iz ust pisarja Mihaela Jurešiča jasno slišal, da je trg za gradnjo rotovža dobil posojilo 800 goldinarjev, ki ga dolguje Blagovni. Končno na to točko odgovarjajo, da jim ni znano, kako si je Blagovna to hišo povsem prilastila, menijo pa, da lahko z njo razpolagajo sami, saj so za njeno gradnjo prispevali vse delo in opravili vse vožnje, kar je zahtevalo ogromno truda in časa.

Na drugo vprašanje, odkod izvirajo te pravice, se sklicujejo na izjavo tukajšnjega župnika Jožefa Vidica, ki jo je pred dvema letoma dal trškemu sodniku Bergtoldu: »Če bi bili tržani dovolj pametni in bi se lotili zadeve na primeren način, bi rotovž zelo lahko dobili nazaj v svoje roke.« Tudi okrožni komisar Kožuh se je preteklo jesen, ob priliki komisijskega ogleda za gradnjo nove šole, izrazil v farovžu proti Luki Tofantu in Juriju Zdolšku, da bi trg z malo truda lahko dobil nazaj tako sodstvo, kot tudi rotovž.

Na zahtevo graščinskega oskrbnika so morali Severin Bergtold, Luka Tofant in Jurij Zdolšek svoje izjave tudi zapisniško potrditi. Oskrbnik je seznanil navzoče, da je graščak pripravljen ugoditi njihovim željam ter jim prepustiti hišo, če izpolnijo naslednje pogoje: da vrnejo dolg 800 goldinarjev s pripadajočimi 4 odstotnimi obrestmi za vsa leta nazaj in stroške, ki so nastali s popravilom hiše po požaru 4. julija 1795. Svojo odločitev naj vnesejo v ta zapisnik.

Za tem izjavijo zbrani tržani, da tolikšnega zneska ne morejo plačati in prosijo graščaka, naj jim da mesec dni časa za premislek. V tem času se bodo dokončno odločili, ali bodo zahtevano vsoto poravnali ali pa se odpovedali vsakim nadaljnjim zahtevam v zvezi s to hišo.

Spor pa s tem ni bil končan. Očitno so si Šentjurčani izposlovali novih dokazov. V zapisniku z dne 21. maja 1812 je zapisano, da so kupnino za Aplenčevo hišo poravnali tržani sami iz lastnih sredstev, o dolgu 800 goldinarjev pa ne more biti niti govora. Iz tega zapisnika se vidi, da se je spor še razširil. Tržani se pritožujejo, da so zahteve zemljiške gosposke vse večje, da so jim vse stare svoboščine odvzete in so v obveznostih že povsem izenačeni z navadnimi podložniki. Blagovna si je prilastila tudi pobiranje mitnine ob živinskih sejmih, kar je bila od nekdaj pravica trga, očitno pa tudi pravico za ribolov v mejah trškega pomerija. To se vidi po tem, ker v posebni točki izjavljajo, da je bil ribolov, kolikor se spominjajo najstarejši izmed njih, v izključni pristojnosti trškega sodnika. Zaradi vsega tega so na zborovanju 15. novembra 1812 sklenili, da bivši brežiški pisar Anton Moraj zbere vse obstoječe listine in sestavi peticijo, ki jo bodo poslali v odločitev višjim oblastem. Za začetek so mu določili honorar v znesku 20 goldinarjev.

horoskop

21. marec — 20 april

V prihodnjih dneh boste doživeli nekaj neprijetnosti. Prijatelj vas bo izvlekel iz zadrege. Pričakujte zelo važno sporočilo.

21. april — 20 maj

Načrt, ki ga imate, ni slab, manjka pa vam partner, da bi ga uresničili. V bližnji okolici je nekdo, ki vam ne želi dobro.

21. maj — 21. junij

Imeli boste priložnost, narediti dobro kupčijo, a vseeno premislite, če se splača. Ob koncu tedna vas čaka lepo presenečenje.

22. junij — 22. julij

Zdravstveno se ne boste počutili najbolje, zato pa vam bo v službi šlo kot po maslu. V nedeljo boste slišali veselo novico.

23. julij — 23 avgust

Če ne boste pametni, lahko doživite pravo finančno katastrofo. Nekdo bo skušal skovati dobiček na vaš račun. Izogibajte se naporov.

24. avgust — 23 sept.

Problemi, ki vas mučijo, niso nerešljivi, morali pa boste tudi nekaj tvegati. Ne izgubljajte dragocenega časa in ne oklevajte.

24 se — 23 o

Nekdo se vam bo skušal brikati in ne boste vedeli, čem ste. Zato pamet v r zlasti pa veliko previdn v nedeljo

24. okt. — 22 nov

Radi bi iz svoje kože, a v to še ne bo uspelo. Je n bolje, da stvar temeljito p mislite, preden boste nare nov korak.

23. no — 21 de

Storili ste napako, ki se v še zdaj maščuje, a ob kon tedna boste imeli priložno da jo popravite. Pogum v ne bi škodoval.

22. dec. — 20 jan.

Imeli boste prazno denarn in nobenih možnosti, da bi napolnili. Ne spuščajte se kakšno avanturo. Čakanje dobra taktika.

21 ja — 18 feb

V službi vas bodo zasuli z lom, v družinskem krogu b ste imeli sitnosti. Obisk s rega znanca vas bo malo r bremenil skrbi.

19. febr — 20 marec

Prijatelj vam bo naredil je uslugo, zato bo vaš polo bistveno boljši. Pismo, ki čakate, ne bo dobro. Pa na zdravje.

Ogrevanje vašega stanovanja odslej ZA DINARJE

Izredna prodaja za dinarje

Kotli na centralno kurjavo na trda goriva ali olje — firme

BUDERUS iz ZRN

nudi

EXPORT KOVINOTEHNA IMPORT

prodaja GALEB, Stanetova 31

Kotli BUDERUS:

— kapacitete od 25.000 do 85.000 Kcal
— brez bojlerja ali
— s 100-litrskim bojlerjem za pripravo porabne tople vode
— s potrebno regulacijsko tehniko

Pri kurjenju z gorilnim oljem priporočamo oljni gorilec KOVITHERM!

RADIO Celje

Ob delavnikih začetek oddaj ob 16.00 s poročili in Tehnomercatorjevo reklamo, ob 16.05 — naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo, ob 16.40 — zabavni globus, ob 17.00 — kronika, ob 17.15 — obvestila. Zaključek oddaj ob 18.00 uri.

Četrtek, 21. septembra: 17.30 — v galeriji kulturnih in zgodovinskih spomenikov, Ivan Stopan: Konjiški grad, 17.45 — zabavni zvoki.

Petek, 22. septembra: 17.30 — turistična oddaja, 17.45 — mladinski pevski zbori.

Sobota, 23. septembra: 17.28 — poslušate jih najraje, 17.58 — vesti iz veleblagovnice Nama, Velenje.

Nedelja, 24. septembra: 11.00 — napoved časa in sporeda, Tehnomercatorjevo sporočilo, 11.03 — pogovor s poslušalci: pred celjskim sejmom obrti, 11.20 — obvestila, 11.35 — zabavni globus, 11.55 — naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo, 12.35 — Z Otom Pestnerjem v trgovinah Tehnomercatorja — obisk v Labodu, 12.45 — Dr. Dragotin Cvetko o skladateljih Ipavcih, 12.58 — nedeljske glasbene razglednice, 13.28 — 60 minut za razvedrilo, 14.28 — vesti iz veleblagovnice Nama, Velenje, 14.30 — zaključek oddaje.

Ponedeljek, 25. septembra: 17.30 — športni pregled, 17.45 — novo pri Jugotonu.

Torek, 26. septembra: 17.30 — — torkova reportaža, 17.45 — Z Otom Pestnerjem v trgovinah Tehnomercatorja — obisk v Mavrici.

Sreda, 27. septembra: 17.30 — iz dela občinskih skupščin, 17.45 — iz arhiva resne glasbe.

POSEBNO OBVESTILO: V času od 25. septembra do vključno 7. oktobra bo tudi dopoldanska oddaja od 8.10 do 9.00 ure, ki bo zajela poročila, sprehod po celjskem sejmu obrti in zapise iz občinskih območij celjske regije. Oddaja vsak delavnik!

TV spored

NEDELJA, 24. IX.
9.00 MADŽARSKI TV PREGLED (Pohorje, Plešivec) (Bg)
9.40 PTUJSKI FESTIVAL — I. del (Lj)
10.12 KMETIJSKA ODDAJA (Bg)
10.55 MOZAIK (Lj)
11.00 OTROŠKA MATINEJA: Vitez Vihar, Vsi vlaki sveta (Ljubljana)
11.50 MESTECE PEYTON (Lj)
12.40 TV KAŽIPOT (Lj)
ŠPORTNO POPOLDNE
18.00 PO DOMAČE (Lj)
18.15 MOČNEJŠE OD ŽIVLJENJA — ameriški film (Lj)
19.50 CIKCAK (Lj)
20.00 TV DNEVNIK (Lj)
20.25 3-2-1 (Lj)
20.30 LICE OB LICU — barvna oddaja TV Beograd (Lj)
21.20 KRATEK FILM (Lj)
21.30 ŠPORTNI PREGLED (JRT)
22.00 POROČILA (Lj)

PONEDELJEK, 25 IX
18.05 RISANKA (Lj)
18.15 OBZORNIK (Lj)
18.30 KREMENČKOVI — serijski film (Lj)
18.55 MOZAIK (Lj)
19.00 MLADI ZA MLADE (Sa)
19.45 KRATEK FILM (Lj)
19.50 CIKCAK (Lj)
20.00 TV DNEVNIK (Lj)
20.25 3-2-1 (L)
20.35 VELIKI DAN BERTE L (Lj)
21.45 KULTURNE DIAGONALE (Ljubljana)
22.25 POROČILA (Lj)

TOREK, 26. IX
17.50 M. Kyber: PATENTIRANI KROKODIL (Lj)
18.10 RISANKA (Lj)
18.20 OBZORNIK (Lj)
18.35 GLASBA IN RITEM — oddaja TV Skopje (Lj)
19.00 MOZAIK (Lj)
19.05 IZ SVETA OBLIKOVANJA: Osnove (Lj)
19.25 RADIJSKE ZVEZE V ZDRAVSTVENI SLUŽBI (Lj)
19.50 CIKCAK (Lj)
20.00 TV DNEVNIK (Lj)
20.25 3-2-1 (Lj)
20.35 HARRY MUNTER — celovečerni film (Lj)
22.10 LIKOVNI NOKTURNO: Jože Tisnikar (Lj)
22.20 POROČILA (Lj)

SREDA, 27. IX
17.50 VITEZ VIHAR — mladinski serijski film (Lj)
18.15 OBZORNIK (Lj)
18.30 JAZZ NA EKRANU (Lj)
19.00 MOZAIK (Lj)
19.05 OD FILMA DO FILMA (Lj)
19.20 DEŽELA LIMBE IN METULJEV — oddaja iz cikla S KAMERO PO SVETU
19.50 CIKCAK (Lj)
20.00 TV DNEVNIK (Lj)
20.25 3-2-1 (Lj)
20.35 MI MED SEBOJ (Lj)
21.35 M. Krleža: LEDA — I. del (Ljubljana)
22.35 POROČILA (Lj)

ČETRTEK, 28. IX
18.15 OBZORNIK (Lj)
18.30 VSI VLAKI SVETA — serijski film (Lj)
18.55 MOZAIK (Lj)
19.00 MESTECE PEYTON (Lj)
19.50 CIKCAK (Lj)
20.00 TV DNEVNIK (Lj)
20.15 Amsterdam: NOGOMET AJAX : INDEPENDIENTE — barvni prenos (EVR)
22.00 VOHUNI, AGENTI, VOJAKI: Mož z imenom Manus (Lj)
22.30 GLASBENA ODDAJA: Ipavec (Ljubljana)
23.00 POROČILA (Lj)

PETEK, 29. IX
18.10 OBZORNIK (Lj) (Ljubljana)
18.25 NAŠI OPERNI PEVCI: Tri operne arije (Lj)
18.45 GOSPODINJSKI PRIPOMOČKI: Trajno goreče peči na premog (Lj)
18.55 EKONOMSKO IZRAZOSLOVJE (Lj)
19.05 SODOBNIKI: Pablo Neruda (Lj)
19.35 . . . . . (Lj)
19.50 CIKCAK (Lj)
20.00 TV DNEVNIK (Lj)
20.25 3-2-1 (Lj)
20.35 STRAST POD BRESTI — celovečerni film (Lj)
22.15 KRATKI FILM — (Lj)
22.30 POROČILA (Lj)

POSLUŠATE JH NAJRAJE

Cenjeni bralci, ljubitelji lepih melodij in POP LESTVICE »T« prav lepo pozdravljeni.

Kot običajno smo tudi tokrat poklicali Tehno-mercatorjeve prodajalne »Radio« »Elektro« in Veleblagovnico »T« in jih povprašali, katere plošče ste v preteklem tednu najraje kupovali. Tako je tudi nastala vaša nova POP LESTVICA »T«.

Najprej pa seveda ime izžrebanca: GOLEŽ JAKOB, Cesta na Svetino 2, Laško.

POP LESTVICA »T«:

1. VIS »ANELIDI«	BAS ME BRIGA
2. RADE VUČKOVIĆ	VIKI, VIKI, VIOLETA
3. MILVA	MEDITERRANEO
4. TIHOMIR BRALIĆ	STANI, DRAGA
5. TOMA KRIŽMANIĆ	MARINA
6. ROBERT YOUNG	MY LOVE FOR YOU
7. DRAGAN ANTIĆ	JA BLAGA NEMAM
8. MIKI JEVREMOVIĆ	KO ZRELE TRAVE SPE
9. BLACK AND WHITE	MUZIKA NEK SVIRA SAMO ZA NJU
10. FRANC KOREN	THREE DOG NIGHT

Ime in priimek: _____

Točen naslov: _____

Naslov skladbe: _____

Plošče kupujem v: **Veleblagovnici »T«, »Elektro«, »Radio«.** (Ustrezno obkroži-)

Kupone pošljite do srede, 27. septembra do 12. ure na naslov: »NOVI TEDNIK«, Gregorčičeva ulica 5, Celje.

»TEHNO-MERCATOR« CELJE

Lastniki dinarskih in deviznih hranilnih vlog, vezanih nad 13 mesecev, dobe za vsakih 1.000,00 dinarjev eno srečko.

Vse dobitke II. kola loterije v JUGOBANKI, v skupni vrednosti 3.000.000,00 dinarjev, bomo izplačevali v gotovini.

Vabimo vas, da nas obiščete v naši banki, kjer vam bomo nudili potrebne informacije.

Banka posluje za stranke vsak dan — tudi ob sobotah.

mali oglasi

PRODAM

SPORTNI otroški voziček (italijanski) in 80 l električni bojler — dobro ohranjeno — prodam. Žmahar, Puncerjeva 9. Celje — telefon 22 512 popoldan.

VINOGRAD dobro vzdrževan cca 16 a s hramom v Pustikah blizu Zibike pri Mestinji prodam. Vprašati pri Strašek Franc in Neža, Grlišče 8, Podplat.

NSU princ 1200 letnik 1970 — september prodam. V račun vzamem tudi rabljenega Fiata. Ogled v soboto 23. 9. v delavnici GOP »Obnova« Kovinski obrati na Lavi od 8. do 12. ure pri Mazzoni.

HARMONIKO — navadno B. ES. A. in motorno kolo MZ 150 letnik 1970 prodam po ugodni ceni. Tržan Franc, Lahomno 40, Laško.

VEČJO količino suhih desk smrekovih in borovih, debeline 2,5 cm prodam. Ponudbe pod »Glinsko«.

ENOSTANOVANJSKO HISO — komfortno s centralnim ogrevanjem v Celju prodam. Ponudbe pod »Takoj vseljivo«.

KRAVO mlekarico brejo in vozno ugodno prodam. Pušnik Ivan, Glinsko 3, Skofja vas.

DODATNO peč ugodno prodam. Melik Milena, Prežihova 1, Celje.

ZA KROŽNO potovanje z železnico prodam vozovnico. Ponudbe pod »300«.

500 kom opeke »Bobrovec« prodam. Vukelič Zofija, Gotovlje 81 a Žalec.

HISO za rušenje prodam. Božič Franjo, Mariborska 190 Celje.

SPALNICO skoraj novo in kuhinjsko kredenco poceni prodam. Ristič Liljana, Levstikova 5 (nad Avtomotorjem)

PLETILNI stroj »Regina« — dvovrstni malo rabljen poceni prodam z učenjem. Ristič Liljana, Levstikova 5 (nad Avtomotorjem)

1,5 HA zemlje v Jankovi prodam. Informacije Strmec št. 9.

MOTORNO kolo MZ 175 ccm prodam. Jelen Ivan, Založe 8, Polzela.

HISO novo v Rečici pri Laškem prodam. Primerna za vikend. Aškerc Anton, Kladje 2, Laško.

ŠIVALNI stroj dobro ohranjen in novo trodelno okno z roleto prodam. Kolar Ivanka, Ivenca 5, Vojnik.

GRADBENO parcelo pri avtobusni postaji prodam. Užmah Franc, Rečica 28, Laško.

R 4 letnik 1976 ugodno prodam. Pečnik Albin, Stanetova 5.

GLOBOK otroški voziček dobro ohranjen prodam. Meško, Ljubljanska 31, 6. nad. stropje.

PISALNO mizo iz trdega lesa — furnir, električni štedilnik na tri plošče, nov sokovnik in kuhinjsko posodo prodam. Zagata 4/I naravnost.

ENOSTANOVANJSKO hišo 3 km iz Celja z lepim velikim vrtom, gospodarskim poslopjem — primerno tudi za obrtnika prodam. Ponudbe pod »Komfort 72«.

HLADILNIK »Himo« in šivalni stroj Bagat »Jadranka« prodam. Medle Marija, Ul. V. prekomerske brigade 9 Celje.

SADNO stiskalnico na vzmet 100 in 50 l — specialno — prodam. Plih Jakob, Trnovlje 203, Celje.

NSU prinz 1000 L letnik 66 — 67 prodam. Petrej Alojz, Ivenca 20 a, Vojnik.

SPALNICO kompletno — prodam. Ponudbe pod »Trubarjeva«.

NOVO enodružinsko hišo z garažo in 3000 m2 zemljišča na lepi sončni legi prodam po zmerni ceni. Ogled vsak dan od 15. ure naprej. Ponudbe pod »Stari grad — Zvodno«.

MACESNOVE fosne za garažna vrata in rabljene rolete prodam. Ponudbe pod »Macesen«.

GUMI voz 12 vol primeren za kosilnico ali manjši traktor prodam. Kač, Ložnica 46, Žalec.

TOVORNI avto nosilnosti 2t ugodno prodam. Vrbno 25, Šentjur.

FIAT 750 letnik 1966 prodam po ugodni ceni. Ogled dopoldan ali popoldan. Plastika Breg, Celje.

SPALNICO dobro ohranjeno ugodno prodam. Dejanović Kristina, Ljubljanska 31.

KUHINJSKO opremo — komplet (vsi elementi prevlečeni z ultrapasom) ugodno prodam. Ponudbe pod »P.S.H.«.

SPALNICO dobro ohranjeno ugodno prodam. Ogled popoldan. Pantner Fanika, Dečekova 54, Celje.

ŠKODO 1000 letnik 1967 prevoženih 58.000 km lepo ohranjeno in opremljeno prodam. Olga Vršnik, Luče ob Savinji.

TRAJNO gorečo peč skoraj novo »Gorenje« prodam za Podgorje n. h. Celje.

I. NADSTROPJE vile — trosobno komfortno stanovanje s centralno, vrtom in garažo prodam. Ponudbe pod »Vseljivo takoj«.

ŠKODO 1000 Š letnik 1970 prodam. Kaker Jože, Foitova 10, Velenje.

OSEBNI AVTO Ford Cortina ugodno prodam. Informacije telefon 224-71 vsak dan od 14. do 16. ure.

PRODAM ali podarim manjše posestvo — 5 ha (travnik, gozd, njiva) zaradi bolezni in starosti. Hiša krita z opeko, elektrika. Leskošek Jakob, Lesično 63. Podrobnosti pri Kožel Vinku in Antoniji, Lesično 19.

STILNO pisalno mizo prodam. Ponudbe pod »Poceni«.

FIAT 750 prodam. Knez Karl, Lava 21, Celje.

FIAT 600 ugodno prodam. Ogled pri »Plastika« Breg 56, Celje.

KUPIM

GARAŽO montažno kupim. Pravdič Mojca, Nade Cilenšek 9, Žalec.

FIAT 750 dobro ohranjen kupim. Ponudbe pod »Do 7.000,00 din«.

STEDILNIK vzidljiv mizni levi, nerjaveč in kopalno kad kupim. Zorko Alojz, Olešče 52, Laško.

HISO z malo zemlje v Savinjski dolini ali od Vojnika proti Mariboru kupim. Ponudbe pod »Priložnost«.

ZAPOSLITEV

IŠČEM izučenega ali priučenega delavca za popravilo koles. A. Weber, Celje — Zidanškova 8.

NATAKARICI nudim stalno delovno razmerje. Zglasite se v Bife »Park« Celje, Maistrova 2.

VAJENKO za krojaško stroko sprejmem. K. Pajk, Grčarjeva, Celje

STANOVANJE

USLUŽBENKA išče ogrevano sobo s souporabo kopalnice. Ponudbe pod »2381«.

IŠČEM prazno sobo po možnosti v mestu ali v bližnji okolici. Plačam dobro. Ponudbe pod »Oktober«.

HISO v Hrastniku zamenjam za kjerkoli. Ponudbe pod »Zamenjava«.

ODDAM opremljeno sobo z garažo dvema osebama. Fartelj Anica, Dobojska 36.

NUDIM stanovanje za pomoč v gospodinjstvu. Osebni dohodek po dogovoru. Ponudbe pod »Velenje«.

OPREMLJENO sobo s souporabo kopalnice oddam solidnemu moškemu od 58 — 65 let na Otoku ob Savinji. Ponudbe pod »Pošten«.

DEKLE išče opremljeno sobo v Celju. Ponudbe pod »Soba samo za eno«.

OPREMLJENO sobo oddam. Vprašati pri Zorko, Malgajeva 18.

USLUŽBENKA išče prazno sobo. Fridrih A. Na zelenici 3, Celje.

ODDAM ali prodam manjše novo stanovanje v bližini Celja z vodo in elektriko primerno za upokojenca 1 — 2 osebi. Ponudbe pod »Vikend«.

OPREMLJENO sobo v Celju iščem. Ponudbe pod »Mizar«.

V OGREVANO sobo sprejmem tri dekleta. Hrastnik, Hohkrautova 3, Celje.

RAZNO

IŠČEM pošteno mlajšo upokojenko za pomoč pri starejši ženski osebi. Nudim stanovanje, hrano in plačilo po dogovoru. Osebni dogovor v soboto ali nedeljo popoldan v Celju, Kersnikova 18/I, desno

SADNA drevesca, vrtnice! Naš izbor sort zadovoljuje tudi najzahtevnejšega sadjarja in vrtičkarja. Pišite po seznam. Anton Jelen, drevesnica Šentilj pri Velenju.

PODPISANI Pravdič Stane, stanujoč v Žalcu, preklicujem žaljive besede izrečene tovarišu Oplotnik Dragu iz Šešč št. 69 in se mu zahvaljujem, da je odstopil od tožbe.

V NAJEM vzamem garažo (po možnosti na Otoku). Telefon 22-373 do 14. ure.

GRADITELJI pozor! Dostavljam mariborsko mivko na območje Celja. 4. kub. m. za 500.— din. Naročite jo lahko vsako soboto po telefonu 218-97 od 8. do 12. ure.

ZA NEKAJ urno dnevno varstvo dveh otrok iščem mirno dekle ali upokojenko. Ponudbe pod »Iz Žalca ali okolice«.

VDOVEC s posestvom želi spoznati upokojenko od 40 do 50 let. Ponudbe pod »Možna ženitev«.

IŠČEM starejšo gospo, ki bi pazila eno leto starega otroka. Ponudbe pod »Zelenica«.

INSTRUIRAM kandidate za voznike vse, ki imajo svoje avtomobile. Siter, Pernovo 71, Žalec.

IŠČEM gospo, ki bi 5 krat tedensko prišla paziti štirinajstmesečnega otroka na dom. Telefon 217-13 po 17. uri.

STROJEPISNI TEČAJ

pri Društvu strojepiscev in stenografov Celje

je vsak ponedeljek in sredo od 18. do 20. ure na EKONOMSKI ŠOLI Celje, Vodnikova 10.

Ustmene ali pismene prijave sprejema Ekonomska šola Celje, Vodnikova 10.

samo mixal ima *aktivno* moč

* *aktivna* moč premaga vso umazanijo
* *aktivna* moč varuje vaše perilo

prvi jugoslovanski biološko razkrojljivi detergent
belemu perilu daje dišečo svežino
pisanemu perilu vrne pristne barve
tudi sodobne tkanine so tako lepo oprane, kot doslej le z zamudnim kuhanjem

karkoli perete - potrebujete le mixal

ZLATOROG MARIBOR

AUREA

kovinsko predelovalno podjetje CELJE

izdelujemo vse vrste kovinske galanterije, značke, embleme, plakete, srebrne kontakte.

ZA VAS
ZA VAŠE GOSTE
ZA VAŠE POSLOVNE PRIJATELJE

V slikoviti vasi Brecljevo nedaleč od Šmarja pri Jelšah prodajam slikarski atelje razgibanih originalnih oblik primeren za vikend. Skoraj nova stavba s tremi prostori, preddverjem in manjšo kletjo. Stoji na mestu, od koder je čudovit razgled. Interesenti si lahko atelje-vikend ogledajo vsak dan ali pa se pismeno javijo na naslov: Akademski slikar STANE JAGODIČ, Gornji rudnik II/20, Ljubljana

RAZPIS

GASILSKO DRUŠTVO ŠMARTNO OB PAKI

razpisuje

DRUGO JAVNO LICITACIJO

GASILSKEGA DOMA ŠMARTNO OB PAKI št. 80,

parcelna št. 186 KO Šmartno ob Paki

Javna licitacija bo dne 24. septembra ob 9. uri na licu mesta. Izklicna cena 145.000 dinarjev. Pravico do licitacije imajo vse pravne in fizične osebe.

Pred pričetkom licitacije morajo vsi interesenti položiti kavcijo v višini 10% izklicne cene v gotovini ali v vrednostnih papirjih.

Dom je primeren poleg stanovanja tudi za obrtniške lokale. Stoji sredi vasi in ima vse komunalne priključke.

OBVESTILO POTROŠNIKOM KURILNEGA OLJA!

Nenehna rast potrošnje kurilnega olja in v zvezi s tem lokacijsko in tehnično nepravilna, za požar in eksplozijo nevarna, gradnja tozadevnih shramb terja v izogib morebitnih poznejših posledic, odločnejše ukrepe.

Organ občine pristojen za zadeve požarnega varstva namreč ugotavlja, da si je večje število občanov — potrošnikov kurilnega olja za centralno ogrevanje stanovanjskih in drugih objektov — zgradilo ali gradijo shrambe za kurilno — gospodinjsko olje brez predhodnega soglasja tega organa in v nasprotju z določbami Pravilnika o prometu in hrambi kurilnega olja (Uradni list SFRJ, št. 45/67).

Da bi tudi v bodoče nemoteno potekala preskrba s kurilnim oljem, opozarjamo občane, ki so si brez požarno varnostnega soglasja že zgradili, gradijo ali pa nameravajo graditi shrambe za kurilno olje, prijavijo gradnjo oz. naknadno v skladu s 7. členom Temeljnega zakona o prometu in hrambi vnetljivih tekočin in plinov (Uradni list SFRJ, št. 10/65) in 7. člena Zakona o varstvu pred požarom in o gasilstvu (Uradni list SRS, št. 46/70) pridobijo zadevno soglasje.

Za prijavo gradnje oz. vlogo za izdajo soglasja je na razpolago ustrezen obrazec, ki si ga stranka lahko nabavi v sprejemni pisarni skupščine občine Celje.

ODDELEK ZA SPLOŠNE ZADEVE SO CELJE

NAŠE VPRAŠANJE — VAŠ ODGOVOR

Obvestili smo vas že, da z igro Naše vprašanje — vaš odgovor prekinjamo. Kmalu bomo začeli z novo, zanimivo igro v sodelovanju z Ljubljansko banko in upamo, da boste tudi tokrat pridno sodelovali. Pa veliko sreče pri žrebanju vam želimo!

Vsi, ki ste poslali 31. kupon, ste zapisali, da je bila igra zanimiva da ste bili zadovoljni z njo, da je bila privlačna, za nekatere so bila vprašanja težka, za druge prelahka, nekateri se pritožujejo, da zaradi »opoteče sreče« niste imeli sreče pri žrebanju pravite, naj le še nadaljujemo z nagradnimi igrami — in še več pohval in nasvetov je bilo vmes. Priznati moramo, da smo tudi mi zadovoljni z vami.

TOKRAT SMO ŽREBALI ZADNJIC, NAGRADE KERAMICNE INDUSTRIJE LIBOJE PA PREJMEJO:

Milica Dular, Zg. Preloge 26, Slovenske Konjice
Marijan Kristan, Zavrh 42, Dobrna
Ivo Starčevič, Prebold 102
Milan Mlinovčič, Lokavec 110, Rimske Toplice
Marija Ocvirk, Ločica, Polzela
Jože Šumej, Nova vas 5, Sentjur
Marija Šopar, Celjska 73 a, Velenje
Slavka Počivalnik, Ljubija 1, Mozirje

Čestitamo! Po nagrade se oglasite v naše uredništvo v Celje, Gregorčičeva 5 kadarkoli dopoldne.

Obenem prosimo tudi izžrebance prejšnjih kol, ki po nagrade še niso prišli, naj jih dvignejo v uredništvu!

1. IN 2. OKTOBRA 1972

LICITACIJA

pri

CARINARNICI LJUBLJANA

Carinarnica Ljubljana bo 1. in 2. oktobra 1972 na javni dražbi prodajala osebne avtomobile in ostalo blago:

Avtomobile v nedeljo, 1. oktobra 1972 v prostorih Šolskega centra za tisk in papir, Ljubljana, Pokopališka 33, od 8. ure naprej, ostalo blago pa 2. oktobra 1972 od 8. ure naprej v prostorih carinarnice Ljubljana, soba 13/II.

Ogled vozil in ostalega blaga ter vplačilo kavcij bo samo v soboto dne 30. septembra 1972 od 8. do 13. ure in od 14. do 17. ure v carinarnici Ljubljana.

AVTOMOBILI:	začetna cena
1. o. a. ALFA ROMEO 2000, letnik 1972, zaleten	40.000
2. o. a. ALFA ROMEO SPIDER 1750, letnik 1971, zaleten	35.000
3. o. a. CITROEN ID 19, letnik 1969, nevozen	24.000
4. o. a. FORD CAPRI 2000 GT, letnik 1969, zaleten	21.000
5. o. a. OPEL KADET COUPE, letnik 1971, zaleten	20.000
6. o. a. FORD 1700 S, letnik 1970, zaleten	20.000
7. o. a. VW KOMBI BUS 1500, letnik 1969, zaleten	20.000
8. o. a. MERCEDES 190, letnik 1962, nevozen	18.000
9. o. a. OPEL KADET LS, letnik 1969, zaleten	16.000
10. o. a. MERCEDES 220 S AUTOMATIK letnik 1962 nevozen	16.000
11. o. a. OPEL ADMIRAL, letnik 1967, nevozen	15.000
12. o. a. AUDI 100 S, letnik 1969, zaleten	15.000
13. t. avto KLÖKNER DEUTZ MERKUR, letnik 1966, nevozen	15.000
14. o. a. SIMCA 1100 GLS, letnik 1970, nevozen	15.000
15. o. a. OPEL REKORD, letnik 1969, zaleten	14.000
16. o. a. RENAULT 8, letnik 1971, zaleten	14.000
17. o. a. VW 1200, letnik 1966, nevozen	13.000
18. o. a. FORD TAUNUS 17 M, letnik 1965, zaleten	12.000
19. o. a. CITROEN ID 19, letnik 1963, nevozen	12.000
20. o. a. BMW 1800, letnik 1968, zaleten	12.000
21. o. a. MERCEDES 220 S, letnik 1961, zaleten	12.000
22. o. a. OPEL REKORD, letnik 1967, zaleten	12.000
23. o. a. MERCEDES 220 SB, letnik 1961, nevozen	11.000
24. o. a. PEUGEOT 404, letnik 1966, zaleten	10.000
25. o. a. FORD TAUNUS 17 M, letnik 1966, zaleten	10.000
26. o. a. FIAT 1500, letnik 1966, nevozen	10.000
27. o. a. FORD TAUNUS 20 MTS, letnik 1967, zaleten	10.000
28. o. a. MERCEDES 190 D, letnik 1965, zaleten	10.000
29. o. a. FORD ESCORT, letnik 1970, zaleten	10.000
30. o. a. OPEL REKORD, letnik 1963, nevozen	9.500
31. o. a. OPEL REKORD, letnik 1964 nevozen	9.500
32. o. a. VW 411 L VARIANT, letnik 1971, zaleten	9.000
33. o. a. MERCEDES 220 SB, letnik 1963, zaleten	9.000
34. o. a CITROEN 2 CV, letnik 1971, zaleten	9.0000
35. o. a. ALFA ROMEO SUPER, letnik 1967, zaleten	9.000
36. o. a. FORD GXL, letnik 1971, zaleten	9.000
37. o. a. AUTOBIANCHI PRIMULA, letnik 1967 nevozen	8.500
38. o. a. FORD TAUNUS 17 M, letnik 1965, zaleten	8.500
39. o. a. OPEL REKORD CARAVAN, letnik 1964 zaleten	8.500
40. o. a. FORD TAUNUS 15 MTS, zaleten, letnik 1967	8.500
41. o. a. FORD TAUNUS CARAVAN, letnik 1966, zaleten	8.000
42. o. a. OPEL REKORD 1900 GS, letnik 1971 zaleten	8.000
43. o. a. OPEL REKORD, letnik 1971, zaleten	8.000
44. o. a. SIMCA 1301, letnik 1969, zaleten	8.000
45. o. a. FORD TRANSIT, letnik 1967, nevozen	8.000
46. o. a. VW 1200, letnik 1962, nevozen	8.000
47. o. a. OPEL REKORD COUPE, letnik 1962 nevozen	7.500
48. o. a. FORD TAUNUS 17 M, letnik 1962, zaleten	7.000
49. o. a. VW 1500, zaleten, letnik 1963	7.000
50. o. a. OPEL REKORD COUPE, letnik 1964 nevozen	7.000
51 o. a. PEUGEOT 404 CARAVAN, letnik 1964 zaleten	7.000
52. o. a. OPEL REKORD CARAVAN, letnik 196- zaleten	6.500
53. o. a. FORD TAUNUS 17 M, nevozen, letnik 1962	6.500
54. o. a. AUTO BIANCHI PRIMULA, letnik 1963 zaleten	6.500
55. o. a. OPEL REKORD COUPE, letnik 1965, nevozen	6.500
56. o. a. NSU PRINC 4 L, letnik 1968, nevozen	6.000
57 o. a FORD TAUNUS 17 M, letnik 1964, nevozen	6.000
58. o. a. VW 1200, letnik 1962, nevozen	2.000
59. o. a. OPEL KADET, letnik 1965, zaleten	6.000
60. o. a. FIAT 2300, letnik 1964, nevozen	6.000
61. o. a. NSU PRINZ 4 L, letnik 1966, nevozen	5.500
62. o. a. DKW 1000 S, letnik 1962, nevozen	5.500
63. o. a. FORD TAUNUS 17 M, letnik 1964, nevozen	5.500
64. o. a. VW 1200, letnik 1964, zaleten	5.500
65. o. a. OPEL REKORD, letnik 1964, zaleten	5.500
66. o. a. OPEL REKORD, letnik 1962, nevozen	5.000
67. o. a. OPEL REKORD, letnik 1963, zaleten	5.000
68. o. a. OPEL REKORD, letnik 1965, zaleten	5.000
69. o. a. VW 1500, letnik 1964, zaleten	5.000
70. o. a. VW 1500, letnik 1965, zaleten	5.000
71. o. a. VW 1500, letnik 1963, zaleten	5.000
72. o. a. CHEVROLET, letnik 1963, zaleten	5.000
73. o. a. OPEL KADET, letnik 1965, nevozen	5.000
74. o. a. MERCEDES 220 S, letnik 1957, nevozen	5.000
75. o. a. OPEL KAPITAN HYDRAMATIC, letnik 1961, nevozen	4.500
76. o. a. VW KOMBI BUS, letnik 1963, zaleten	4.500
77. o. a. FIAT 600 D, letnik 1965, nevozen	4.000
78. o. a. FORD TAUNUS 12 M, letnik 1966, zaleten	4.000
79. o. a. FIAT 1100 KOMBI, letnik 1965, zaleten	4.000
80. o. a. VW 1200, letnik 1965, zaleten	4.000
81. o. a. VW 1200, letnik 1964, zaleten	3.000
82. o. a. VW 1200, letnik 1965, zaleten	3.000
83. o. a. FORD TAUNUS 12 M, letnik 1968, zaleten	3.500
84. o. a. FORD TAUNUS 17 M, letnik 1962, zaleten	3.000
85. o. a. FIAT 850, letnik 1969, reg. motorja	3.000
86. o. a. VW 1500, letnik 1966, zaleten	2.500
87. o. a. OPEL REKORD, letnik 1961, nevozen	3.500
88. o. a. RENAULT 16 letnik 1969 brez registracije	2.000
89. o. a. OPEL KADET CARAVAN, letnik 1964 zaleten	2.500
90. o. a. AMI 6, letnik 1967, nevozen	1.500
91. o. a. NSU FIAT 1100, letnik 1958, nevozen	1.500
92. o. a. NECKAR FIAT 1100, letnik 1960, nevozen	1.000
93. o. a. BMW 700, letnik 1972, zaleten	1.000
94. o. a. OPEL REKORD, letnik 1959, zaleten	1.000
95. o. a. WARSZAWA, letnik 1962, nevozen	1.000
96. o. a. SYRENA 104, letnik 1968, nevozen	700
97. o. a. VOLGA, letnik 1964, nevozen	500
98. o. a. AUDI 80, letnik 1966, zaleten	12.000
99. o. a. VW 1300, letnik 1968, zaleten	10.000
100. o. a. NECKAR FIAT 1100, letnik 1962, zaleten	5.000
PONOVNO NA LICITACIJI:	
101. o. a. MERCEDES 230 AUTOMATIC, letnik 1968, reg. mot.	15.000
102. o. a. VOLVO 121, letnik 1967, zaleten	15.000
103. o. a. FORD TAUNUS 17 M, letnik 1966, zaleten	10.000
104. o. a. RENAULT 4 L, letnik 1965, zaleten	9.500
105. o. a. VW 1200, letnik 1964, nevozen	8.000
106. o. a. FORD TAUNUS 12 M, letnik 1962, zaleten	7.000
107. o. a. PEUGEOT 404 CARAVAN, letnik 1968, zaleten	6.000
108. o. a. MERCEDES 190 D, letnik 1959, nevozen	5.000
109. o. a. PEUGEOT 404, letnik 1961, zaleten	5.000
110. o. a. VW 1200, letnik 1957, nevozen	4.500
111. o. a. VW 1200, letnik 1959, nevozen	4.500
112. o. a. FORD TAUNUS 12 M, letnik 1963, zaleten	4.500
113. o. a. FIAT 1300, letnik 1961, zaleten	4.000
114. o. a. VW 1200, letnik 1957, nevozen	3.000
115. o. a FORD TAUNUS 12 M, letnik 1963, nevozen	3.000
116. o. a. FORD TAUNUS 17 M, CARAVAN, letnik 1963, zaleten	3.000
117. o. a. OPEL REKORD, letnik 1964, zaleten	2.500
118. o. a. RENAULT GORDINI, letnik 1961, zaleten	2.500
119. o. a. OPEL REKORD, letnik 1964, zaleten	3.000
120. o. a. FIAT 750, letnik 1963, nevozen	2.000
121. o. a. FORD TRANZIT, letnik 1966, zgoren	2.000
122. o. a. FORD COMBI, letnik 1955, nevozen	1.500
123. o. a. FIAT 600, letnik 1958, nevozen	1.000
124. o. a. FIAT 1100, letnik 1960, nevozen	1.000

in ostalo blago (mopedi, motorji itd.)

Spisek ostalega blaga, ki ni objavljen v tem oglasu bo objavljen na oglasni deski carinarnice Ljubljana. Pravico udeležbe na javni dražbi imajo vse pravne in fizične osebe. Udeleženci morajo v dneh, ki so določeni za ogled blaga tj. v soboto 30. 9. 1972, vplačati 10% kavcijo od začetne cene v carinarnici Ljubljana, predstavniki podjetij pa morajo poleg tega predložiti še pooblastilo svojega podjetja.
V nedeljo, 1. oktobra ne bomo sprejemali vplačil kavcij temveč samo v soboto 30. septembra 1972.
Vse informacije o javni dražbi lahko dobite po telefonu 316-588 od 26. septembra 1972 dalje.

OLGA ŠILJER, predsednica krajevne skupnosti v Lučah sprejema iz rok predsednika občine Mozirje JOZETA DEBERŠKA priznanje o podelitvi občinske nagrade in Jože Deberšak med slavnostnim govorom.

MOZIRJE: DELO IN SOLIDARNOST

V spomin na 12. september 1944, ko je bila v celoti osvobojena Gornja Savinjska dolina, praznujejo občani občine Mozirje svoj občinski praznik. Letošnje osrednje slavje je bilo preteklo soboto v Lučah ob Savinji. Več sto udeležencev proslave je prisostvovalo lepi prireditvi, na kateri je imel slavnostni govor JOŽE DEBERŠEK, mozirski župan. V svojem govoru je orisal dosežke občine v zadnjem obdobju in zlasti poudaril pomen solidarnosti, ki jo ob skupnih akcijah izpričujejo ondotni prebivalci. Govoreč o bodočih nalogah je opozoril zlasti na to, da je treba dolini zagotoviti skladen razvoj obstoječih panog gospodarske aktivnosti in zavrnil skrajnosti, po katerih naj bi dolina ostala nekakšen »rezervat« naravnih lepot, kar bi nujno pogojilo zaostajanje v razvoju.

Delovni ljudje mozirske občine so dosegli v minulem obdobju velike rezultate in splošni življenjski standard v občini je znatno narastel. Kljub skromnim sredstvom uspešno rešujejo tudi številne komunalne probleme in ravno ob praznovanju so v Lučah svečano izročili javnemu namenu na novo asfaltirane krajevne ceste. Značilno za ljudi v tej občini je to, da so vedno s skupnimi močmi ter znatnimi samoprispevki dosegli to, kar imajo danes.

Praznovanje občinskega praznika je bilo združeno tudi s srečanjem samoupravljalcev mozirske občine. Ob tej priliki so po sklepu občinske skupščine tudi podelili letošnjo občinsko nagrado, ki jo je prejela krajevna skupnost Luče, za izjemne dosežke pri razvoju kraja in njegove ureditve. Na zborovanju pa so podelili tudi priznanja sedemnajstim posameznikom, ki so kar največ prispevali k razvoju samoupravljanja, tako v delovnih organizacijah, kot v krajevnih skupnostih. Med številnimi gosti, mnogimi nekdanjimi partizani, ki so se borili v teh krajih ter predstavniki vseh sosednih občin je bil tudi Tone Bevk, predsednik gospodarskega zbora skupščine SR Slovenije.

B. STRMČNIK

EXPORT
KOVINOTEHNA
IMPORT

BLAGOVNICA IDEAL, MARIBORSKA 7

KJE? KAJ? KAKO?

V blagovnici IDEAL — kuhinja Gorenje

— postavljena na različne načine glede na prostorske možnosti
— prospekti z dimenzijami elementov in mnogimi variantami namestitve kuhinje
— izčrpni nasveti in druge uslužnosti

Mlini in mlinarji

Piše DRAGO MEDVED

OD JOŠTA SOTEŠKEGA

»Moja domačija je pri Cedarjevih v Gotovljah pri Žalcu.' To je stara hiša in Žalski kronist Vrečer navaja, da smo potomci Jošta Soteškega — še danes vsi 'visoke in močne postave . . .« Tako pričenja svojo pripoved Melhior Jošt, graditelj mlina, saj ni bil samo mlinar, kajti šola v Dresdenu mu je dala tudi znanje, kako se postavljajo mlini.

V Celju je stara zemljiška knjiga, v kateri je navedeno, da je neka grofica prodala mlin nekemu kmetu. Od njega je mlin kupil celjski pek Kirbiš in se je pozneje tudi mlin po njem imenoval, od Kirbiša pa je kupil mlin prof. Anton Jošt, bil je profesor matematike in stari Celjani se ga spominjajo, da je bil strah in trepet gimnazijcev. Sicer pa je bil to zelo samozavesten rod in znana je anekdota o Mihaelu Joštu, Melhiorjevem očetu, ko je peljal seno s plevniških travnikov. Kakor sem pa že omenil, se je pri njih doma reklo pri Cesarju. In tako je tovoril seno po cesti, pa ga sreča kočija graščaka s Plevne. S kočije pa glas: »Umakni se, vidiš, da se pelje grof!« se je razburjal kočijaž. »Jaz sem pa Cesar,« dene Mihael Jošt in odpelje dalje. Sicer pa so bili Gotovljani sploh napredni ljudje in so bili vsi v naprednih strankah, tako da so nekoč ministra Korošca kar z vozom vred v jarek prestavili . . .

Kot sem že omenil, je mlin kupil stric Melhiorja Jošta, ki je bil profesor. Mlin je bil takrat seveda mnogo manjši. Profesor matematike se je šel takrat velikega žitnega trgovca in je kupil amerikansko pšenico, cena je padla in tako so težki milijoni splavali po vodi. Tako je Mihael Jošt potem garal in plačeval celo življenje dolgove, zato pravi danes Melhior Jošt, da noče biti nikomur ničesar dolžan. Da bi vsaj nekaj rešil, je Mihael prevzel mlin in »Joštovo vilo«, to je ta velika hiša ob Ljubljanski cesti, kjer ima danes v njej prostore Vodna skupnost Celje.

Pri hiši so bili trije bratje in vsi so bili zelo močni. Vsi so hodili v celjsko gimnazijo, razen Melhiorja. Bili so strah in trepet nemčurjev, kadar je prišlo do kakšnega pretepa.

Melhior pa je ubral druga pota. Obiskoval je

Darinka in Melhior Jošt pred sedemnajstimi leti . . .

mešćansko šolo v Žalcu, potem pa se je šel učit za mlinarja. Te obrti se je izučil pri znanem mlinarju Pocajtu, ki je takrat vodil njihov mlin. Za njim sta mlin prevzela Melhior in njegov brat Vanč Jošt, ki je bil najlepši telovadec pri »Sokolu«, a je mlad zapustil ta svet, ker se je ubil z motorjem. Tako je Melhior ostal sam za mlinarja, a je kaj kmalu spreviđel, da tako ne bo moglo iti dolgo. Potrebno je bilo več znanja, več strokovnosti in tako se je odpravil v Dresden v moderno šolo za mlinarstvo in mlinarsko gradnjo. Tistih časov se Melhior dobro spominja: »Težko je bilo, imel sem veliko domotožje. Pri Cesarjevih nas je bilo vedno polna hiša, tam pa sem stanoval pri dveh starih ženskah, ki sta venomer kavo pili in zraven grizljali sladkorčke. Sam sem bil večkrat lačen kot sit in domov nisem pisal za denar, saj sem dobro vedel, da ga ni bilo, kljub temu, da smo doma imeli sto petdeset hektarov zemlje. Mama mi je le kdaj pa kdaj kaj naskrivaj poslala. Tako sem vzdržal vsa ta leta študija v Nemčiji . . .«

Medtem pa jim je zgorel mlin in to tako, da je ostalo le golo zidovje, pravzaprav samo temelji. Takrat je bil še Vanč živ, pa je nagovoril Melhiorja, da je z znanjem, ki ga je pridobil v šoli, naredil načrte za nov mlin. No, Melhior se še danes kesa, ker je naredil prevelik mlin, mnogo prevelik. Gradnja se je pričela, poprijel je mladi, pa ata, ki je kljub šestdesetim letom bil močan kot medved, in so zidali. Delali so s kamnom, v Gotovljah so imeli svoj kamnolom, kamen so vozili štirje pari konj! Melhior sam pa je še z enim delavcem sejal pesek na Savinji. Nasejala sta ga več kot tisoč kubikov! Imeli so tri zidarje, bili so sami dobri mojstri bili so iz Doline. Mama so jim od doma vozili jesti in piti, imeli so belega konja. Vsa dela z lesom (okna, vrata, pode) pa je naredil Cimermanov Edi. To so bili fanti je od fare in lahko in prijetno je bilo z njimi delati. Tako je bil mlin gotov dvaintridesetega leta in pričela se je proizvodnja, ki je prinesla dnevno dva in pol vagona moke. Takrat je Melhior že poznal Darinko Mermoljevo iz Šentilja kako pa je bilo pozneje boste pa zvedeli v naslednji številki.

NOVI TEDNIK

38

NOVI TEDNIK — Glasilo občinskih organizacij Socialistične zveze delovnega ljudstva Celje, Laško, Slovenske Konjice, Šentjur, Šmarje pri Jelšah in Žalec — Uredništvo: Celje, Gregorčičeva 5, poštni predal 161; Naročnina in oglasi: Trg V. kongresa 10 — Glavni in odgovorni urednik: Jože Volfand. Tehnični urednik: Drago Medved — Redakcija: Milan Božič, Edi Goršič, Jure Krašovec, Milan Seničar, Zdenka Stopar, Milenko Strašek, Berni Strmčnik — Izhaja vsak četrtek — Izdaja ga ČGP »Delo« — Tisk in kliševi: ČGP »Delo« Ljubljana — Rokopisov ne vračamo — Cena posamezne številke 1 din — Celoletna naročnina 48 din, polletna 24 din. Tekoči račun: 501-1-167/2. ČGP »DELO« Ljubljana — Tel.: uredništvo 223-69 in 231-05, mali oglasi in naročnine 228-00